BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

ANTHOLOGIA LYRICA

EDIDIT

ERNESTVS DIEHL

VOL. I · FASC. II

THEOGNIS MEGAREVS
PS.-PYTHAGORAS
PS.-PHOCYLIDES

EDITIO ALTERA

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

1036

FH
13600
D559
-1,2
(2)

Poet.gr.

146
-etb
1.2

SLUB
Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

FH 13600 D559-1,2

NOTAE

Cum in poetarum scriptorumque ueterum nominibus tum in librorum titulis adferendis Thesauri linguae Latinae usum et normam secuti sumus. Vbicumque fieri potest, lectores reuocantur ad editiones recentissimas Teubnerianas tam Bibliothecae q. d. Teubnerianae quam formae maioris.

ABerl. = Abhandlungen der Preuß. Akad. der Wiss.
AHdb. = Abhandlungen der Heidelb. Akad. d. Wiss.
ALpz. = Abhandlungen der Sächs. Akad. der Wiss.
AMch. = Abhandlungen der Bayer. Akad. der Wiss.
Aeg. = Aegyptus, Rivista Italiana di egittologia e papirologia
Ahr. = Ahrens
Ald. = Aldina
AmJPh. = American Journal of Philology
Anal. = Analecta
Anecd. = Anecdota
Ant. = Die Antike
ARW = Archiv f. Religionswissenschaft
AteR = Atene e Roma

B(B³., B⁴.) = Bergk, Lyr. Graeci ed. 3, ed. 4
BAnth. = Bergk, Anthologia lyrica Graeca² 1868
BCH = Bulletin de Corre-

Bern. = Bernardakis
Bl. = Blass
Boiss. = Boissonade
BPhW. = Berliner Philol. Wochenschrift

Br. = Brunck
Buech. = Buecheler
Burs. (Jb.) = Bursians Jahresberichte
Butt. = Buttmann
BZ = Byzantinische Zeitschrift

𝕮 = codices (i. codicum consensus)
Cam. = Camerarius
Cas. = Casaubonus
ClJ = Classical Journal
ClPh. = Classical Philology
ClQuart. = Classical Quarterly
ClRev. = Classical Review
Cram. = Cramer
Cr. = Crusius

D., Die. = Diels
D.¹ = Diehl, Suppl. lyric.³ 1917
Dind. = Dindorf
DLZ = Deutsche Literatur-Zeitung

Emp. = Emperius
Eos = Eos, Commentarii Societatis philologae

Gaisf. = Gaisford
Geffck. = Geffcken
Gesn. = Gesner
GGA = Göttingische Gelehrte Anzeigen

Gl. = Glotta
Gn. = Gnomon

Hart. = Hartung
Heib. = Heiberg
Hein. = Heinemann
Herm. = Gottfried Hermann
Herw. = Herwerden
Hi. = Hiller
Hi.-Cr. = Hiller-Crusius, Anthol. lyr. Gr.

IdgJb. = Indogermanisches Jahrbuch
IF = Indogermanische Forschungen

Jac. = Jacoby
Jb. = Burs.
JbPhV = Jahresbericht des Philol. Vereins
JHSt = Journal of Hellenic Studies

Kai. = Kaibel
Kal. = Kalinka
Ken. = Kenyon
Koe. = Koechly
Kr. = Kroll

Lav. = Lavagnini, Nuova Antologia dei Frammenti della lirica Gre-

Mein. = Meineke
Mn. = Mnemosyne, Bibliotheca philologica Batava

Fortsetzung auf der 3. Umschlagseite

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK LEIPZIG 0006553857

Po. gr. 146 1,2

SLUB Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

"...quoniam bello iusto pioque ciuium Germanorum optimus quisque pro patria mortuus est, bonorum qui lucem adhuc intuentur omnium est patriam post tot res pulchras et praeclaras terra marique et in aëre gestas hostium partiumque fraudibus et fallaciis conlapsam pro sua facultate excitare atque erigere. quapropter meum esse censui id agere, ut iuuentuti Germanicae humanitatis et litterarum studiosae in manibus esse possent uatum lyricorum Graecorum monumenta aeterna atque diuina, patriae praecipue amore insignia, tam antiquitus celebrata quam recens reperta, quibus iuuenes imbuti et ipsi recrearentur et ciuium animos inuidia et odio adflictos et obcaecatos erigerent puerosque educando et instituendo sancto illo patriae amore inflammarent, sine quo maximae nationes et gentes in perniciem ruunt apertam."

haec uerba armis iam per quinquennium silentibus, neque tamen bello inimicitiisque depositis huic Anthologiae lyricae nascenti (a. 1922) et perfectae (a. 1924) praemisimus, cum adhuc Almae matris Tirolensium, populi prae ceteris quos cognouimus pace et bello Germaniae amantissimi, iuuentutem antiquitates Romanas et Graecas doceremus. anno post in patriam reuertimus discordiis factionibusque ciuium in dies magis dilaceratam, a qua post tria demum lustra pernicies illa aperta, quam praediximus, in summo discrimine depulsa est, cum contionatoribus domesticis barbarisque prostratis fauente maiestate dei exoreretur Germaniae uindex atque dux.

In numero eorum, qui per decem hos annos duci sacramento dixerunt, multa milia ciuium Academicorum fuerunt, qui haud parua pars e gymnasiis quae dicuntur humanis prodierant, uel etiam ab Alma matre antiqui-

Po. gr. 146 etb

tatis litteris imbuebantur. qui iuuenes philologiae et humanitatis studiosi ut aliorum poetarum et scriptorum ueterum exemplaria noctes diesque manibus uersauerunt, ita uatum lyricorum Graecorum quoque poemata, quibus summo in patriam amore cum ipsi inflammabantur, tum praeceptoris munere functi puerorum adulescentiumque animos diuino quodam ardore incendebant.

Ac profecto ut saeculi superioris iuuenes uere philologi poetarum nostratium ueterumque carmina et uersus edidicerunt, quorum memores aetate grandes imperiis labentibus cum semet ipsos tum militum et ciuium animos erigere ac recreare numquam destiterunt, ita in omne aeuom et hominum singulorum et populorum magistri certi et incorrupti erunt, quicumque Graeci ueteres et Romani ingenio et sapientia, artibus et litteris, patriae amore et uirtutibus floruerunt.

Casu haud aduerso accidit, ut is Anthologiae fasciculus, cui primo curae iteratae impertiundae sunt, elegiarum sit Theognidis, poetae illius Megarensis, qui ante duo milia quingentos annos cum alia uitae agendae praecepta grauissima dedit tum ciues suos de summis periculis monuit, quae maiorum moribus pereuntibus legibusque generis in nuptiis conciliandis et liberis procreandis neglectis et laesis uniuersae ciuitati a uiris bonis non administratae imminent.

In altera fragmentorum lyricorum Graecorum editione curanda meum est corrigere et addere, quaecumque inde ab annis 1922 et 1924 a uiris criticis et memet ipso adnotata, a poesis lyricae Graecorum peritis et studiosis obseruata, in Aegypti sepulcris et in papyrorum thesaurophylaciis reperta sunt.

THEOGNIS MEGAREVS

ΕΛΕΓΕΙΩΝ Α̅ Β̅

PSEVDO-PYTHAGORAS

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

PSEVDO-PHOCYLIDES

ΓΝΩΜΑΙ

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

BIBL. VNIVERS. LIPS.

CODICES THEOGNIDEI

A = cod. Mutinensis (olim Veronensis, nunc Parisinus Bibl. nation. Suppl. graec. 388) membr. in 8° saec. X fol. 46r—75r

hunc librum ceterorum omnium aut archetypum aut archetypi gemellum in rebus quae ad orthographiam et ad dialecton pertinent (ueluti -cι : -cιν, εἰc : ἐc ante consonantes, πρᾶγμα : πρῆγμα, πατρώιας : πατρώιηc, πολιτῶν : πολιτέων, ἐμοῦ : ἐμεῦ, οἰκῶ : οἰκέω, καλοῦμεν : καλεῦμεν, ἐφέπου : ἐφέπευ al.) T. Hudson-Williams auctoritate nisi in uniuersum secuti sumus, quippe cum elegiarum Theognidis et Theognideorum fata nimis uaria et dubia essent, quam ut ad certam regulam singularum uocum declinationes omnino statuere liceret. litteras, quas post conlationem Bekkerianum (ante a. 1815) erasas esse cognouit H.-W., nunc deesse non adnotauimus.

praeter cod. Mutinensem hic illic adhibuimus:

Vat. (O) = cod. Vaticanum gr. 915 saec. XIII

Marc. = cod. Venetum Marcianum gr. 522 saec. XV

neque raro factum est, ut librorum deteriorum complurium uel singulorum, quos multos recentissimos Imm. Bekker altera in editione Berolinensi a. 1827 (cf. B.[4] p. 117) attulit, antiquarius quidam lectionem cod. A deprauatam emendatam exhibeat siue libro uetustissimo gemello usus, siue proprio ingenio siue Byzantini mediiue aeui doctoris cuiusdam diuinatione philologa. hos fontes sigillo 'det.' = 'deterior', 'deteriores' significauisse satis habemus.

litteris singulis dilatatis notauimus ea uerba, quae rebus et cogitationibus Theognideis conglutinandis in primis fungi nobis uidentur.

CODICES PSEVDO-PYTHAGOREI

V = cod. Vindobonensis philos.-philol. gr. 314 saec. X

M = cod. Monacensis gr. 490 chartac. saec. XV f. 4. 5

Augusti Nauck recensionem, qui libro Vindobonensi omnium praestantissimo cod. Monacensis gr. 490, textus uolgati speciminis, lectiones subiunxit, probandam esse cognouimus, cum ipsi libros Monacenses haud paucos contulissemus. nam cod. Vindobonensis exemplar accuratissimum est cod. Monacensis gr. 113 chartac. saec. XV, litteris elegantibus scriptus, cuius in f. 21. 22r et 22u—73u legis Πυθαγόρου ἔπη κτέ. (u. p. 87 adn.) et Ἱεροκλέους

φιλοcόφου ὑπόμνημα εἰc αὐτά. eiusdem archetypi Vindobonensis uestigiis fere insistit cod. Monacensis gr. 481 bombyc. saec. XIV f. 1, quod continet u. 29—71. cod. autem Monacensis gr. 476 bombyc. saec. XIII f. 58ʳ, quamquam notae deterioris est, lectiones nonnullas adnotauimus (cf. u. 36. 44. 61), quippe quae ueri speciem prae se ferrent. contra nullius pretii uidentur esse et omnino deprauati codices Monacenses gr. misc. 313 f. 1, misc. 495 f. 22, 507 saec. XIV/XV f. 1.

Nuperrime hoc carmen edidit commentariisque ornauit amplissimis P. C. van der Horst in dissertatione Leidensi a. 1932 (Les vers d'or Pythagoriciens). qui homo doctus alios textus uolgati adhibuit codices complures: Paris. 2983 saec. XI, Laurent. 85, 9 saec. XII, Vatic. 38 a. MCCCXIII, Vatic. 114 saec. XIII/XIV, Paris. 1630 saec. XIV, Laurent. 9, 32 saec. XIV/XV, Leidens. Q 67 B saec. XVI, quorum e numero Paris. 2983 et Vatic. 38 plane exhausit. singulis autem singulorum librorum lectionibus examinatis non habemus, cur a recensionis Nauckianae principiis discedamus, praesertim cum codicum deteriorum lectiones passim subiunxerimus.

Hieroclis quoque philosophi Neoplatonici ὑπομνήματος εἰc τὰ Πυθαγόρου ἔπη libros Monacenses (cod. Monacensem gr. chartac. saec. XV f. 22ᵘ ss, 159 bombyc. saec. XIIII f. 66 ss, 102 chartac. saec. XVI f. 200 ss) postquam examinauimus, carminis aurei lectiones quas praebent cum lemmata tum commentarius, plerumque inter se consentire uidimus. unde efficitur, ut librarii uersus in commentariis adlatos lemmatum contextui accommodauerint. ac profecto casu tantum modo siue neglegentia quadam librarii lectiones genuinae hic illic in commentario seruatae sunt. huc accedit, quod ne philosophum quidem ipsum in carmine adferendo sibi constitisse nemo non uidet (cf. ad u. 4. 18. 57).

CODICES PSEVDO-PHOCYLIDEI

M = cod. Mutinensis (olim Veronensis, nunc Parisinus Bibl. nation. Suppl. graec. 388) membr. in 8⁰ saec. X fol. 75ᵘ—80ʳ cum interlineari q. d. interpretatione latina saec. XII, cuius auctor siue antiquarius emendauit quoque contextum graecum.

B = cod. Baroccianus 50 membr. in 4⁰ min. saec. XI fol. 371ʳ —375ʳ sup., in binis columnis scr.

L = cod. Laurentianus plut. 32, 16 bombyc. in 4⁰ saec. XIII (a. 1280?) fol. 319ʳ—320ʳ.

fol. 8ᵘ Ποιηταὶ πλείουc. πρῶτον Διονυcιακά· | *poetae plures. primum Dionysiaca* | Φραγκίcκου Φιλέλφου *Francisci Philelfi.* | *Emptus Constantinopoli* ἀπὸ τῆc γυναικὸc | *uiri clarissimi Iohannis Chrysolorae sub* | *anno M⁰ CCCC⁰ XXIII⁰ ı̊d. nonas Ianuarias* | in folio infimo scripsit antiquarius, qui est Maximus Planudes (?):

+ εἴληφε καλῶς ἡ βίβλος αὕτη πέρας τοῦ πρὶν Μανουὴλ ἀρτίως δὲ Μαξίμου θεὸν βοηθὸν τῇδε συγκεκτημένου: —

fol. 320^u—321^u prostat alterum a manu correctoris ut uidetur saec. XIV/XV scriptum eiusdem carminis exemplar (Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος), uariis in margine ornatum lectionibus.

P = cod. Parisinus Bibl. nation. Suppl. graec. 690 membr. in 4° saec. XII fol. 247^r—248^u litteris minutissimis elegantissime binis columnis scriptus, titulis et initialibus litteris inauratis.

V = cod. Vindobonensis philos. et philol. graec. 321 bombyc. in 8° saec. XIII/XIV fol. 222^u—224^r litteris minutissimis scriptus, initio et in fine mutilus (ab Augerio de Busbecke Constantinopoli comparatus).

De horum codicum fide et auctoritate disputauerunt Guil. Kroll Mus. Rhen. 47 (1892) 457 ss et Martinus Rossbroich (Ro.) De Pseudo-Phocylideis (Diss. Monast. 1910) p. 1 s. A. Ludwich autem, qui libri M lectiones dedit uberrimas, de ceteris codicibus quoque librorumque Sibyllinorum uersuum, qui hausti sunt e carmine Ps.-Phocylideo, contextu minus feliciter egit in Indic. lect. Regiomontan. 1903/4. 1904. cf. Christ-Schmid GdGrL I 1^7 300 II 1^6 621 s.

libros singulos annis 1890 (V), 1891 (BMP), 1893 (L) diligentissime descripsit et Ps.-Phocylidea cum quarta Bergkii editione (BMPV) et recensione a Iacobo Bernays (Ges. Abhandl. ed. H. Vsener Berol. 1885, 1, 254 ss) curata (L) summa cum industria contulit Martinus Rossbroich. in iisdem scedis prostant uariae lectiones cod. Barocciani 56 bombyc. in 4° saec. XIV, qui fol. 88^{ru} excerpta exhibet Ps.-Phocylideorum u. 3—113 minoris pretii, deinde cod. Parisini 1630 bombyc. in 8° saec. XIV fol. 192^u—194^r (+ Φωκυλίδου Γνῶμαι) e recensione cod. P, tum libri L fol. 320^u ss (Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος) lectionum specimen usque ad u. 61: trium horum codicum fides sui iuris non est.

praeter conlationes Rossbroichianas recepimus eas lectiones nouas, quas A. Ludwich e codice Mutinensi publici iuris fecit in Indice lectionum Regiomontano a. 1892, et libri Vindobonensis lectiones accuratissimas et integras, quas in editione priore edenda beneuolentiae debuimus Lvdovici Radermacher-Vindobonensis, quo intercedente ante decem hos annos Gvstavvs Maresch, seminarii philologorum Vindobonensis tunc temporis senior, et Ioannes Gerstinger, e procuratoribus bibliothecae olim Caesareae, semel iterumque mea causa codicem contulerunt, lectiones dubias probauerunt.

quodsi nunc subsidiis Martini Rossbroich, iuuenis illius strenui pro patria mortui, uti nobis licet, debemus munificentiae conlegae praeclarissimi Gvilelmi Kroll-Vratislauiensis,

qui post multos annos discipuli scidulas illas pretiosissimas siue illarum apographa repperit et mecum communicauit. aegre autem ferimus, quod cod. Parisini Biblioth. nation. Suppl. graec. 690 a Guilelmo Kroll primum excussi tabulae phototypae, in seminarii philologorum Monasteriensis scriniis olim seruatae, adhuc latent aut perierunt. utcumque res se habet, Guilelmi Kroll humanitate factum est, ut copiis illis uberrimis, quae editori olim praesto non erant, carminis celeberrimi fata nunc magis luculenter inlustrari possint, ita ut adnotatio q. d. critica amplificata et plane commutata sit.

Plagulas mecum purgauerunt et emendauerunt, contextus carminum examinauerunt et recensuerunt conlegae et amici Pavlvs Friedlaender-Halensis, homo studiis Theognideis pridem probatus, Ernestvs Kalinka-Aenipontanus, iam editionis primae consultor strenuus atque indefessus, Otto Kern-Halensis, religionis Graecorum indagator et doctor huius aetatis sagacissimus et eruditissimus.

deinde Felix Boelte-Francofurtanus benigne mihi suppeditauit, quidquid priori huius Anthologiae editioni, in primis Archilochi Sapphus Alcaei Alcmanis fragmentis et carminibus adnotatu dignum esse censuit.

ne diui quidem Vdalrici de Wilamowitz-Moellendorff ingenio acerrimo caruimus, quoniam instituto antiquitatis colendae Berolinensi qui praesunt beneuolentia nobis contigit, ut eas adnotationes examinare ac recipere possemus, quibus uir ille inlustrissimus proprium Lyricorum Graecorum editionis Bergkianae a. 1853 exemplar per multos annos exornauit et auxit (= Wil.[1]).

ut conlegis Berolinensibus alteri Anthologiae lyricae editioni fauentibus, ita conlegis Halensibus quoque recensionis et correcturae munus admodum difficile subeuntibus debitas maximasque gratias soluimus necnon amico Aenipontano, qui per plus decem annos plagulas librorum nostrorum tam Graecas quam Latinas accuratissime legit atque correxit.

Codicibus in conspectu positis et recensitis gratiarumque actione expleta haud irritam spem esse confidimus, fore ut priusquam fasciculus proximus Anthologiae, cuius ambo uolumina Austriae Felicis iuuentutem Academicam docentes olim feliciter primum in lucem edidimus, auctus et emendatus publici iuris factus sit, sub auspiciis omnium Germanorum patris patriae et ducis uniuersi Austriae et Germaniae populi in pristinam amicitiam per multa decennia domi militiaeque cultam et probatam redierint.

Scribebam Halis Saxonum pridie id. Nouembres a. MCMXXXIII, quo die uictricia concordiae et honori, libertati et auctoritati Germaniae restituendae comitia habita sunt.

E. D.

ΘΕΟΓΝΙΣ ΜΕΓΑΡΕΥΣ

ΕΛΕΓΕΙΩΝ Ā

Ὦ ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπαυόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

---

de Theognidis fatis cf. P. Seeberg Ein enteigneter Großgrundbesitzer vor 2500 Jahren (Deutscher Gedanke 3 [1926] 1261 ss), elegia post B.[4] aut omnia aut selecta ediderunt et interpretati sunt T. Hudson-Williams The Elegies of Theognis and other elegies included in the Theognidean sylloge London 1910 (H.-W.) et Br. Lavagnini Nuova Antologia dei frammenti della lirica greca Palermo 1932 p. 84 ss (Lav.).

ad interpretationem cf. v. Geyso Studia Theognidea Diss. Argent. 1892 (Geyso), R. Reitzenstein Epigramm und Skolion 1893, 52 ss (Reitz. Ep. u. Sk.) et GGA 1907, 752 ss (Reitz. GGA), I. Heinemann H. 34 (1899) 590 ss, P. Wendland Anaximenes von Lampsakos 1905, 81 ss, Wil. SS. 172 ss, P. Friedländer H. 48 (1913) 572 ss (Friedl.), P. Kaegi Nachwirkungen der älteren griech. Elegie in den Epigrammen der Anthologie Diss. Zürich 1917 (Kaegi), H. Fraenkel NGG 1924, 70, 6. 97 s, W. Kranz NJb. 1924,

---

tit. Θεόγνιδος ἐλεγείων α' A 1 ss ὦ ἄνα de Apolline Hom. hymn. Ap. 2, 1 ibid. 367 Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ (cf. A 9) Φ 229 Διὸς τέκος (Apollo) A. P. 8, 2, 5 s οὔποτε σεῖο λ. α 308 καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν cf. Hom. hymn. 7, 59 Hom. hymn. Ap. 2, 368 σεῖο . . . μνήσομ(αι) sim. pass. cf. Theocr. 17, 1 ss 3 s B 281 πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι Hes. theog. 34 σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδειν Hom. hymn. 21 (in Apoll.), 3 s σὲ δ' ἀοιδὸς . . . πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει Λ 35 al. ἐν δὲ μέσοισιν, eodem cadit Asius 3 4 ἀείσω Hom. epigr. 15 Sapph. 11, 2 Eur. Herc. 681 (Ͼ) cf. Hesych. ἀείσω· ἄσω. ὑμνήσω μευ det., utrumque Hom. γ 380 δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν Sol. 23, 2 ἐσθλὰ γὰρ θεοῦ διδόντος γ 55 κλῦθι et 58 δίδου

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μέν cε θεὰ τέκε πότνια Λητώ
φοίνικος ῥαδινῆις χερcὶν ἐφαψαμένη
ἀθανάτων κάλλιcτον ἐπὶ τροχοειδέι λίμνηι,
πᾶcα μὲν ἐπλήcθη Δῆλος ἀπειρεcίη
ὀδμῆc ἀμβροcίηc, ἐγέλαccε δὲ Γαῖα πελώρη,
γήθηcεν δὲ βαθὺc πόντοc ἁλὸc πολιῆc.

Ἄρτεμι θηροφόνη, θύγατερ Διόc, ἣν Ἀγαμέμνων
εἴcαθ', ὅτ' ἐc Τροίην ἔπλεε νηυcὶ θοῆιc,

1, 65 ss, W. Croenert Kaibel zu Theognis PhW. 1925, 312 ss (Croen.), E. L. Highbarger Literary imitation in the Theognidea (TransProc. 58 [1927] 170 ss. 59 [1928] XXIII) et AmJPh. 1929, 341 ss, idem Repeated verses in classical poetry with particular reference to the Theognidea (TransProc. 61 [1930] XXXIV) et Phil. Quart. 1931, 329 ss, Schmid I, 1^{7} (1929) 375 ss, Geffck. GGrL (1928) 121 s Anm. 119 ss, F. Jacoby Theognis SBBerl. 1931 p. 88 ss (Jac.), De Sanctis Riv. Fil. N.S. 9 (1931), 2, 277 s, Pohlenz GGA 1932, 410 ss (Pohl.). cf. Add. quoque

---

5—10 del. H.-W., 'Atheniensis cuiusdam additamentum' Jac. (p. 105 ss). iure obloquitur Erwin Wolff H. 68 (1933) p. 128, qui contulit Є 445 ss Hom. hymn. Ap. 1, 158 s Scol. Att. 1—3 ad rem cf. 773 ss Hom. hymn. Ap. 1, 115 ss Scol. Att. 3 Callim. hymn. 4, 255 ss Philodam. Scarph. 6 ss 5 Hom. hymn. Ap. 2, 79 Φ. ἄναξ ἑκάεργε ∼ Α 36 π. Λητώ Hom. hymn. Ap. 1, 12. 49 6 Hom. hymn. Ap. 1, 117 ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε ῥ. χ. infra 1002 Hom. hymn. Cer. 183 ῥαδινοῖcι θεᾶc . . . ποccίν ε 348 χείρεccιν ἐφάψεαι A. P. 8, 46, 2 χ. ἐφαπτομένη 7 Herod. 2, 170 ἡ ἐν Δήλωι ἡ τροχοειδὴc καλεομένη (λίμνη) cf. Callim. hymn. Del. 261 Apoll. 59 RE IV 2471, 50 8 Υ 58 γαῖαν ἀπειρεcίην ad ἀπ. contulit Be. Ar. Danaid. fr. 250 K. Porph. Schol. B Hom. Ξ 200 Aesch. fr. 379 N.^{2}, Pohl. (p. 416, 1) τ 174 Hes. fr. 134, 4 8 s ad rem cf. Hom. hymn. Merc. 231 s et E. Lohmeyer Vom göttl. Wohlgeruch SBHeid. 1919 nr. 9, 4 s W. Schmid Phil. 78, 179 Pfister RESuppl. IV 316 9 s Hom. hymn. 7, 36 s ὤρνυτο δ' ὀδμὴ ἀμβροcίη Hes. theog. 173 γήθηcεν δὲ . . . Γ. π. (159. 497) Hom. hymn. Merc. 420 s γέλαccε δὲ Φοῖβοc Ἀπόλλων γηθήcαc. cf. hymn. Cer. 13 s 10 cf. 106 πόντον ἁλ. π. (Φ 59) ἁλ. π. Α 350 al. 11 s Ἄρτ. . . . θύγ. Δ. υ 61 θηρ. ut Ar. Thesm. 320, at Eur. Herc. 378 θηροφόνον θεάν. cf. Herodian. in Etym. Magn. 502, 4 et θηροφόνα et θηρεφόνα Callim. ap. Schol. Ar. au. 873 (fr. 76) τὴν ὠγαμέμνων, ὡc ὁ μῦθοc, εἴcατο ad rem cf. Paus. 1, 43, 1 Pohl. p. 414, 3 12 εἴcαθ' det. εἶcαθ' A θοηc A e corr. νηυcὶ θοῆιcιν Hom. pass.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

εὐχομένωι μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε·
  cοὶ μὲν τοῦτο, θεά, cμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦcαι καὶ Χάριτεc, κοῦραι Διόc, αἵ ποτε Κάδμου
  ἐc γάμον ἐλθοῦcαι καλὸν ἀείcατ' ἔποc·
'ὅττι καλόν, φίλον ἐcτί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐcτί'.
  τοῦτ' ἔποc ἀθανάτων ἦλθε διὰ cτομάτων.

Κύρνε, cοφιζομένωι μὲν ἐμοὶ cφρηγὶc ἐπικείcθω
  τοῖcδ' ἔπεcιν, λήcει δ' οὔποτε κλεπτόμενα,
οὐδέ τιc ἀλλάξει κάκιον τοὐcθλοῦ παρεόντοc·
  ὧδε δὲ πᾶc τιc ἐρεῖ· 'Θεύγνιδόc ἐcτιν ἔπη
τοῦ Μεγαρέοc· πάνταc δὲ κατ' ἀνθρώπουc ὀνομαcτόc.'
  ἀcτοῖcιν δ' οὔπω πᾶcιν ἁδεῖν δύναμαι·
οὐδὲν θαυμαcτόν, Πολυπαΐδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεύc
  οὔθ' ὕων πάντεcc' ἁνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

---

14 Arist. eth. Eudem. 7, 10. 1243ᵃ, 16 ἐνδέχεται δ' εἶναι ὅπερ λέγει Θέογνιc· 22s Stob. 4, 29, 53 p. 724 H. Ξενοφῶντοc ἐκ τοῦ Περὶ Θεόγνιδοc· Θεόγνιδόc ἐcτιν ἔπη τοῦ Μεγαρέωc· 25 Hesych. Πολυπαίδηc· παρῳίδηται ἐκ τῶν Θεόγνιδοc· 'βολβὸν (βόμβων C) ἐπαινήcω' 25s Inscr. Ostrac. Berol. 12319 ap. Wil. SBBerl. 1918 p. 742s οὐδὲ γὰρ οὖν Ζεὺc οὐδ' ... ἀνέχων

---

13 Hom. epigr. 12, 1 κλῦθί μοι εὐχομένωι (cf. ad Sol. 1, 2 Cratet. 1, 2) Theogn. 767 τηλοῦ δὲ κακὰc ἀπὸ κῆραc ἀμῦναι κτέ. Φ 548 θανάτοιο βαρείαc κῆραc ἀλάλκοι (Ἀπόλλων) Κῆραc Jac. (p. 101) 14 θεᾶ ras. μικρὸν A contra O et det. et Arist. 15ss Musarum carmen memorant Pind. Pyth. 3, 88ss cum schol. Eur. Bacch. 881. 901 Phoen. 812 Plat. Lys. 216ᶜ cum schol. 15 Sapph. 90 Χάριτεc ... Μοῖcαι B 598 Μ. ... κ. Δ. cf. Hes. theog. 25. 52 Hom. hymn. 31, 1s Sapph. 57 Χάριτεc ... Δίοc κόραι 18 cf. Rhian. 9, 4 A. P. 8, 25, 2 Kaegi p. 77 s. 81 ἔποc ad carmen epicum rettulit Wil.[1] 19ss cf. Crit. 3 cum adn. Eratosth. epigr. ad Ptolem. 17 Wil. Timotheos 99s Pohl. p. 419ss Raderm. WSt. 50 (1933) p. 30s. 185 22 Δ 176 καί κέ τιc ὧδ' ἐρέει infra 621 πᾶc τιc 23 μεγαρέωc C em. Bekk. ad rem cf. Jac. p. 131ss Eur. Heracl. 508s βροτοῖc ὀνομαcτὰ πράccων 24 ∼ Sol. 5, 11 cf. 368 δύναμαι; Pohl. 24ss cf. 801ss (Cass. Dion. 56, 40, 7 Liban. 3, 27) et Powell PhW. 1932, 623

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Cοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήcομαι, οἷά περ αὐτόc,
Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖc ἔτ' ἐὼν ἔμαθον·
πέπνυcο μηδ' αἰcχροῖcιν ἐπ' ἔργμαcι μηδ' ἀδίκοιcιν
τιμὰc μηδ' ἀρετὰc ἕλκεο μηδ' ἄφενοc.
ταῦτα μὲν οὕτωc ἴcθι· κακοῖcι δὲ μὴ προcομίλει
ἀνδράcιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
καὶ μετὰ τοῖcιν πῖνε καὶ ἔcθιε καὶ μετὰ τοῖcιν
ἵζε καὶ ἅνδανε τοῖc', ὧν μεγάλη δύναμιc.
ἐcθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐcθλὰ μαθήcεαι· ἢν δὲ κακοῖcιν

27s Svid. s. Θέογνιc· ... ἔγραψεν ... πρὸc Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων καὶ ἑτέραc ὑποθήκαc παραινετικάc, τὰ πάντα ἔπη ͵βω' (ἐπικῶc 𝔈 em. Schoemann) 33—36 Plat. Men. 95^{d} ἀλλὰ καὶ Θέογνιν τὸν ποιητὴν οἶcθ' ὅτι ταυτὰ ταῦτα λέγει (τοτὲ μὲν εἶναι διδακτὸν [τὴν ἀρετήν], τοτὲ δ' οὔ); — ἐν ποίοιc ἔπεcιν; — ἐν τοῖc ἐλεγείοιc, οὗ λέγει· [33—36], οἶcθ' ὅτι ἐν τούτοιc μὲν ὡc διδακτοῦ οὔcηc τῆc ἀρετῆc λέγει; — φαίνεταί γε· — ἐν ἄλλοιc δέ γε ὀλίγον μεταβάc· secuntur u. 435. 434. 436ss Mvson. ap. Stob. 4, 15 (π. γεωργίαc), 18 p. 383 H. [SMA] (= ed. Hense p. 62) ἐπαινεῖ καὶ Θέογνιc, ἐν οἷc φηcιν· cf. Nicostrat. π. γάμου ap. Stob. 4, 23, 64 p. 596 H. μετὰ τῶν cύ γε πῖνε καὶ ἵζανε 35s Xenoph.[1] mem. 1, 2, 20 (Stob. 3, 29, 95 p. 657 H.) μαρτυρεῖ δὲ καὶ τῶν ποιητῶν ὅ τε λέγων· [2]conuiu. 2, 4 ὁ μὲν Θέογνιc ἔφη· Clem. Alex. strom. 5, 52, 4

---

27 ∾ 1049. cf. 1007 α 279 cοὶ δ' αὐτῶι πυκινῶc ὑποθήcομαι ε 143 αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήcομαι cf. Hes. op. (Friedl.), Ps.-Hesiodi Χίρωνοc Ὑποθήκαc, Solonis et Tyrtaei ap. Suid. Ὑποθήκαc, Democrit. fr. 119 D.^{3} (Friedl. p. 603ss), (Ps.-)Isocr. ad Demonicum et Nicoclem et Add. 27s cf. Ar. au. 1361ss Phocyl. 15 cum adn. Theocr. 5, 36 28 c 216 παῖc ἔ. ἐ. 29 πέπνυο B. H.-W. (cum adn.) cf. Add. Sol. 3, 11 ἀδίκοιc' ἔργμαcι 29s cf. Hes. op. 311ss Alc. 101. 142 Pind. Isthm. 2, 11 (Be.) 30 cf. 129s et Add. ἔλπεο Herm. sed cf. Eur. fr. 419 N.^{2} ἕλκετ(ε)... τιμάc 31 Carm. aur. 9 ταῦτα μ. οὔ. ἴ. 31s ∾ 37. 597s 1377s cf. Aesch. Pers. 753 Eur. Andr. 683s fr. 7. 609. 812, 7ss 1024. 1067 N.^{2} Scol. Att. 14 Hor. epist. 1, 2, 67 ss 33s seclus. Jac. Musonii uestigia premens 33 μετὰ τοῖcιν[1] 𝔈 παρὰ τοῖcιν Plat. μετὰ τῶν cύ γε Muson. (Nicostr.) ε 94 al. πῖνε καὶ ἧcθε 34 ἵζεο Stob. 𝔈 cf. Add. ω 394 ἵζ' ἐπὶ δεῖπνον cf. 374. 412 Sol. 5, 3 35 ἐcθλὰ μὲν ἀπ' ἐcθλῶν Anecd. γὰρ om. Schol. Apthon. Ξ 382 ἐcθλὰ μὲν ἐcθλὸc ἔδυνε (τεύχεα) διδάξεαι Plat. Xenoph. bis (Stob. MA, μαθήcεαι S) Schol. Apthon. sed cf. 28 35s cf. 64 Eur. fr. 809. 1013 N.^{2}

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

συμμίϲγηιϲ, ἀπολεῖϲ καὶ τὸν ἐόντα νόον.
ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖϲιν ὁμίλεε, καί ποτε φήϲειϲ
εὖ ϲυμβουλεύειν τοῖϲι φίλοιϲιν ἐμέ.

Κύρνε, κύει πόλιϲ ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκηι ἄνδρα
εὐθυντῆρα κακῆϲ ὕβριοϲ ἡμετέρηϲ.
ἀϲτοὶ μὲν γὰρ ἔθ᾽ οἵδε ϲαόφρονεϲ, ἡγεμόνεϲ δέ
τετράφαται πολλὴν εἰϲ κακότητα πεϲεῖν.
οὐδεμίαν πω, Κύρν᾽, ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεϲαν ἄνδρεϲ,
ἀλλ᾽ ὅταν ὑβρίζειν τοῖϲι κακοῖϲιν ἅδηι,
δῆμόν τε φθείρουϲι δίκαϲ τ᾽ ἀδίκοιϲι διδοῦϲι
οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεοϲ,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμιεῖϲθαι,
μηδ᾽ εἰ νῦν κεῖται πολλῆι ἐν ἡϲυχίηι,
εὖτ᾽ ἂν τοῖϲι κακοῖϲι φίλ᾽ ἀνδράϲι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοϲίωι ϲὺν κακῶι ἐρχόμενα.
ἐκ τῶν γὰρ ϲτάϲιέϲ τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν
μούναρχοί θ᾽· ἃ πόλει μήποτε τῆιδε ἅδοι.

---

p. 362 St. Anecd. Paris. ed. Cram. 1, 229 Schol. Apthon. (Hermog.) in Rhet. gr. 2, 593 W. cf. Arist. eth. Nicom. 9, 9, 7 p. 1170ª, 11 (Θέογνιϲ) et 9, 12, 3 p. 1172ª, 13 ἀπομάττονται γὰρ παρ᾽ ἀλλήλων οἷϲ ἀρέϲκονται. ὅθεν· ʻἐϲθλῶν—ἐϲθλά᾽ Heliodor. paraphr. ad l. p. 203, 30. 208, 23 Heylb.

---

36 ϲυμμιγῆιϲ Plat. Xenoph. (fere omnes) Muson. Clem. Anecd. Stob. ϲυμμίξηιϲ Schol. Apthon. **37** ∼ 31 s 753 ϲ 383 πὰρ … οὐκ ἀγαθοῖϲιν ὁμιλεῖϲ cf. Hes. op. 298 s **39—42** ∼ 1081 ss **39—52** tota elegia redit ad Sol. 3 **40** cf. Sol. 3, 36 cum adn. **41** ἔθ᾽ οἵδε: ἔαϲι 1082ª cf. 61. 283 **41 s** cf. Sol. 3, 7 **42** τετράφαθ᾽ Κ 189 ad infin. cf. Thuc. 2, 65, 10 **43 ss** cf. Herod. 3, 80 sui iuris esse uoluerunt H.-W. Friedl. (cf. 1353 ss). sed de Κύρνε iterato cf. 69 ss, sim. 57. 61 **45** φθείρουϲι et διδοῦϲι A Jac. φθείρωϲι et διδῶϲι reliq. **45 ss** cf. Hes. op. 225 ss 271 s Sol. 3, 5 s 9 s **47** ἀτρεμέεϲθαι ℭ em. B. e u. 303 ἀτρέμ᾽ ἔϲεϲθαι Schoemann contra Homeri usum **48** πολλῆι κεῖται Epkema **50** Sol. 3, 26 δημόϲιον κακὸν ἔρχεται **51** Sol. 3, 19 ϲτάϲιν ἔμφυλον ο 272 ἄνδρα κατακτὰϲ ἔμφυλον Τ 214 φόνοϲ … ἀνδρῶν λ 612 φόνοι τ᾽ ἀνδροκταϲίαι τε **51 s** cf. Alc. 43, 10 s Herod. 3, 82 **52** μούναρχοι (hoc A O, -χοϲ) δὲ πόλει ℭ em. Ahr. dubitat Friedl. cf. Sol. 10, 3 s

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ᾿ ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι·
οἳ πρόcθ᾿ οὔτε δίκας ἤιδεcαν οὔτε νόμους,
ἀλλ᾿ ἀμφὶ πλευρῆιcι δορὰc αἰγῶν κατέτριβον,
ἔξω δ᾿ ὥcτ᾿ ἔλαφοι τῆcδ᾿ ἐνέμοντο πόλεοc·
καὶ νῦν εἰc᾿ ἀγαθοί, Πολυπαΐδη· οἱ δὲ πρὶν ἐcθλοί
νῦν δειλοί. τίc κεν ταῦτ᾿ ἀνέχοιτ᾿ ἐcορῶν;
ἀλλήλουc δ᾿ ἀπατῶcιν ἐπ᾿ ἀλλήλοιcι γελῶντεc
οὔτε κακῶν γνώμαc εἰδότεc οὔτ᾿ ἀγαθῶν.
μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαΐδη, ἀcτῶν
ἐκ θυμοῦ χρείηc εἵνεκα μηδεμιῆc·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶcιν ἀπὸ γλώccηc φίλοc εἶναι,
χρῆμα δὲ cυμμείξηιc μηδενὶ μηδ᾿ ὁτιοῦν
cπουδαῖον· γνώcηι γὰρ ὀιζυρῶν φρέναc ἀνδρῶν,
ὥc cφιν ἐπ᾿ ἔργοιcιν πίcτιc ἔπ᾿ οὐδεμία,
ἀλλὰ δόλουc τ᾿ ἀπάταc τε πολυπλοκίαc τ᾿ ἐφίληcαν
οὕτωc ὡc ἄνδρεc μηκέτι cωιζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῶι πίcυνοc βούλευε cὺν ἀνδρί,
εὖτ᾿ ἂν cπουδαῖον πρῆγμ᾿ ἐθέληιc τελέcαι,
ἀλλὰ μετ᾿ ἐcθλὸν ἰὼν βουλεύεο πολλὰ μογήcαc
καὶ μακρὴν ποccίν, Κύρν᾿, ὁδὸν ἐκτελέcαc.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοιcιν ὅλωc ἀνακοινέο πᾶcιν·

---

54 ι 214 s ἄνδρα . . . ἄγριον οὔτε δίκαc εὖ εἰδότα οὔτε θέμιcταc **55** πλευραῖcι boni em. det. **57—60** ∼ 1109—1114 **58** π 277 cὺ δ᾿ εἰcορόων ἀνέχεcθαι Catull. 29, 1 *quis hoc potest uidere, quis potest pati?* **60** cf. Jac. p. 127 s **61** ss cf. 113. 979 ss sui iuris esse uoluit B. (olim) H.-W. **62** χρειῆc οὕνεκα A **63** cf. 978 ss **64** s χρ. . . . cπ. Hom. hymn. Merc. 332 **64** ad cυμμ. μηδ. cf. 35 s **68** cωόμενοι Wack. **69** ss ad μήποτε . . . ἀλλὰ cf. 113 s (Friedl.) **70** cπ. πρ. 116 **71** βουλεύεο det. (probat Pohl. quoque) βούλευ᾿ καὶ A (H.-W.) βούλευε Vat. Hom. κακὰ πολλὰ μογήcαc **71** s μογῆcαι et ἐκτελέcαι A a. corr. probat H.-W. **71** ss cf. Ps.-Isocr. ad Demonic. 19. 25. 34 **72** κ 41 ὁδὸν ἐκτελέcαντεc **73** ὅλωc 𝔈 (i. 'nequaquam omnibus') ὁμῶc Br. B. ὅμωc Jacobs ἀνακοινέο ut αἰδέο, αἰτέο sim. Plat. Theag. 128[d] ἐάν τίc μοι τῶν φίλων ἀνακοινῶται

παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυνος μεγάλ᾽ ἀνδράσιν ἔργ᾽ ἐπιχείρει,
μή ποτ᾽ ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβηις ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
ἄξιος ἐν χαλεπῆι, Κύρνε, διχοστασίηι.

Παύρους εὑρήσεις, Πολυπαΐδη, ἄνδρας ἑταίρους
πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
οἵτινες ἂν τολμῶιεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες
ἶσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

Τούτους οὔ χ᾽ εὕροις διζήμενος οὐδ᾽ ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
οἷσιν ἐπὶ γλώσσηι τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδὼς οὐδ᾽ αἰσχρὸν χρῆμ᾽ ἐπὶ κέρδος ἄγει.

Μή μ᾽ ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ᾽ ἔχε καὶ φρένας ἄλλη,
εἴ με φιλεῖς καί τοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

Ἦ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον ἤ μ᾽ ἀποειπών

---

77 ss Plat. leg. 1, 630[a], ubi legitur conclamatum illud Θέογνιν πολίτην τῶν ἐν Σικελίαι Μεγαρέων (adde Schol. ad l.) (Evseb. praep. eu. 12, 2, 2 Theodoret. graec. aff. cur. 1, 69 R.) cf. Philostr. uit. Apoll. 2, 26 79 s Themist. or. 22 p. 323 Dind.

---

74 ∼698 cf. 580 76 Ε 394 ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος 77 Χ 351 οὐδ᾽ εἴ κέν σ᾽ αὐτὸν χρυσῶι ἐρύσασθαι ἀνώγοι ἀντερ. nouom 78 Sol. 3, 37 ἔργα διχοστασίης 79 Π 170 ἄνδρες . . . ἑταῖροι 79 ss cf. 645 Pind. Nem. 10, 78 Plat. leg. 1, 630[c] 81 Χ 263 ὁ. θ. ἔχουσιν. cf. Hom. hymn. Merc. 391 Cer. 435 83 τούτους οὐχ boni τοὺς δ᾽ οὐχ det. οὐ τόσσους χ᾽ B. 'ne τόσσους οὔ χ᾽ quidem' recte Kal. εὑρήσεις cum Vat. det. (79), unde τοὺς οὐχ εὑρήσεις lusit Friedl. 83 s cf. Pittac. ap. Diog. Laert. 1, 77 s (Scol. Att. 34) 86 ἔπι B. Hi.-Cr. 87—90 = 1082[c] ss 87—92 sui iuris esse maluit H.-W. 87 ἄλλας 1082[c] A 88 item incipit A. P. 11, 390 (Kaegi p. 45 s) cf. 622 Sol. 8, 6 ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος A. P. 5, 115, 2 (Kaegi p. 81 s) 89 ἤ με[1]: ἀλλὰ 1082[e] Scol. Att. 18, 2 γυνὴ . . . καθαρὸν θεμένη νόον cf. Aesch. Prom. 164 89 s ἀποειπών et ἀμφ. Hom.

ἔχθαιρ᾽ ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
ὃς δὲ μιῆι γλώςςηι δίχ᾽ ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δεινός, Κύρν᾽, ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.

Ἤν τις ἐπαινήσηι σε τόσον χρόνον ὅσσον ὁρώιης,
νοσφισθεὶς δ᾽ ἄλλην γλῶσσαν ἱῆισι κακήν,
τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔ τι μάλ᾽ ἐσθλός,
ὅς κ᾽ εἴπηι γλώσσηι λῶια, φρονῆι δ᾽ ἕτερα.
ἀλλ᾽ εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ᾽ ἐνὶ θυμῶι
φράζεο καί ποτέ μου μνήσεαι ἐξοπίσω.

Μηδείς σ᾽ ἀνθρώπων πείσηι κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι
Κύρνε· τί δ᾽ ἔστ᾽ ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὤν;
οὔτ᾽ ἄν σ᾽ ἐκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν·
ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.
οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήιον ἀμῶις
οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἢν δ᾽ ἓν ἁμάρτηις,

---

109 Teles ap. Stob. 4, 33, 31 p. 815 H. ἄπληστον ... νόον

---

90 ἐμφανέως 1082f Eur. fr. 1050 N.² νεῖκος αἵρεσθαι **91** Υ 32 δίχα θυμὸν ἔχοντες cf. Semon. 7, 27 (ubi δίχ᾽ Wil.¹) **92** δειλός ci. Bekk. Br. ad 102 **93** ἂν boni εἰ det. em. Welck. **94** a v. incipit λ 73 **95** ἑ. ἀ. P 466 θ 584 **96** cf. σ 168 et | 312 s **97—100** ~ 1164a ss **98 s** inlustrant θ 546 ss 585 s aliter Hes. op. 707 φέρει, ἀντὶ κασιγνήτου. Friedl. **98** cf. A. P. 12, 48, 2 **100** μευ Hi-Cr. **102** cf. ad 92 P 152 s ὅς τοι πόλλ᾽ ὄφελος γένετο ... ζωὸς ἐών **104** ausus non sim του propter caesuram μετ (corr. e μεγα) δούναι θέλοι (ex δοῦναι θέλοι corr.) A τοῦ μεγάλου δοῦναι θέλει O τοῦ μέγα δοῦν᾽ ἐθέλει reliq. em. Butt. **105** cf. 955 in. Scol. Att. 36 **105 s** cf. Ps.-Phocyl. 152 **106** alterum hemistichium idem 10 (u. adn.) **107** ι 134 s μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεὶ εἰς ὥρας ἀμῶιεν cf. Ps.-Hes. scut. 288

τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης·
οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
μνῆμα δ' ἔχους' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μήποτέ τοι κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίωι πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥάιδιον ἀνδρὶ σοφῶι.
εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθηι
ψυδρὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχηι,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
οὐδὲ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,

---

115 Ps.-Phocyl. 92 (γὰρ) **119—124** Clem. Alex. strom. 6, 18, 6 p. 437 St., qui Euripidem haec imitatum esse Med. 516 ss recte monuit. cf. Hipp. 925 ss **125 s** Arist. eth. Eudem. 7, 2 p. 1237ᵇ, 13 δεῖ γὰρ πεῖραν λαβεῖν, ὥσπερ λέγει καὶ Θέογνις·

---

110 Plat. Crito 49ᵃ πᾶσαι . . . ἐκεῖναι αἱ πρόσθεν ὁμολογίαι . . . ἐκκεχυμέναι εἰσί **111** c 107 μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρηι ἀμαυρίσκουσι Ahr. **113** τοι Br. τὸν 𝔈 **115** = Ps.-Phocyl. 92 π. καὶ βρ. Hom. pass. **115 s** ∼ 643 s **116** σπ. πρ. 70 **117 ss** cf. 963 ss Plat. leg. 5, 738ᵉ **118** ἐστὶ περὶ 𝔈 ἔσθ' ἕτερον Stadtm., quod probant multi **119** ἄσχετος fere 𝔈 (Clem.) em. Theogn. Marc. 520 utrumque adiectiuum usurpat Hom. **120** ῥήιδιον B. eodem cadit 1004 **121** υ 366 νόος ἐν στήθεσσι νόον LClem. λέληθεν Clem. **122** ψυδνὸς et ψεδνὸς Theogn. u. l. ψυχρὸς LClem. cf. Hesych. s. ψυδρά et ψυδρόν A 188 s ἦτορ ἐν στήθεσσιν T 169 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν ἔχει u. l. cum Clem. **124** cf. 210. 258. 332ᵇ. 1356 Tyrt. 6, 4 ἀνιαρώτερον LClem. 'rectene?' Kal. (-ρό-) **125** ad rem cf. T. W. Allen ClQuart. 1930 p. 188 οὐ γὰρ ἂν Arist. οὐδὲ² Arist. οὔτε 𝔈

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

πρὶν πειρηθείηc ὥcπερ ὑποζυγίου,
οὐδέ κεν εἰκάccαιc ὥcπερ ποτ' ἐc ὥριον ἐλθών·
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶc' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὔχου, Πολυπαΐδη, ἔξοχοc εἶναι
μήτ' ἄφενοc· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποιcι πατρὸc καὶ μητρὸc ἄμεινον
ἔπλετο, οἷc' ὁcίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδείc, Κύρν', ἄτηc καὶ κέρδεοc αἴτιοc αὐτόc,
ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορεc ἀμφοτέρων·
οὐδέ τιc ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεcὶν εἰδώc,
ἐc τέλοc εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
πολλάκι γὰρ δοκέων θήcειν κακὸν ἐcθλὸν ἔθηκεν,
καί τε δοκῶν θήcειν ἐcθλὸν ἔθηκε κακόν.
οὐδέ τωι ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅcc' ἐθέληιcιν·
ἴcχει γὰρ χαλεπῆc πείρατ' ἀμηχανίηc.
ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν εἰδότεc οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ cφέτερον πάντα τελοῦcι νόον.

Οὐδείc πω ξεῖνον, Πολυπαΐδη, ἐξαπατήcαc
οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτουc ἔλαθεν.

---

131 s Stob. 4, 25, 1 p. 619 H. [SMA] Θεόγνιδοc· **141 s** Orio anthol. 5, 12 ἐκ τῶν Θεόγνιδοc ἐλεγείων·

---

127 ποτὶ χωρίον B. Croen. p. 315 ἔcω Ῥίον ci. Raderm. PhW. 1924, 400 s ἐc ὤνιον H.-W. **129 s** cf. 30. 149 s **129** εὔχευ Hi.-Cr. Ξ 118 ἀρετῆι δ' ἦν ἔξοχοc **130** μοῦνον δ' in dubium uocauit Wil.[1] **131 s** ad rem cf. Stob. eclogas l. c. **132** ἔπλετο οἷc Theogn. ℭ ἔπλετο τοῖc Vinet. H.-W. ἔπλεθ' ὅcοιc ci. B. ὁcίηc (-οιc A) . . . δίκηc Stob. ℭ Hes. op. 238 οἷc ὕβριc τε μέμηλε κακή ὁcίη subst. Hom. Ps.-Phocyl. 1 δίκηιc' ὁcίηιcι **133 ss** cf. 833 ss Sol. 1 Eur. Suppl. 734 ss et Aristox. ap. Stob. ecl. 1, 6, 18 p. 89 W. (Friedl.) **136** cf. Pind. Ol. 7, 26 **137** sim. cadit ο 488 κακῶι ἐcθλὸν ἔθηκε **138** δοκῶν ℭ (H.-W.) δοκέων Leutsch Hi.-Cr. **139** ∼ 617 ὅcca θέληιcιν boni ὅc' ἐθέληιcιν det. **140** eodem cadit 1078 cf. 392 **143 s** ι 270 s Ζεὺc δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε, ξείνιοc. cf. Hes. op. 327 **143—146** conglutinauit Friedl.

Βούλεο δ' εὐcεβέων ὀλίγοιc cὺν χρήμαcιν οἰκεῖν
ἢ πλουτεῖν ἀδίκωc χρήματα παcάμενοc.
ἐν δὲ δικαιοcύνηι cυλλήβδην πᾶc' ἀρετή ἐcτιν,
πᾶc δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθόc, Κύρνε, δίκαιοc ἐών.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκωι ἀνδρὶ δίδωcιν,
Κύρν'· ἀρετῆc δ' ὀλίγοιc' ἀνδράcι μοῖρ' ἕπεται.

Ὕβριν, Κύρνε, θεὸc πρῶτον κακῶι ὤπαcεν ἀνδρί,
οὗ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμεναι.

Τίκτει τοι κόροc ὕβριν, ὅταν κακῶι ὄλβοc ἕπηται
ἀνθρώπωι καὶ ὅτωι μὴ νόοc ἄρτιοc ἦι.

Μήποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείc
μηδ' ἀχρημοcύνην οὐλομένην πρόφερε·

---

145 ss Anonym. in Arist. eth. Nicom. 5, 3 p. 1129^{b}, 27 p. 210 Heylb. **147** Arist. eth. Nicom. 5, 2 p. 1129^{b}, 29 καὶ παροιμιαζόμενοί φαμεν· Heliodor. paraphr. 5, 1 p. 87, 35 Heylb. cf. Michael Ephes. ad l. p. 8 Hayd., qui Theophrasto auctore et Theognidi et Phocylidi uersum tribuit **153** Clem. Alex. strom. 6, 8, 1 p. 427 St. Cόλωνοc δὲ ποιήcαντοc· 'τίκτει γὰρ κόροc ὕβριν, ὅταν πολὺc ὄλβοc ἕπηται' ἄντικρυc ὁ Θέογνιc γράφει· Schol. Pind. Ol. 13, 12^{e} Ὅμηροc· **155—158** Stob. 4, 32, 34 p. 792 s H. [SMA] Θεόγνιδοc· [155—158. 179 s]

---

145 ss cf. Hes. op. 320 Sol. 1, 7 s Ps.-Isocr. ad Demonic. 38 a Theognide abiudicauit Jac. p. 71 **146** ἤ = μᾶλλον ἤ cf. Kühner-Gerth 2, 303 παccάμενοc 𝕮 (cf. Sol. 1, 7 Theocr. 15, 90) em. Br. **147** = Phocyl. 10 (cum adn.) cf. Cic. nat. deor. 1, 2 off. 1, 20 sententiam inlustrat Hor. carm. 3, 3, 1 ss **147** s in dubium uocauit Us. Kl. Schr. 1, 248. cf. Friedl. p. 587, 1 **149** s cf. 129 s 315 ss 321. 865 **151** κακὸν det. uetant 149. 153 ad rem cf. Aesch. fr. 156 N.^{2} (Friedl.) **152** θέμενον A^{1} plerique θεμένω A e corr. θέμεναι pauci det. cf. 364. 822 **153** γὰρ Sol. κακῶι: πολὺc Sol. at Pind. Ol. 13, 10 ὕβριν κόρου ματέρα θραcύμυθον **153** s ∼ Sol. 5, 9 s. cf. Diog. Laert. 1, 59 **154** ἀνθρώπων A Vat. ἀνθρώποιcιν ὅcοιc Sol. cf. 946 **155** μοι Stob. πενίηc θυμ. 1129 χαλεφθείc Stob. Β 629 al. πατρὶ χολωθείc **155** s cf. 1115 Hes. op. 717 s μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ τέτλαθ' ὀνειδίζειν Γ 64 μή μοι . . . πρόφερε **156** ἀχρ. ρ 502 οὐλομένην: Κύρνε κακὴν Stob. sed cf. Hes. l. c.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μήποτε, Κύρν', ἀγορᾶςθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδείς
ἀνθρώπων ὅ τι νὺξ χἠμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεςί, δαίμονι δ' ἐςθλῶι,
οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰςὶν δ' οἳ βουλῆι τ' ἀγαθῆι καὶ δαίμονι δειλῶι
μοχθίζουςι, τέλος δ' ἔργμαςιν οὐχ ἕπεται.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρός
οὔτε κακὸς νόςφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλωι κακόν ἐςτι, τὸ δ' ἀτρεκὲς ὄλβιος οὐδείς
ἀνθρώπων ὁπόςους ἠέλιος καθορᾶι.

Ὃν δὲ θεοὶ τιμῶςιν, ὃ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ ςπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

Θεοῖς' εὔχου, θεοῖς' ἐςτὶν ἔπι κράτος· οὔτοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις' οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνηςι μάλιςτα,
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου.

---

157 Hesych. ἐπιρρέπει· ἐπιβαρεῖ. ἐπικρατεῖ **164** Hesych. οὐχ ἕπεται· οὐκ ἀκολουθεῖ

---

157 τοι om. Stob. S τ' ἄλλως Stob. S ἄλλωι Theogn. 𝔈 cf. ad Sol. 1, 76 et A. P. 5, 231, 5 (Kaegi p. 71 s) ad rem cf. Ξ 99 et Eustath. ad l. (p. 969, 32) Τ 223 s ἐπὴν κλίνηςι τάλαντα Ζεύς cf. Θ 69 Χ 209 quoque **157** s cf. Basil. M. libr. gent. 4, 177 (Migne gr. 31, 573ᵃ) **159** s inlustrant γ 226 ss χ 287 ss **160** Hom. semel νύκτες τε καὶ ἡμέραι ξ 93 **165—172** coniunxit Kal., 165 s 169 s Wil.[1] **167** Ἄλλ'(ο) Cr. (cf. ο 449) ἀλλ' 𝔈 **167** s cf. 615 s 849 s Sol. 15 **169** s eandem sententiam utpote Hesiodeam adfert Bacchyl. 5, 191 ss. cf. Friedl. p. 590, 1 **170** eodem cadunt 462. 798. 1182 Mimn. 10, 2 **171** εὔχευ Hi.-Cr. θεοῖςιν ἐπικράτος A οἷς ἐςτι κράτος Vat. οἷς ἐςτι μέγα κράτος rel. ex Hom. hymn. Cer. 150 em. B. **173—178** in unam coniunxit elegiam H.-W. **174** Pind. Isthm. 6, 15 γῆρας . . . πολιόν (Bacchyl. 3, 88) ad ἠπ. cf. H.-W. ad locum

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Χρὴ πενίην φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον
ῥιπτεῖν καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.
πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίηι δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίζησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

---

175 s Stob. 4, 32, 38 p. 793 H. [SMA] Θεόγνιδος· Chrysipp. ap. Plut. Stoic. rep. 14 p. 1039^f Plvt. commun. not. 22 p. 1069^d [Chrys. fr. mor. 167 Arn.] Clem. Alex. strom. 4, 23, 3 p. 258, 18 St. Schol. Thucyd. 2, 43 Hermog. progymn. 4, 24 p. 8, 21 s Elias proleg. philos. 6 p. 15 Busse καὶ καλῶς φησιν ὁ Θέογνις· alii cf. Lucian. Tim. 26 cum Schol. p. 113 R. de merc. cond. (52) 10. (51) 5 Plut. commun. not. 22, 8 p. 1069^e Hor. epist. 1, 1, 45 s cum schol. Porphyr. Greg. Naz. de uirt. u. 393 ss Amm. 29, 21 **177 s** Stob. 4, 32, 34 p. 792 H. [SMA] subiunctos exhibet tetrasticho 649—652, contra Lucianum de merc. cond. 51, 5 eodem atque Theogn. 𝕮 ordine haec legisse apparet Artemid. Onirocr. 1, 32 Bio ap. Plvt. poet. aud. 4 p. 22^a initium Arist. eth. Eudem. 3, 1 p. 1230^a, 12 καὶ γὰρ ἂν ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλοῦτος κατὰ Θέογνιν ἀνδρεία εἶεν· πᾶς — δεδμημένος Lvcian. de merc. cond. (51) 5 εἶτα ὁ Θέογνις πρόχειρος καὶ πολὺ τό· πᾶς — δεδμημένος. καὶ ὅσα ἄλλα δείματα ὑπὲρ τῆς πενίας οἱ ἀγεννέστατοι τῶν ποιητῶν ἐξενηνόχασιν cf. Liban. decl. 1, 88 **179 s** adfert Stob. 4, 32, 36 p. 793 H. [SMA] coniunctos cum u. 155—158

---

175 χρὴ πενίην Be. cum testibus: ἣν δὴ χρὴ 𝕮 (H.-W.), qui si uerum exhibent, testes omnes pendent a Chrysippo, si minus is qui haec praecedentibus adnexuit, ἣν δὴ χρὴ proprio Marte finxit μεγακήτεα Theogn. det. Stob. SM Plut. (commun.) Hermog. Schol. Thuc. Elias alii cum Hom. γ 158 **175 s** cf. Hes. op. 637 Hor. epist. 1, 1, 46 **176** πετρῶν deter. Stob. S Plut. bis Hermog. Schol. Thuc. alii καθ' ἠλιβάτων A Π 35 al. πέτραι τ' ἠλίβατοι Pind. Ol. 6, 64 πέτραν ἀλίβατον. ad rem cf. Phoenic. 3, 10 **177** πᾶς testes καὶ Theogn. 𝕮 (H.-W.) cf. Ξ 157 ὃς πενίηι εἴκων ἀπατήλια βάζει **177 s** ad rem cf. 669 s 419 s **179** χρὴ θ' ἀεὶ κατὰ γ. gnomologus, quo commodius aliena superioribus adnecteret Hes. theog. 762 γῆν τ. κ. εὐ. ν. θ. ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης Β 159 pass. **180** δίζησθαι A δίζεσθαι rel. cum Stob.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῶι βέλτερον ἀνδρί
ἢ ζώειν χαλεπῆι τειρόμενον πενίηι.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καί τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνήρ, ἤν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶι,
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ᾽ ἀφνεὸν βούλεται ἀντ᾽ ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημε
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμειξε γένος.

183—190 Stob.[1] 4, 29 (π. εὐγενείας), 53 p. 724 s H. sub lemmate Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Περὶ Θεόγνιδος. [(S)MA] incipit a u. 22 s. οὗτος δὲ ὁ ποιητὴς περὶ οὐδενὸς ἄλλου λόγον πεποίηται ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ ἔστιν ἡ ποίησις σύγγραμμα περὶ ἀνθρώπων . . . ἡ οὖν ἀρχή μοι δοκεῖ τῆς ποιήσεως ὀρθῶς ἔχειν· ἄρχεται γὰρ πρῶτον ἀπὸ τοῦ εὖ γενέσθαι. ᾤιετο γὰρ (ὁ Θέογνις) οὔτ᾽ ἄνθρωπον οὔτε τῶν ἄλλων οὐδὲν ἂν ἀγαθὸν εἶναι, εἰ μὴ τὰ γεννήσοντα ἀγαθὰ εἴη. ἔδοξεν οὖν αὐτῶι παραδείγμασι τοῖς ἄλλοις ζώιοις χρήσασθαι, ὅσα μὴ εἰκῆ τρέφεται, ἀλλὰ μετὰ τέχνης ἕκαστα θεραπεύεται, ὅπως γενναιότατα ἔσονται. δηλοῖ δ᾽ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι· [183—190]. ταῦτα τὰ ἔπη λέγει τοὺς ἀνθρώπους οὐκ ἐπίστασθαι γεννᾶν ἐξ ἀλλήλων, κατὰ ⟨τὸ εὐγενές· ὥστε (Friedl.)⟩ γίγνεσθαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων κάκιον ἀεὶ μειγνύμενον τὸ χεῖρον τῶι βελτίονι. οἱ δὲ πολλοὶ ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν οἴονται τὸν ποιητὴν πολυχρημοσύνην τῶν ἀνθρώπων κατηγορεῖν καὶ ἀντὶ χρημάτων ἀγένειαν καὶ κακίαν ἀντικαταλλάττεσθαι εἰδότας. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἄγνοιαν κατηγορεῖν περὶ τὸν αὐτῶν βίον. Stob.[2] 4, 30, 11[a] p. 732 H. [M(A)] Θεόγνιδος· **183—186** Stob.[3] 4, 22, 99 p. 534 H. [SMA] Θεόγνιδος· **185** Hesych. μελεδαίνει· φροντίζει

---

181 φ. Κ. 539 **182** χ. τ. π. 684. 752 eodem cadit A. P. 9, 367, 4 **183** κύνας μὲν δὴ νῶϊ δ. Stob.[3] διζοίμεθα Stob.[1.2]A κύρνϊ Stob.[1]A **183** s cf. Ps.-Phocyl. 201 **184** ἀγαθοῦ Stob.[1.2] **185** κτήσεσθαι Stob.[2] κτήσασθαι Stob.[1] ad β. cf. Themist. or. 21 p. 302 Dind. τόν τε ἵππον ἐξετάζοντας τὸν βησόμενον **186** οἱ: τις Stob.[1.2] φέρηι Stob.[3] **188** ἀφνειὸν Stob.[1.2] **189** γὰρ Stob.[1.2] μὲν Theogn. **189** s ∼ 1112 cf. 661 s

οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
μαυροῦςθαι· cὺν γὰρ μίcγεται ἐcθλὰ κακοῖc.

Ἀcτόc τοι ταύτην εἰδὼc κακόπατριν ἐοῦcαν
εἰc οἴκουc ἄγεται χρήμαcι πειθόμενοc
εὔδοξοc κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερή μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥ τ᾽ ἀνδρὸc τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ᾽ ὃ μὲν Διόθεν καὶ cὺν δίκηι ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶc, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
εἰ δ᾽ ἀδίκωc παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέι θυμῶι
κτήcεται, εἴθ᾽ ὅρκωι πὰρ τὸ δίκαιον ἑλών,
αὐτίκα μέν τι φέρειν κέρδοc δοκεῖ, ἐc δὲ τελευτήν
αὖθιc ἔγεντο κακόν, θεῶν δ᾽ ὑπερέcχε νόοc.
ἀλλὰ τάδ᾽ ἀνθρώπων ἀπατᾶι νόον· οὐ γὰρ ἐπ᾽ αὐτοῦ
τίνονται μάκαρεc πρήγματοc ἀμπλακίαc·
ἀλλ᾽ ὃ μὲν αὐτὸc ἔτειcε κακὸν χρέοc οὐδὲ φίλοιcιν
ἄτην ἐξοπίcω παιcὶν ἐπεκρέμαcεν·
ἄλλον δ᾽ οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατοc γὰρ ἀναιδήc
πρόcθεν ἐπὶ βλεφάροιc᾽ ἕζετο κῆρα φέρων.

---

196 Hesych. ἐντύνει· κελεύει. ἑτοιμάζει. cπεύδει.

---

191 ∼ 1349 **191** s sui iuris esse uoluit Jac. **192** cf. Hes. op. 179 **193** Ἀcτόc (uel ἀcτόc) Heimsoeth ego: αὐτόc ℭ B. Hi.-Cr. al. Alc. 87 τὸν κακοπατρίδα⟨ν⟩ Πίττακον alio sensu **193** s idem de muliere Ps.-Phocyl. 204 **194** φ 316 οἴκαδέ μ᾽ ἄξεcθαι καὶ ἑὴν θήcεcθαι ἄκοιτιν Sol. 3, 6 χρ. πειθόμενοι **195** cf. 387 κ 273 κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ᾽ ἀνάγκη **195** s Pind. Ol. 3, 28 εὖτέ νιν... ἔντυ᾽ ἀνάγκα **196** ἐντύνει ℭ em. Br. **197** ss cf. 29 s 145 s 197. 465. 753 s Sol. 1 Wil. SS. p. 268 s Pind. Nem. 8, 17 cὺν θεῶι... φυτευθεὶc ὄλβοc ἀνθρώποιcι παρμονώτεροc. cf. Pyth. 7, 19 ss Sol. 1, 7 s **203** ss cf. 731 ss Sol. 1, 25 ss Hor. carm. 1, 28, 30 s **203** ἔτ᾽ A em. pauci det. αὐτοὺc ℭ em. Jacobs ἔτ᾽ αὔτωc (Ψ 268) ci. Kal. **206** ὑπεκρέμαcεν Vat., unde ὑπερκρέμαcεν B. (cf. 1022 Pind. Ol. 1, 57) **207** καταμ. Hom. Pind. Pind. Ol. 10, 105 ἀναιδέα... πότμον, ut Hom. λᾶαc ἀναιδήc cf. Add. **208** Κ 26 ὕπνοc ἐπὶ βλεφάροιcιν ἐφίζανε Β 352 al. φόνον καὶ κῆρα φέροντεc

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἐστιν τοῦτ᾽ ἀνιηρότερον.

Οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν· ἢν δέ τις αὐτόν
πίνηι ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ᾽ ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
ὀργὴν συμμίσγων ἥντιν᾽ ἕκαστος ἔχει·
πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρηι,
τῆι προσομιλήσηι, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
νῦν μὲν τῆιδ᾽ ἐφέπου, τοτὲ δ᾽ ἀλλοῖος χρόα γίνου.
κρέσσων τοι σοφίη γίνεται ἀτροπίης.

---

215 s Athen.[1] 7, 317[a] ὁ Μεγαρεὺς Θέογνίς φησιν ἐν ταῖς ἐλεγείαις· [215 s] ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρωι Περὶ παροιμιῶν παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστί· ‘πουλύποδός μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ᾽ ἥρως, τοῖσιν ἐφαρμόζου τῶν κεν ⟨κατὰ⟩ δῆμον ἵκηαι’ [2] 12, 513[d] καὶ ὁ Θέογνις· πουλύπου . . . πολυπλόκου Plvt.[1] amic. mult. 9 p. 234[f] καταγελᾶν τοῦ Θεόγνιδος παραινοῦντος· [2] sollert. anim. 27 p. 968[e] καὶ Θέογνις ὁμοίως· [3] quaest. nat. 19 p. 916[c] (Θέογνις) Schol. Lucian. de saltat. 67 Ps.-Diogenian. 1, 23 [215] cf. Lvcian. de saltat. 67 (sine nomine) Ivlian. misop. 349[d] Philostr. uit. soph. 1, 5

---

209 Οὐκ ἔστιν 332[a] cum Clem. 529 φίλον κ. π. ἑ. **209 s** = 332[a.b] del. Friedl. **210** ἀνιηρότατον 332[b] cf. 124 **211** πολὺν A Vat. em. det. **211 s** ∼ 509 s del. Br. Friedl. cf. Panyasis fr. 13 **213** κύρνε Vat. det. θυμέ A cf. Soph. Ant. 705 1083 ἐπιστρέψαντα νόημα **213 s** ∼ 1071 ss **213 ss** cf. 1257 s Ps.-Phocyl. 48 ss **214** ∼ 312. cf. 964 **215 ss** sui iuris esse uoluerunt B. Reitz. Jac. **215 s** uidentur redire ad carmen epicum supra adlatum, e quo Pindarus (fr. 43) quoque hausit. est Amphiarai praeceptum filio Thebas proficiscenti datum. cf. B.[4] ad l. et Schroeder ad Pind. fr. 43, ubi addas Soph. Iphig. fr. 286 N.[2] νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτραι τραπέσθαι γνησίου φρονήματος et Eupol. fr. 101 K. u. Friedl. quoque Argolica 54 adn. 32 et Add. **215** πουλύποδος νόον ἴσχε πολύφρονος Plut.[1] π. ν. ἴ. πολυχρόου Plut.[2.3] πολύποδος πολυχρόου νόον ἔσχε Ps.-Diogenian. Hesych. πολύπλοκος· πολύτροπος ε 415 ποτὶ π. **216** προσομιλήσει Theogn. 𝕮 τῆι περ ὁμιλήσηι Plut.[1.2] cf. Alciphr. 1, 17, 2 Sch. **217** ἐφέπευ et γίνευ Hi.-Cr. **217 s** ∼ 1073 s **218** Apoll. Rhod. 4, 387 et 1047 ἀτρ.

SLUB Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

Μηδὲν ἄγαν ἄcχαλλε ταραccομένων πολιητέων,
Κύρνε, μέcην δ᾽ ἔρχευ τὴν ὁδὸν ὥcπερ ἐγώ.

Ὅcτιc τοι δοκέει τὸν πληcίον ἴδμεναι οὐδέν,
ἀλλ᾽ αὐτὸc μοῦνοc ποικίλα δήνε᾽ ἔχειν,
κεῖνόc γ᾽ ἄφρων ἐcτὶ νόου βεβλαμμένοc ἐcθλοῦ·
ἴcωc γὰρ πάντεc ποικίλ᾽ ἐπιcτάμεθα·
ἀλλ᾽ ὃ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείηιcιν ἕπεcθαι,
τῶι δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιcτοι ἅδον.

Πλούτου δ᾽ οὐδὲν τέρμα πεφαcμένον ἀνθρώποιcιν·
οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖcτον ἔχουcι βίον,
διπλάcιον cπεύδουcι. τίc ἂν κορέcειεν ἅπανταc;
χρήματά τοι θνητοῖc γίνεται ἀφροcύνη,
ἄτη δ᾽ ἐξ αὐτῆc ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεύc
πέμψηι τειρομένοιc᾽, ἄλλοτε ἄλλοc ἔχει.

Ἀκρόπολιc καὶ πύργοc ἐὼν κενεόφρονι δήμωι,
Κύρν᾽, ὀλίγηc τιμῆc ἔμμορεν ἐcθλὸc ἀνήρ.

Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἧμιν ἅτ᾽ ἀνδράcι cωιζομένοιcιν,

221—226 Stob. 3, 4 (π. ἀφροcύνηc), 26 p. 225 H. [MA] Θεόγνιδοc·

---

219 cf. 331s 335s **221** ss cf. Soph. Ant. 707ss **221** ἔμμεναι Stob. **222** Δ 361 ἤπια δήνεα οἶδε. cf. Hes. theog. 236 **223** 1271 ἀπὸ μὲν νόον ὤλεcαc ἐcθλόν 705 βλάπτουcα νόοιο Π 660 βαcιλέα ... βεβλαμμένον ἦτορ **225** κακοκερδίηιcιν libri boni (H.-W.) em. det. **226** μ. ἔτ᾽ εἰcὶ φίλαι Stob. **227—232** ~ Sol. 1, 71—76 cf. Wil. SS. 270s **227** ἀνδράcι κεῖται Sol. **229** διπλαcίωc Sol. **230** κέρδεά τ. θ. ὤπαcαν ἀθάνατοι Sol. χρήμαcι ci. Kal. **231** αὐτῆc 𝔈 (H.-W.) αὐτῶν Sol. ὁπόταν Sol. **232** τειcομένην Sol. ἄλλοτέ τ᾽ A Vat. **233** ad πύργοc cf. Callin. 1, 20 cum adn. 847 δήμωι κενεόφρονι cf. Pind. Nem. 11, 29 fr. 212 Schr. **234** A 278 ὁμοίηc ἔμμορε τιμῆc Hom. hymn. Ven. 37 μεγίcτηc τ᾽ ἔμμορε τιμῆc **235** οὐδὲν ἐπιτρέπει A οὐδέ τι πρέπει Vat. cum duob. det. οὐδ᾽ ἔτι γε πρ. rel. em. Bekk. οὐδ᾽ ἔτι τι πρ. H.-W. ἡμῖν fere 𝔈 em. Herm. ω 252 οὐδέ τί τοι ... ἐπιπρέπει cωιζ- 𝔈 cωομένοιcιν ci. Wackern.

ἀλλ᾽ ὥϲ πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἁλωϲομένηι.

Coὶ μὲν ἐγὼ πτέρ᾽ ἔδωκα, cὺν οἷϲ᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα πόντον
πωτήcηι καὶ γῆν πᾶϲαν ἀειρόμενοϲ
ῥηϊδίωϲ· θοίνηϲ δὲ καὶ εἰλαπίνηιϲι παρέϲϲηι
ἐν πάϲαιϲ πολλῶν κείμενοϲ ἐν ϲτόμαϲιν,
καί ϲε ϲὺν αὐλίϲκοιϲι λιγυφθόγγοιϲ νέοι ἄνδρεϲ
εὐκόϲμωϲ ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
ἄιϲονται. καὶ ὅταν δνοφερῆϲ ὑπὸ κεύθεϲι γαίηϲ
βῆιϲ πολυκωκύτουϲ εἰϲ ᾿Αίδαο δόμουϲ,
οὐδέποτ᾽ οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖϲ κλέοϲ, ἀλλὰ μελήϲειϲ
ἄφθιτον ἀνθρώποιϲ᾽ αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κύρνε, καθ᾽ ῾Ελλάδα γῆν ϲτρωφώμενοϲ ἠδ᾽ ἀνὰ νήϲουϲ
ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον,
οὐχ ἵππων νώτοιϲιν ἐφήμενοϲ· ἀλλά ϲε πέμψει
ἀγλαὰ Μουϲάων δῶρα ἰοϲτεφάνων.
πᾶϲι δ᾽, ὅϲοιϲι μέμηλε, καὶ ἐϲϲομένοιϲιν ἀοιδή
ἔϲϲηι ὁμῶϲ, ὄφρ᾽ ἂν γῆ τε καὶ ἠέλιοϲ.

---

237 ss 'Cyrni' epilogum esse censet Wil. SS. 287 ad rem cf. Pind. Ol. 9, 21 ss Hor. carm. 3, 30 Ou. met. 15, 871 ss **237** eodem cadit Α 350 cf. δ 510 κατὰ πόντον ἀπείρονα **238** ποτήϲει AO καὶ B. κατὰ 𝔈 ἀειράμενοϲ Vat. **239** s Κ 217 αἰεὶ δ᾽ ἐν δαίτηιϲι καὶ εἰλαπίνηιϲι παρέϲται **240** A. P. 9, 62 πάντων δ᾽ ῾Ελλήνων κείϲομαι ἐν ϲτ. Enn. epigr. 1 (Var. 17 V.) *uolito uiuos per ora uirum* Verg. georg. 3, 9 *uolitare per ora* Hor. carm. 2, 20, 1 s *non usitata nec tenui ferar penna* **242** s cf. 939 cum adn. **243** de ἄιϲονται dubitat Wil.[1] Eur. Iph. T. 1266 s δνοφερᾶϲ γᾶϲ εὐνάϲ. cf. Hes. theog. 736 **243** s Χ 482 s νῦν . . . ᾿Αίδαο δόμουϲ ὑπὸ κεύθεϲι γαίηϲ ἔρχεαι sim. al. Hes. theog. 300 al. **244** π. solus Theogn. **245** s ~ ω 93 s ι 19 s πᾶϲι δόλοιϲιν ἀνθρώποιϲι μέλω **247—250** ante 239 traiec. H.-W. ad rem contulit Lav. quoque Pind. Ol. 9, 21 ss **247** οὐκ ἀνὰ νῆαϲ lusit Wil.[1] **248** π. ἰχθ. Hom. β 370 πόντον ἐπ᾽ ἀτρ. ω 118 περήϲαμεν . . . πόντον **249** οὐδ᾽ Wil.[1] **250** ἀ. δῶρα Α 213 al. cf. 1304 (1332. 1383) et Sol. 1, 51 **251** πᾶϲι διὸϲ οἷϲι A explicauit Lachm. πᾶϲιν οἷϲι· Vat. πᾶϲι γὰρ οἷϲι det. **251** s θ 580 ἵνα ἦιϲι καὶ ἐϲϲομένοιϲιν ἀοιδή cf. Theocr. 12. 11 **252** Τ 259 Γῆ τε καὶ ᾿Ηέλιοϲ

αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ ϲεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦϲ,
ἀλλ᾽ ὥϲπερ μικρὸν παῖδα λόγοιϲ μ᾽ ἀπατᾷϲ.

Κάλλιϲτον τὸ δικαιότατον· λῷϲτον δ᾽ ὑγιαίνειν·
πρᾶγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τιϲ ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἵπποϲ ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιϲτον
ἄνδρα φέρω, καί μοι τοῦτ᾽ ἀνιηρότατον.
πολλάκι δ᾽ ἠμέλληϲα διαρρήξαϲα χαλινόν
φεύγεν ἀπωϲαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον.

Οὔ μοι πίνεται οἶνοϲ, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερείνηι
ἄλλοϲ ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμεῦ κακίων . . .
'ψυχρόν μοι παρὰ τῆιδε φίλοι πίνουϲι τοκῆεϲ.'

---

255 s Arist.[1] eth. Nicom. 1, 9 p. 1099^a, 25 ἄριϲτον ἄρα καὶ κάλλιϲτον καὶ ἥδιϲτον ἡ εὐδαιμονία, καὶ οὐ διώριϲται ταῦτα κατὰ τὸ Δηλιακὸν ἐπίγραμμα· [2] eth. Eudem. 1, 1 p. 1214^a, 5 ὁ μὲν ἐν Δήλωι παρὰ τῶι θεῶι τὴν αὑτοῦ γνώμην ἀποφηνάμενοϲ ϲυνέγραψεν ἐπὶ τὸ προπύλαιον τοῦ Λητώιου διελὼν οὐχ ὑπάρχοντα πάντα τῶι αὐτῶι, τό τε ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἡδὺ ποιήϲαϲ· [255 s]. ἡμεῖϲ δ᾽ αὐτῶι μὴ ϲυγχωρῶμεν· ἡ γὰρ εὐδαιμονία κάλλιϲτον καὶ ἄριϲτον ἁπάντων οὖϲα ἥδιϲτόν ἐϲτιν Stob. 4, 39 (περὶ εὐδαιμονίαϲ), 8 p. 903 H. [SMA] Θεόγνιδοϲ· cf. Soph. fr. 329 N.[2]

---

253 1266 αἰδοῦϲ οὐδεμιῆϲ ἔτυχον **253 s** cf. Pohl. p. 424 s del. Welck. H.-W. **255 s** cf. H. Fränkel NGG 1924, 121[4] **255** ῥᾷιϲτον δ᾽ ἔϲθ᾽ ὑ. Stob. ℭ **256** ἥδιϲτον δὲ πέφυχ᾽ οὗ τιϲ ἐρᾷι τὸ τυχεῖν fere Arist.[1] πάντων δ᾽ ἥδιϲτον, οὗ τιϲ ἐρᾷι ⟨τὸ⟩ τυχεῖν Arist.[2] ἥδιϲτον δὲ τυχεῖν ὧν τιϲ ἕκαϲτοϲ ἐρᾷι Stob. οὗ Vat. det. **257—260. 261—266** uersus aenigmaticos Cleobulo uel Cleobulinae tribuit Hart. **257 ss** cf. 1249 ss 1267 ss Ζ 506 Anacr. 4. 75 Cataudella Athen. 1928, 249 ss **257** ἵππον ἀέθλιον Callim. hymn. Del. 113 **258** cf. 124 **259** Ζ 506 s ἵπποϲ . . . δεϲμὸν ἀπορρήξαϲ, ubi Etym. Magn. 51, 12 δεϲμὰ διαρρήξαϲ **260** φεύγειν ℭ formam Doricam interpretati sunt editores ὠϲαμένη det. **261 ss** cf. Howald Festschr. f. Kaegi 1919, 164 s **262** καταχεῖ ci. Herm. sed de portus imagine (uelut 114) contulit rectissime Kai. Soph. El. 502 εἰ μὴ τόδε φάϲμα νυκτὸϲ εὖ καταϲχήϲει et Trach. 826 (Croen.) post u. 262 lac. statuit Schnw. **263** 'ψυχρὸν cf. νερό' Kal. τῆϲδε? Bölte

ὥcθ᾽ ἅμα θ᾽ ὑδρεύει καί με γοῶcα φέρει . . .
ἔνθα μέcην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν᾽ ἐφίληcα
  δειρήν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ᾽ ἀπὸ cτόματοc.

Γνωτή τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦcα·
  οὔτε γὰρ εἰc ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκαc·
πάντηι γὰρ τοὔλαccον ἔχει, πάντηι δ᾽ ἐπίμυκτοc,
  πάντηι δ᾽ ἐχθρὴ ὁμῶc γίνεται, ἔνθα περ ἦι.

Ἴcωc τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖc᾽ ἀνθρώποιc
  γῆράc τ᾽ οὐλόμενον καὶ νεότητ᾽ ἔδοcαν.
τῶν πάντων δὲ κάκιcτον ἐν ἀνθρώποιc θανάτου τε
  καὶ παcέων νούcων ἐcτὶ πονηρότερον·
παῖδαc ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράcχοιc,
  χρήματα δ᾽ εἰ καταθῆιc πόλλ᾽ ἀνιηρὰ παθών,
τὸν πατέρ᾽ ἐχθαίρουcι, καταρῶνται δ᾽ ἀπολέcθαι
  καὶ cτυγέουc᾽ ὥcπερ πτωχὸν ἐcερχόμενον.

Εἰκόc τοι κακὸν ἄνδρα κακῶc τὰ δίκαια νομίζειν,
  μηδεμίαν κατόπιcθ᾽ ἁζόμενον νέμεcιν·
δειλῶι γάρ τ᾽ ἀπάλαμνα βροτῶι πάρα πόλλ᾽ ἀνελέcθαι
  πὰρ ποδόc, ἡγεῖcθαί θ᾽ ὡc καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἀcτῶν μηδενὶ πιcτὸc ἐὼν πόδα τῶνδε πρόβαινε
  μήθ᾽ ὅρκωι πίcυνοc μήτε φιλημοcύνηι,

---

264 γ. ποθεῖ ci. Hi. **265** λαβὼν ℭ em. Herm. **267** γνῶτ᾽ εἰ A γνώτη rel. τε A em. Bekk. om. rel. **269** ἐπίμ. solus Th. **271** eodem cadit C 404 **271** ss Mimnermum sapiunt cf. Schadewaldt Ant. 9 p. 292 **271** s cf. Hom. hymn. Ven. 243 ss **272** item incipit 768. cf. 527. 1011. 1021 κἀν νεοτητ᾽ A a. corr. κἀνεότητα (i. καὶ ἐνεότητα) ci. Elter. sed cf. 527 s **274** πονηρότατον ℭ, fort. recte (cf. 173 s et Kühner-Gerth 1, 23) πονηρότερον Hart. **275** cf. 695 Ps.-Hes. scut. 84 ἄρμ. π. παρεῖχον Hes. op. 407 χρήματα . . . πάντ᾽ ἄρμενα ποιήcαcθαι **276** ἐγκαταθῆιc ℭ (ε ras. κ- A) em. B. ex 409. 1061, negat Friedl. cf. Add. **277** s cf. 821 s **280** χ 40 οὔτε τιν᾽ ἀνθρώπων νέμεcιν κατόπιcθεν ἔcεcθαι **281** βροταὶ A **281** s cf. T. W. Allen ClQuart. 1930 p. 188 **282** ad π. π. cf. Pind. Pyth. 3, 60. 10, 62 **283** τόνδε ℭ em. Herm.

μηδ᾽ εἰ Ζῆν᾽ ἐθέληι παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
 ἔγγυον ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγωι ἁνδάνει οὐδέν·
 ἐς δὲ τὸ σῶις᾽ αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
 ἀνδρῶν· ἡγέονται δ᾽ ἐκτραπέλοισι νόμοις·
αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
 νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης
 καὶ κρατερόν περ ἐόνθ᾽ αἱρεῖ ἀμηχανίη.

Κωτίλωι ἀνθρώπωι σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
 φθεγγόμενος δ᾽ ἀδαὴς οἷσι παρῆι μελετᾶι,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀναγκαίη δ᾽ ἐπίμειξις
 ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίωι τελέθει.

Οὐδεὶς λῆι φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
 οὐδ᾽ ὧι κ᾽ ἐκ γαστρός, Κύρνε, μιῆς γεγόνηι.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής
 λάτρισι καὶ δμωσὶν γείτοσί τ᾽ ἀγχιθύροις.

---

287 cf. Allen l. c. p. 188 **288** ὡς δὲ 𝔈 ἐς δὲ Boiss. ὥστε δὲ σώιζεσθαι Schmidt H.-W. **289** eodem cadit Hes. op 179 **290** ἀνδράσιν ci. Cr. **291** s cf. 647 s **292** Callin. 1, 4 πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει **293** antea lacunam statuit Kai., cuius de argumento contulit Croen. u. 139 s μ 30 δαινύμενοι κρέα **293** s δ 335 κρατεροῖο λέοντος **294** O 195 καὶ κρατερός περ ἐών (Hom. hymn. Merc. 386) **295** eodem cadit 1384 **296** ἀδδὴς B. conlato Hesych. ἀδής· ἀτερπής et ἄδες· . . . ἔνιοι δὲ ἀηδές, contulit Wil.[1] ἀδής apud Phryn. ed. Bekk. 22, 3 ἀτίη τοῖσι Stadtm. μέλεται 𝔈 interpr. Cr. πέλεται Camer. Turn. Stadtm. H.-W. **297** πάντας A em. Vat. det. ἀναγκαίηι ci. Kal. **299** s cf. 857 ss cum adn. **299** οὐδεὶς δη A οὐθὲ θέλει Vat. οὐδ᾽ ἐθέλει rel. em. Sauppe B. ad uocem Doricam cf. φεύγεν 260 al. infinit. Doric. Ω 436 μή μοί τι κακὸν . . . γένηται **300** ὡκ᾽ A interpretati sunt Bekk. B. ἦν rel. μιᾶς 𝔈 em. B. **301** = 1353 (ἐστι) cf. adn. uersus sumptus e genuinis Cyrni distichis 1353 ss

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ᾽ ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔςτ᾽ ἂν ἐς ὀρθὰ λάβηις.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ᾽ ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην
ἔργα τε δείλ᾽ ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἴη·
πάντα δέ μιν λήθειν ὥς ἀπεόντα δοκοῖ·
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα· θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη
γινώσκων ὀργὴν ἥντιν᾽ ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται,
ἀλλ᾽ ἡμεῖς τούτοις᾽ οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ᾽ ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρν᾽, ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί,
τολμᾶι δ᾽ ἔν τε κακοῖς κείμενος ἔν τ᾽ ἀγαθοῖς.

315—318 Stob. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 8 p. 5 H. [M Paris. 551] Θεόγνιδος· **319—322** Stob. 3, 37 (π. χρηστότητος), 3 p. 699 H. [SMA] Θεόγνιδος·

---

303 Hesych. κιγκλίζειν· κινεῖν. πειράζειν cf. eundem sub κίγκλος **304** Soph. Oed. reg. 50 στάντες τ᾽ ἐς ὀρθόν λάβης Vat. det. ras. α ras. ηις A βάληις Ald. H.-W. (cf. 265) **305** πάντες A **305** ss contulit Cr. Flor. Anth. lat. 1, 249 R., H.-W. Eur. El. 367 ss **306** Xenoph. Anab. 2, 5, 8 συνθέμενοι φιλίαν **309** εἶναι A Homeri haud immemor (θ 388) ἴσθι rel. em. Herm. **310** δόκει 𝔖 em. Geel **311** δὲ² om. A **312** ∾ 214. 898 cf. Euen. 3 **313** cf. Scol. Att. 19, 2 Horati *dulce est desipere in loco* et *recepto dulce mihi furere est amico* Paul. ad Rom. 12, 15 χαίρειν μετὰ χαιρόντων **314** cf. Sol. 11, 2 **315** s = Sol. 4, 9 ss cf. 683 ss 1084 cum adn. **315** τοι: γὰρ Sol. **317** s cf. Eur. El. 941 ss **318** ἄλλοτέ τ᾽ A **319** cf. 1083 s ἔμπ. αἰ. 317 **320** ἔν τ᾽ ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς Stob. cf. 555. 355. 1029 al.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

εἰ δὲ θεὸc κακῶι ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάccηι,
    ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μήποτ᾽ ἐπὶ cμικρῆι προφάcει φίλον ἄνδρ᾽ ἀπολέccαι
    πειθόμενοc χαλεπῆι, Κύρνε, διαβολίηι.
εἴ τιc ἁμαρτωλῆιcι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶιτο,
    οὔποτ᾽ ἂν ἀλλήλοιc᾽ ἄρθμιοι οὐδὲ φίλοι
εἶεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἅμ᾽ ἀνθρώποιcιν ἕπονται
    θνητοῖc, Κύρνε· θεοὶ δ᾽ οὐκ ἐθέλουcι φέρειν.

Καὶ βραδὺc εὔβουλοc εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
    Κύρνε, cὺν εὐθείηι θεῶν δίκηι ἀθανάτων.

Ἥcυχοc ὥcπερ ἐγὼ μέccην ὁδὸν ἔρχεο ποccίν
    μηδ᾽ ἑτέροιcι δίδου, Κύρνε, τὰ τῶν ἑτέρων.

332 a Οὐκ ἔcτιν φεύγοντι φίλοc καὶ πιcτὸc ἑταῖροc·
b   τῆc δὲ φυγῆc ἔcτιν τοῦτ᾽ ἀνιηρότατον.

Μήποτε φεύγοντ᾽ ἄνδρα ἐπ᾽ ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήcηιc·
    οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰc γίνεται αὐτὸc ἔτι.

---

331 s adfert Stob. 3, 15 (π. ἀcωτίαc), 6 p. 477 H. [S] Θεόγνιδοc· 332ª Clem. Alex. 6, 8, 1 p. 427 St.

---

321 ὀπάcη Stob. SM ὀπάccει Theogn. det. ὀπάcει Stob. A cf. 149 322 κακίην Theogn. βίοτον Stob. 323 cf. 1281 Thuc. 1, 141, 1 ἐπὶ μεγάληι καὶ ἐπὶ βραχείαι . . . προφάcει 324 διαιβολίηι B. ad Hom. hymn. Merc. 56 παραιβόλα Ψ 132 παραιβάται Theogn. 1278ᵈ (950) καταιμάρψαc, sed Pind. Pyth. 2, 76 ἄμαχον κακὸν . . . διᾱβολιᾶν ὑποφάτιεc 325 χολοῖτο Kal. 326 π 427 ἡμῖν ἄρθμιοι sim. cadit 1312 327 ἅμ᾽ Emp. Homeri memor ἐν 𝔈 probat Kal. 329 εὐβούλωc ci. Friedl. ex Aesch. Choeph. 696 cf. Εὐβουλεύc deus (Kern) ad rem u. θ 329 330 εὐθείηι 𝔈 (cf. Sol. 3, 36 εὐθύνει δὲ δίκαc cκολιάc) praeter Ven. (ιθ e ras.) Hes. theog. 86 op. 36 al. ἰθείηιcι δίκηιcιν (Hom. hymn. Cer. 152) certamine in Patrocli honorem instituto Ὀδυcεὺc πολύμητιc Minerua adiutrice deuicit Ὀιλῆοc ταχὺν Αἴαντα (Ψ 754 ss) 331 ∼ 220 cum adn. ἥcυχοc om. Stob. 332 δίδου Stob. διδούc 𝔈 H.-W. 332ª·ᵇ ∼ 209 s 332ª οὐδείc τοι 209 contra Clem. Alex. cf. 529 332ᵇ eodem cadit 124 cum adnot. ἀνιηρότερον 210 333 ἀνέρ᾽ Herm. ἐπὶ ἐλπίδι ci. B. ad Pind. Pyth. 2, 49. sed cf. 823 334 αὐτὸc Kal. ἀcτὸc ci Kern ex 193

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Μηδὲν ἄγαν cπεύδειν· πάντων μέc᾽ ἄριcτα· καὶ οὕτωc,
Κύρν᾽, ἕξειc ἀρετήν, ἥν τε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεύc μοι τῶν τε φίλων δοίη τίcιν, οἵ με φιλεῦcιν,
τῶν τ᾽ ἐχθρῶν μεῖζον, Κύρνε, δυνηcόμενον.
χοὕτωc ἂν δοκέοιμι μετ᾽ ἀνθρώπων θεὸc εἶναι,
εἴ μ᾽ ἀποτειcάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

Ἀλλά, Ζεῦ, τέλεcόν μοι, Ὀλύμπιε, καίριον εὐχήν·
δὸc δέ μοι ἀντὶ κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίην δ᾽, εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
εὑροίμην, δοίην δ᾽ ἀντ᾽ ἀνιῶν ἀνίαc.
αἶcα γὰρ οὕτωc ἐcτί. τίcιc δ᾽ οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οἳ τἀμὰ χρήματ᾽ ἔχουcι βίηι
cυλήcαντεc· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρηcα χαράδρην
χειμάρρωι ποταμῶι πάντ᾽ ἀποcειcάμενοc·
τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπί τ᾽ ἐcθλὸc ὄροιτο
δαίμων, ὃc κατ᾽ ἐμὸν νοῦν τελέcειε τάδε.

Ἆ δειλὴ πενίη, τί μένειc προλιποῦcα παρ᾽ ἄλλον

---

335 s cf. 401 ss Hes. op. 694 Phocyl. 12 Crit. 5 Sodam. cum adnot. Soph. Phil. 620 Reitz. Ep. u. Sk. 66 **337** ad τίcιν cf. 345 **337 s** cf. Sol. 1, 5 s **338** δυνηcομένωι Schä. alii alia (-μένων, -μένην), neque tamen quidquam certi 'potentiorem quendam' Kal., an 'superiorem (esse)'? **339** ἀνθρώποιc ci. Br. **340** cf. 362 κίχηι 𝕮 (probat H.-W.) em. Herm. alterum hemistichium est Mimn. 6, 2 Sol. 12, 4 Tyrt. 5, 5 cf. 820 Callin. 1, 15 Sol. 19, 18 Simon. 135, 2 Arist. Pepl. 29, 2 **341** κ 483 ὦ Κίρκη, τέλεcόν μοι ὑπόcχεcιν Α 508 ἀλλὰ cύ πέρ μιν τῖcον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ κύριον ci. Emp. **342** Π 40 δὸc δέ μοι **343** cf. 1325 Hes. theog. 55 ἄμπαυμά τε μερμηράων cf. Bacchyl. 5, 7 **345** ad τίcιc cf. 337 **347 s** χαράδρηc et χείμαρροι ποταμοί Δ 454. 452 Ε 87 s ποταμῶι . . . χειμάρρωι. cf. Anacr. 45 **349** μέλαν αἷμα Hom. pass., sed λ 98 πίεν αἷμα κελαινόν (232. 390) uel κελαινεφέc (153) Ξ 104 ἐπὶ δ᾽ ἀνέρεc ἐcθλοὶ ὄροιντο **349 s** Achaeis χαλεπὸc δέ τιc ὤρορε δαίμων (τ 201) **350** ο 203 ὅππωc οἱ κατὰ μοῖραν ὑποcχόμενοc τελέcειεν **351** cf. 649 **351 s** μένειc; et ἰέναι H.-W. **351 ss** cf. Hippon. 29 et Kaegi p. 36 s

ἄνδρ᾽ ἰέναι; μὴ δή μ᾽ οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
ἀλλ᾽ ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο μηδὲ μεθ᾽ ἡμέων
αἰεὶ δυςτήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖςιν, ἐπεὶ κἀςθλοῖςιν ἔχαιρες,
εὖτέ ςε καὶ τούτων μοῖρ᾽ ἐπέβαλλεν ἔχειν.
ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὣς δὲ καὶ αὖτις
ἐκδῦναι πειρῶ θεοῖςιν ἐπευχόμενος.
μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τε, Κύρν᾽, ἐπιφαίνων
παύρους κηδεμόνας cῆς κακότητος ἔχεις.

Ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρν᾽· ἀποτεινυμένου δ᾽ αὔξεται ἐξοπίςω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ᾽ ὑποχείριος ἔλθηι,
τεῖςαί μιν πρόφαςιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴςχε νόωι, γλώςςης δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέςτω·
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.

Οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀςτῶν ὅντιν᾽ ἔχουςιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἕρδων ἁνδάνω οὔτε κακῶς·
μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐςθλοί·
μιμεῖςθαι δ᾽ οὐδεὶς τῶν ἀςόφων δύναται.

Μή μ᾽ ἀέκοντα βίηι κεντῶν ὑπ᾽ ἄμαξαν ἔλαυνε
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προςελκόμενος.

---

352 μὴ δή μ᾽ Bekk. μ᾽ ἦν δὴν A τί δή μ᾽ Vat. τί δὲ δή μ᾽ rel. μὴ δήν μ᾽ H.-W. ad 597 cf. 1243 δὴν δή similiter cadit 1094 **355ss** cf. Archil. 67[a], 4ss **355** cf. 1029 κἐςθλοῖςιν boni em. det. **356** οὔτε A **357** αὖθις A **358** θεοῖς A κ 533 ἐπεύξαςθαι δὲ θεοῖςιν eodem cadit 944 cf. 1116 **359** τε A τι pler. an δὲ cέ? ἐπιφαίνειν 𝕮 em. Br. **360** π. κ. 645 **361** Γ 50 μέγα π. **362** cf. 340 **363** δ᾽ om. A ο 448 χρυςὸν ὅτις χ᾽ ὑποχείριος ἔλθηι cf. Herod. 1, 106 **363s** cf. 815s 851s **364** cf. 152s νιν 𝕮 em. Schn. Kallim. 137 (Wil.[1]) **365** ἴςχι A νόωι A νόον rel. γλώςςης A γλώςςηι rel. ἐπέςτω A ἐπέςθω rel. **365s** cf. Ps.-Phocyl. 20 τ 42 **366** ∼ 1030 κραδίη 𝕮 fere omnes **367s** ∼ 1184[a. b] cf. 24 **367** Χ 382 νόον ὅ. ἔχ. cf. 814. 1016 **368** ἁνδρανω A **369s** nota μωμ- et μιμ- **369** sim. cadit | 319

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω ϲε· ϲὺ γὰρ πάντεϲϲιν ἀνάϲϲειϲ
τιμὴν αὐτὸϲ ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ᾽ εὖ οἶϲθα νόον καὶ θυμὸν ἑκάϲτου·
ϲὸν δὲ κράτοϲ πάντων ἔϲθ᾽ ὕπατον, βαϲιλεῦ.
πῶϲ δή ϲευ, Κρονίδη, τολμᾶι νόοϲ ἄνδραϲ ἀλιτρούϲ
ἐν ταὐτῆι μοίρηι τόν τε δίκαιον ἔχειν,
ἤν τ᾽ ἐπὶ ϲωφροϲύνην τρεφθῆι νόοϲ ἤν τε πρὸϲ ὕβριν
ἀνθρώπων ἀδίκοιϲ᾽ ἔργμαϲι πειθομένων;

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸϲ δαίμονόϲ ἐϲτι βροτοῖϲιν,
οὐδ᾽ ὁδὸν ἥντιν᾽ ἰὼν ἀθανάτοιϲιν ἅδοι.

ἔμπηϲ δ᾽ ὄλβον ἔχουϲιν ἀπήμονα· τοὶ δ᾽ ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἴϲχοντεϲ θυμὸν ὅμωϲ πενίην
μητέρ᾽ ἀμηχανίηϲ ἔλαβον τὰ δίκαια φιλεῦντεϲ,
ἥ τ᾽ ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐϲ ἀμπλακίην
βλάπτουϲ᾽ ἐν ϲτήθεϲϲι φρέναϲ κρατερῆϲ ὑπ᾽ ἀνάγκηϲ·
τολμᾶι δ᾽ οὐκ ἐθέλων αἴϲχεα πολλὰ φέρειν
χρημοϲύνηι εἴκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάϲκει,
ψεύδεά τ᾽ ἐξαπάταϲ τ᾽ οὐλομέναϲ τ᾽ ἔριδαϲ,
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
ἣ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.

---

373 ss cf. **731** ss **743** ss Sol. 1, 25 ss **373** Callim. epigr. 6 Ζεῦ φίλε (A. P. 5, 108. 166 Kaegi p. 69 s) υ 112 Ζεῦ πάτερ, ὅϲ τε θεοῖϲι καὶ ἀνθρώποιϲιν ἀνάϲϲειϲ sim. al. ι 552 (Ζεὺϲ) ὃϲ πᾶϲιν ἀνάϲϲει Α 288 πάντεϲϲι δ᾽ ἀνάϲϲειν **374** α 117 τιμὴν δ᾽ αὐτὸϲ ἔχοι **375** ν. κ. θ. Δ 309 **378** τὸν δε A **379** τερφθῆι 𝕮 em. Neander et Br. cf. Apoll. Rhod. 4, 618 **380** ∼ Sol. 1, 12. 3, 11 **381** s seclus. Emp. Wil.[1] H.-W. Friedl., qui **379** s uersibus **383** ss excipi uoluerunt **381** ἐϲτι plerique ὅϲτιϲ A **382** τιϲ editor. cum uno e det. cf. 912 **382** s continuauit Kal., **380. 383** ego **383** Pind. fr. 107, 7 s ἀπήμονα ἐϲ ὄλβον **384** ἴϲχονται Vat. ἴϲχωνται det. pauci **384** s cf. Alc. 142 Herod. 8, 111 **385** cf. 392 **386** cf. 404. 630. 865 **387** Ο 724 βλάπτεν φρέναϲ . . . Ζεύϲ cf. 195 Hes. theog. 517 ξ 178 κ 273 κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ᾽ ἀνάγκη num post **387** lacuna statuenda est? **388** α 229 al. αἴϲχεα πολλά cf. 398 **388** s **391** cf. 651 **389** cf. Tyrt. 6, 8 cum adn. **389** s cf. ξ 157 Eur. El. 376 **390** cf. Hes. theog. 205 **392** cf. 140

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Ἐν πενίηι δ᾿ ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εὖτ᾿ ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχηι·
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὗ τέ περ αἰεί
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύηι·
τοῦ δ᾿ αὖτ᾿ οὔτε κακοῖς᾿ ἕπεται νόος οὔτ᾿ ἀγαθοῖσιν.
τὸν δ᾿ ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους φεύγειν τ᾿ ὀλεσήνορας ὅρκους
ἐντράπελ᾿ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ᾿ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ᾿ εἰς ἀρετήν
σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὅντινα δαίμων
πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
καί οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦι κακά, ταῦτ᾿ ἀγάθ᾿ εἶναι
εὐμαρέως, ἃ δ᾿ ἂν ἦι χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλτατος ὢν ἥμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
ἀλλ᾿ αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσηι ἀμείνω
αἰδοῦς, ἥ τ᾿ ἀγαθοῖς᾿ ἀνδράσι, Κύρν᾿, ἕπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ὧι γνώμη θ᾿ ἕπεται, Κύρνε, καὶ ὧι δύναμις.

---

393 cf. H. Fränkel NGG 1924, 98[6] eodem cadunt Ζ 479 Η 114 al. Hes. op. 19 **395** ουτε A expl. Bekk. **396** ἐμπεφυίηι A Α 513 ἐμπεφυυῖα cf. Semon. 29, 5 **398** cf. 388. 445s 658 τὰ καὶ τὰ dictio Pindar. cf. Pyth. 4, 23 al. (Friedl.) **398** ss conglutinauit H.-W. **400** ἐντραπελ᾿ A (cf. 290 ἐκτραπέλοισι νόμοις et Pind. Pyth. 4, 105) ἔντρεπε δ᾿ rel. εὐτράπελ᾿ Bekk. ἐντρέπευ Br. B. ἐντράπευ Kal. ἀλευάμενον A retinent H.-W. Friedl., ille post ὅρκους lacuna statuta cum B., hic ante 399 Ε 444 μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος **401** ss cf. 335s cum adn. **403** s cf. Hes. op. 667s Soph. Ant. 620ss **404** cf. 386. 630 **407** φίλταθ᾿ ὅσων ci. B.[3] φῆλος ἐὼν ad Hesych. ʽφῆλονʼ B.[4] conlato Ar. pac. 1165 cum schol. σοι A **408** ἔτυχες: ειαμεινω A errore e uersu sequenti **409** καταθήσει AO -σηι det. cf. 238. 276 et Xenoph. Cyr. 8, 2, 15 θησαυροὺς ... καταθέσθαι **409** s ∼ 1161s cf. γ 24 Plat. leg. 5, 729[b] **410** cf. 635 ad rem cf. Ο 661s

Πίνων δ᾽ οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
ἐξάγει, ὥςτ᾽ εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ coῦ.

Οὐδέν᾽ ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν
πιςτὸν ἑταῖρον, ὅτωι μή τις ἔνεςτι δόλος·
ἐς βάςανον δ᾽ ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥςτε μολύβδωι
χρυςός, ὑπερτερίης δ᾽ ἄμμιν ἔνεςτι λόγος.

Πολλά με καὶ ςυνιέντα παρέρχεται· ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
ςιγῶ γινώςκων ἡμετέρην δύναμιν.

Πολλοῖς᾽ ἀνθρώπων γλώςςηι θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἁρμόδιαι καί ςφιν πόλλ᾽ ἀμέλητα μέλει.
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐςθλὸν δ᾽ ἐξελθὸν λώιον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοιςιν ἄριςτον

421—424 Stob. 3, 36 (π. ἀδολεςχίας), 1 p. 690 s H. [SMA] Θεόγνιδος· **425—428** Sext. Empir. Pyrrh. hypot. 3, 231 Stob.[1] 4, 52 (π. ζωῆς), 30 p. 1081 H. [A] Θεόγνιδος· Epicvr. ap. Diog. Laert. 10, 126 ὁ δὲ παραγγέλλων τὸν μὲν νέον καλῶς ζῆν, τὸν δὲ γέροντα καλῶς καταςτρέφειν, εὐήθης ἐςτὶν οὐ μόνον διὰ τὸ

---

413 με det. μετ᾽ A (i. με F-?) μεγ᾽ Vat., unde οὐδ᾽ ἐμέ γ᾽ Herm. Kal. cf. 470 **414** ἐξαρεῖ ci. Ahr. Emp. ex 630 ςεῦ Hi.-Cr. **415—418** = 1164e—h **417** μολίβδωι 𝔈 H.-W. **417 s** ∼ 1105 cf. 447 ss et H.-W. ad l. **418** Hesych. ὑπερτερίηιςι· νεωτεριςμοῖς. ὑπερηφανίαις ἄπεςτι B. contra 1164h νόος det. ex 1283. 632 **419** cf. 669 **419 s** cf. 613 s **420** ὑμετέρην ci. Herm. **421 s** θύρα οὐκ ἐπίκειται ἁρμοδίη Stob. **421** ζ 19 θύραι δ᾽ ἐπίκεινται φαειναί cf. A. P. 11, 304, 5 et clauem linguae (supra 19, infra **815**. 847 et Crit. 3 cum adn.) **422** π. ἀλάλητα πέλει Stob. 𝔈 π. ἀλάλητα μέλει Geel πολλὰ λαλητὰ πέλει statuit Buech. **423** ἔνδοθεν ἦλθεν Stob. **423 s** Soph. Ai. 362 al. εὔφημα φώνει **424** ἐξελθεῖν Stob. ἐξελθὸν det. plerique ἐξελθὼν A Vat. pauci det. uersum uix corruptum alii aliter sanare frustra conati sunt ἢ τὸ κακόν utpote glossema uncis inclus. H.-W. **425** πάντων Theogn. 𝔈 Clem. (Theodoret.) ἀρχὴν Sext. Stob.[1, 2] Certam. Homeri (ubi in Pap. Fl.-P. [ἐ]πιχθονίοιςι [φέριςτον] Wil.) Diogen. Suid. **425 ss** de his uersibus et de sententia in litteris graecis diuolgata, quam Silenum olim Midae tradidisse ferunt, disseruerunt multi, in primis Vahlen Ges. philol. Schr. 1 (Lips. 1911) 126 s H.-W. p. 258 ss

μηδ᾿ ἐcιδεῖν αὐγὰc ὀξέοc ἠελίου,
φύντα δ᾿ ὅπωc ὤκιcτα πύλαc ᾿Αίδαο περῆcαι
καὶ κεῖcθαι πολλὴν γῆν ἐπαμηcάμενον.

Φῦcαι καὶ θρέψαι ῥᾶιον βροτὸν ἢ φρέναc ἐcθλάc
ἐνθέμεν· οὐδείc πω τοῦτό γ᾿ ἐπεφράcατο,
ὅcτιc cώφρον᾿ ἔθηκε τὸν ἄφρονα κἀκ κακοῦ ἐcθλόν.
εἰ δ᾿ ᾿Αcκληπιάδαιc τοῦτό γ᾿ ἔδωκε θεόc,
ἰᾶcθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰc φρέναc ἀνδρῶν,
πολλοὺc ἂν μιcθοὺc καὶ μεγάλουc ἔφερον.

τῆc ζωῆc ἀcπαcτόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν εἶναι μελέτην τοῦ καλῶc ζῆν καὶ τοῦ καλῶc ἀποθνήιcκειν. πολὺ δὲ χεῖρον καὶ ὁ λέγων, κάλλιcτον μὲν μὴ φῦναι· φύντα — περῆcαι. εἰ μὲν γὰρ πεποιθὼc τοῦτό φηcι, πῶc οὐκ ἀπέρχεται ἐκ τοῦ ζῆν; κτλ. **425—427** Clem. Alex. strom. 3, 15, 1 p. 202 St. (Theodoret. graec. aff. cur. 5, 12 p. 125) **425. 427** Certam. Hom. et Hes. p. 37 Wil. (ubi una p. 45 s Pap. Flinders-Petrie edita est) Stob.^{2} 4, 52 (ἔπαινοc θανάτου), 22 p. 1079 s H. [SA] ἐκ τοῦ ᾿Αλκιδάμαντοc Μουcείου· Svid. s. u. ἀρχὴν ἰᾶcθαι Ps.-Diogenian. 3, 4 s cf. Phot. pinacogr. p. 50 Elt. Soph. Oed. C. 1224 cum Schol. Eur. fr. 285. 908 N.^{2} **432 s** Clearch. ap. Athen. 6, 256^c (ὧν ἰατρεῦcαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ᾿ ᾿Αcκληπιάδαιc τοῦτό γε νομίζω δεδόcθαι) Plvt. quaest. Plat. 1, 3 p. 1000^c (ὁ τοῦ μεγίcτου τῶν κακῶν, ἀπάτηc καὶ κενοφροcύνηc, ἀπαλλάττων λόγοc) Dio Prvs. 1, 8 (I 2 Arn.) ὥc φηcιν ὁ ποιητήc· **434 ss** Plat. Men. 95^e ἐν ἄλλοιc δέ

---

426 ἐcορᾶν Clem. (Theodoret.) ὀξέαc Stob.^{1} cod. A P 371 s αὐγὴ ἠελίου ὀξεῖα (650 Pind. Ol. 3, 24) Hes. op. 414 μένοc ὀξέοc ἠελίοιο (Hom. hymn. Apoll. 2, 196) **427** cf. Plut. consol. ad uxor. 10 p. 611^f ὅμωc Certam. 𝕮 contra Pap. Ε 646 π. ᾿Α. περήcειν (Ψ 71) **428** γ. ἐπ. Herod. 8, 24 (Friedl.) γαῖαν ἐφεccάμενον Sext., unde γῆν ἐπιεccάμενον B. ad Pind. Nem. 11, 16 (γᾶν ἐπιεccόμενοc). sed cf. Apoll. Rhod. 1, 1305 **429** φαῖcαι A ψ 325 al. ἔτικτε καὶ ἔτρεφε ῥῆιον Hi.-Cr. **429 s** cf. Hor. epist. 1, 18, 100 P 470 ἐξέλετο φρέναc ἐcθλάc Ι 639 ἵλαον ἔνθεο θυμόν **430** πω om. A cf. 706 et Ε 665 τὸ μὲν οὔτιc ἐπεφράcατ᾿ **431** ὅτιc A 'ἔθηκε de conatu' Kal., an idem fere quod ὥcτε . . . θεῖναι? (Friedl.) κἀκ κακοῦ Vat. κἀκοῦ A καὶ κακοῦ (uel κακὸν) rel. cf. 577 ψ 11 ss **432** εἰ δ᾿ A οὐ δ᾿ Vat. cum testibus **433** ἀτειρὰc boni **432 ss** testes secutus hunc uersuum ordinem olim statuit B.: οὐδ᾿ ᾿Αcκλ. — **433** . . . + **435**. **434** . . . + **436** κοὔποτ᾿ ἂν ἐξ ἀγαθοῦ κτλ. sed cf. H.-W. p. 260

εἰ δ᾽ ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
οὔποτ᾽ ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοιςι ςαόφροςιν· ἀλλὰ διδάςκων
οὔποτε ποιήςει τὸν κακὸν ἄνδρ᾽ ἀγαθόν.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆιςιν,
τῶν δ᾽ αὑτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιςτρέφεται.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ᾽ ἐςτὶ πανόλβιος· ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐςθλός
τολμᾶι ἔχων τὸ κακὸν κοὐκ ἐπίδηλος ὁμῶς,
δειλὸς δ᾽ οὔτ᾽ ἀγαθοῖςιν ἐπίςταται οὔτε κακοῖςιν
θυμὸν ἔχων μίμνειν. ἀθανάτων δὲ δόςις
παντοία θνητοῖςιν ἐπέρχεται· ἀλλ᾽ ἐπιτολμᾶν
χρὴ δῶρ᾽ ἀθανάτων, οἷα διδοῦςιν, ἔχειν.

Εἴ μ᾽ ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ᾽ ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύςεται ἡμετέρης,

γε ὀλίγον μεταβὰς [praecedunt uu. 33 ss] ʻεἰ δ᾽ ἦν ποιητόν φηςι κ. ἔ. ἀ. ν.ʼ, λέγει πῶς ὅτι ʻπολλοὺς ἂν μ. κ. μ. ἔφ.ʼ οἱ δυνάμενοι τοῦτο ποιεῖν (uelut οἱ Ἀςκληπιάδαι 432), καὶ ʻοὔ ποτ᾽ ἂν ἐξ ἀγαθοῦ — ἀγαθόν [438]ʼ ἐννοεῖς ὅτι αὐτὸς αὑτῶι πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν τἀναντία λέγει; — φαίνεται (de hoc Platonis loco cf. Pohl. p. 412 s, 2) cf. Arist. eth. Nicom. 10, 10 p. 1179[b], 4 ss εἰ μὲν οὖν ἦςαν οἱ λόγοι αὐτάρκεις πρὸς τὸ ποιῆςαι ἐπιεικεῖς, πολλοὺς ἂν μ. κ. μ. δικαίως ἔφερον κατὰ τὸν Θέογνιν, καὶ ἔδει ἂν τούτους πορίςαςθαι Heliodor. paraphr. ad l. p. 227, 28 Heylb. Michael. Ephes. ad l. p. 605 Heylb. **441** Hesych. πανόλβιος· παμμακάριςτος

---

436 ἐγένετο Plat. 𝕮 **437** Ψ 295 π. μ. Φ 462 s οὐκ ἄν με ςαόφρονα μυθήςαιο ἔμμεναι **438** ποιήςεις 𝕮 (H.-W.) praeter A **439** s cf. T. W. Allen ClQuart. 1930 p. 189 **440** αὐτοῦ 𝕮 (H.-W.) κίδιον boni (i. Ϝιδίον?) ἴδιον rel. em. Jacobs γ᾽ ἰδίων Friedl. φίλιον ci. Kal. eodem uel sim. cadunt A. P. 11, 319, 6. 5, 47, 6 **441** cf. Bacchyl. 5, 54 παν. Hom. hymn. Bacch. 54 **441—446** = 1162[a–f] **442** ἐπίδηλον 1162[b] **443** s cf. Archil. 67 a **444** θ. ὁμῶς μίςγειν 1162[d] δὲ Vat. cum parte det. τε A **444** ss cf. Ω 527 s Γ 65 s α 353 **444** s δόςεις παντοῖαι . . . ἐπέρχονται 𝕮 em. A. Corsenn (cf. Maas Metr.[2] p. 33 Croen. p. 315) **445** ʻπάνθ᾽ οἷα . . . ἐπέρχεται Usen.ʼ Be. **447** Θ 83 ἄκρην κὰκ κορυφήν

εὑρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ᾽ ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον
  χρυσὸν ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνωι,
τοῦ χροιῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἅπτεται ἰός
  οὐδ᾽ εὐρώς, αἰεὶ δ᾽ ἄνθος ἔχει καθαρόν.

Ὤνθρωπ᾽, εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
  καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
πολλοῖς᾽ ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
  οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
  οὐ γὰρ πηδαλίωι πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ᾽ ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμά
  πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Μήποτ᾽ ἐπ᾽ ἀπρήκτοισι νόον ἔχε μηδὲ μενοίνα
  χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλόν
  οὔτ᾽ ἀγαθόν· χαλεπῶι δ᾽ ἔργματι κῦδος ἔπι.

Ἀμφ᾽ ἀρετῆι τρίβου καί τοι τὰ δίκαια φίλ᾽ ἔστω,
  μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὅ τ᾽ αἰσχρὸν ἔηι.

457—460 Athen. 13, 560ª τοῦ Μεγαρικοῦ ποιητοῦ παραινέσαντος· Stob. 4, 32 (π. γάμου), 110 p. 542 H. [SMA] Θεόγνιδος· Eustath. in Il. 1345, 56 in trimetros iambicos transposuit Theophilus comicus poeta [fr. 6 II 475 K.] apud Athen. l. c. **457. 458** Clem. Alex. strom. 6, 14, 5 p. 434 St.

---

449 s cf. 1105 s 417 Ibyc. 5, 41 ss **450** χρυσόν, H.-W. **453** cf. 595 ἄνθρωπ᾽ **454** s ἐγένευ Hi.-Cr. πολιτέων Hi.-Cr. **457** τοι om. Eustath. σύμφρον A σύμφορος Vat. (?) Eustath. χρήσιμόν Clem. ἐστι Vat. plerique ἔνεστι A alii om. Eustath. νέα γυνὴ Clem. γεραιῶι Athen. E Eustath. **458** Hom. hymn. Apoll. 2, 240 οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς εὐεργής **459** ἄγκυραν Athen. 𝔈 Eustath. ἀπορρήξασαι Stob. S Z 507 δεσμὸν ἀπορρήξας (O 264) **461** νόημ᾽ B.³ sed β 92 al. νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾶι σχὲς ci. B.⁴ **462** B 347 ἄνυσις δ᾽ οὐκ ἔσσεται αὐτῶν eodem cadunt 170. 798. 1182 Mimn. 10, 2 **463** δειλὸν defendit Blaß RhM. 62, 269 καλὸν B. alii οὔτ᾽ ἐπίδηλον Hecker H.-W. **465** cf. ad 197 Pind. Pyth. 11, 54 ἀμφ᾽ ἀρεταῖς τέταμαι τρίβευ Hi.-Cr. τοι A σοι rel. **466** cf. Hes. op. 352

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
  μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μηδ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὅντιν' ἂν ἡμῶν
  θωρηχθέντ' οἴνωι μαλθακὸς ὕπνος ἕληι,
μηδὲ τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
  πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.
τῶι πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω·
  οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἁβρὰ παθεῖν.
αὐτὰρ ἐγώ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
  ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών.
ἥξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
  οὔτε τι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.
ὃς δ' ἂν ὑπερβάλληι πόσιος μέτρον, οὐκέτι κεῖνος
  τῆς αὑτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου·
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά,
  αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύηι,

---

467. 469 (— Σιμ.) Pherecrat. in Chirone ap. Athen. 8, 364c ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων Τῶι κατακωλύοντι καὶ εὐθὺς ἔλεξ' ἐλεγεῖα· **477—487** Athen. 10, 428c·d (e Theophrasti περὶ μέθης? Kai.) καὶ Θέογνις δέ φησιν· **479—486** Stob. 3, 18 (π. ἀκρασίας), 13 p. 515s H. [SMA] Θεόγνιδος·

467—496 cf. Blaß l. c. Euen. 1 Xenophan. 1 **467** τῶνδ' ℭ μήτ' Pherecr. **467s** cf. Ω 218 ο 68. 72s **469** μήθ' Pherecr. idem C. appellatur 667. 1349 ἂν A om. rel. ἡμέων Hi.-Cr. **469s** τ 511 ὅν τινά γ' ὕπνος ἕληι γλυκερός **470** cf. 413. 508. 842. 884 Anacr. 147 B.4 Pind. fr. 72 Ar. Ach. 1134 Etym. Magn. s. u. θώραξ p. 460, 36 Hes. fr. 121 Rz. μ. ὕ. **472** ∼ Euen. 8 (πρᾶγμ'), ubi legas adnot. **473** παρ. Hom. **474** in ἁ. π. cadit Sol. 14, 4 cf. 722 **475** μ. οἴ. C 545 al. ad rem cf. Euen. 2, 1 **476** λ. solus Theogn. η 138 ὅτε μνησαίατο κοίτου οὔκαδ' A **477** ἥκω Athen. λήξω Emp. ἕξω Ahr. intellegas '*domum reuertar*'. aliter H.-W. (ἥξω i. οἴνου) **477s** cf. Xenophan. 1, 17s **478** ∼ 840 οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίαν μεθύων Athen. οὔτ' ἔτι alii **479** cf. Hor. carm. 1, 18, 7 οὐκέτ' ἐκεῖνος Athen. Stob. **480** αὐτῆς Athen. A γνώμης Athen. AC **481** νήφουσι Theogn. ℭ praeter A: Stob. S. sed cf. 627 et σώφροσι Hesych. νήφονες· νήφοντες **482** θ' ἔρδων Athen. AC

τὸ πρὶν ἐὼν ϲώφρων, τότε νήπιοϲ. ἀλλὰ ϲὺ ταῦτα
γινώϲκων μὴ πῖν᾽ οἶνον ὑπερβολάδην,
ἀλλ᾽ ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίϲταϲο — μή ϲε βιάϲθω
γαϲτὴρ ὥϲτε κακὸν λάτριν ἐφημέριον —
ἢ παρεὼν μὴ πῖνε. ϲὺ δ᾽ ‘ἔγχεε’ τοῦτο μάταιον
κωτίλλειϲ αἰεί· τοὔνεκά τοι μεθύειϲ·
ἣ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήϲιοϲ, ἣ δὲ πρόκειται,
τὴν δὲ θεοῖϲ ϲπένδειϲ, τὴν δ᾽ ἐπὶ χειρὸϲ ἔχειϲ·
ἀρνεῖϲθαι δ᾽ οὐκ οἶδαϲ. ἀνίκητοϲ δέ τοι οὗτοϲ,
ὃϲ πολλὰϲ πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ.
ὑμεῖϲ δ᾽ εὖ μυθεῖϲθε παρὰ κρητῆρι μένοντεϲ,
ἀλλήλων ἔριδοϲ δὴν ἀπερυκόμενοι,
εἰϲ τὸ μέϲον φωνεῦντεϲ ὁμῶϲ ἑνὶ καὶ ϲυνάπαϲιν·
χοὔτωϲ ϲυμπόϲιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονοϲ ἀνδρὸϲ ὁμῶϲ καὶ ϲώφρονοϲ οἶνοϲ, ὅταν
πίνηι ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον. [δή

Ἐμ πυρὶ μὲν χρυϲόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριεϲ ἄνδρεϲ
γινώϲκουϲ᾽, ἀνδρὸϲ δ᾽ οἶνοϲ ἔδειξε νόον
καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,

497—508 Stob. 3, 18 (π. ἀκραϲίαϲ), 14. 15 (τοῦ αὐτοῦ). 16 p. 516 s H. [SMA] **500** Athen. 2, 37ᵉ inde ab ἀνδρόϲ, ubi οἶνοϲ errore om. 𝕮

---

483 502 καὶ πρὶν ἐόντα ϲοφόν τε καὶ ἤπιοϲ Athen. **484** ὑπ. solus Theogn. **485** ss cf. 627 s **485** πρὶν μεθύειν ἄρξηι δ᾽ ἀπανίϲταϲο Athen. μεθύων Stob. 𝕮 cf. Ps.-Isocr. ad Demonic. 32 μὴ δὲ β. Stob. 𝕮, unde Herm. coniecit μηδὲ β. γαϲτήρ ϲ᾽ **486** contulit H.-W. Plut. Demetr. 1, 2 **491** αἰνεῖϲθαι A **491** ss cf. Xenophan. 1, 19 ss **492** πολλὸν A **493** cf. 1047. 981 Anacr. 96 **493** s sim. Tyrt. 6. 7, 15 de militibus **494** ἔριδαϲ det. Hi.-Cr. δῆν (δὴν) 𝕮, unde ἔριδοϲ δήνε᾽ ἐρυκ. Mekler τῆλ᾽ Stadtm. **495** ϲυνάπατι A ϲυνάπαντι Kal. **497** ὁμῶϲ: ἄγαν Stob. **497** s lemmate omisso u. 486 adnectunt Stob. 𝕮 **498** πίνητ᾽ A (i. πίνηι) ὑπερμετρον A. sed cf. 501 et Panyasin ap. Athen. 2, 37ᵇ (fr. 13) κ. . . . ν. 580 **499** ἐμ A ἐν rel. Ζ 232 s ὡϲ δ᾽ ὅτε τιϲ χρυϲὸν περιχεύεται ἀργύρωι ἀνὴρ ἴδριϲ κ 35 χρ. τε καὶ ἄ. eodem uersus loco in ἴ. ἄ. cadit η 108 **500** cf. Alc. 104. 66 Simon. 99 **501** πινυτή περ ἐοῦϲα υ 131 al. τὸν—πίνων: κακότητα δὲ πᾶ-

ὥcτε καταιcχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα cοφόν.

Οἰνοβαρέω κεφαλήν, Ὀνομάκριτε, καί με βιᾶται
οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ᾽ ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει. ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἀναcτάc
πειρηθῶ, μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
καὶ νόον ἐν cτήθεccι· δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ᾽ ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν· ἢν δέ τις αὐτόν
πίνηι ἐπιcταμένως, οὐ κακόν, ἀλλ᾽ ἀγαθόν.

Ἦλθες δή, Κλεάριcτε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύccας
ἐνθάδ᾽ ἐπ᾽ οὐδὲν ἔχοντ᾽, ὦ τάλαν, οὐδὲν ἔχων . . .
νηός τοι πλευρῆιcιν ὑπὸ ζυγὰ θήcομεν ἡμεῖς,
Κλεάριcθ᾽, οἷ᾽ ἔχομεν χοῖα διδοῦcι θεοί.
517 οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήcομαι, οὔτε τι μείζω
cῆς ἕνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰcόμεθα·
515 τῶν δ᾽ ὄντων τἄριcτα παρέξομεν· ἢν δέ τις ἔλθηι
cεῦ φίλος ὤν, κατάκεις᾽, ὡς φιλότητος ἔχεις.

---

509 s Artemidor. Onirocr. 1, 66 Galen. ὅτι ταῖς τοῦ cώματος κράcεcιν κτἕ. uol. 2 p. 40, 20 ed. Mue. Clem. Alex. strom. 6, 11, 5 p. 430 St. Stob. 3, 18 (π. ἀκραcίας), 11 p. 515 H. [SMA] τοῦ αὐτοῦ·

---

cαν ἐλέγχει Stob. ἤρατο cf. 976 et B.⁴ ad l. **502** καταιcχύνειν Stob. πρὶν: τὸν Stob. cf. 483 **503** βεβιᾶται A **504** γλώccης B., uide an recte propter 506 s et 1185 s et fr. mel. adesp. Alexandr. 13 cf. 1242 οὐκέτ᾽ ἔcηι ταμίης et Alc. 19 **505** cf. 843 **506** πειρήcω Stob. ἔχη Stob. SA **507** υ 366 καὶ ν. ἐν cτ. **507 s** cf. 841 s **508** cf. 470 μ. ὄ. Hom. hymn. Ven. 248 ἔχων Kal. cf. 546 αἰcχρὸν ὄ. ἔ. sim. cadit 1378 **509** πολὺς L Clem. Stob. κακὸς Artemidor. Clem. Stob. **509 s** ∼ 211 s αὐτὸν πίνηι: αὐτῶι χρῆται Clem. **510** κακὸς … ἀγαθός 212 Artemidor. Stob. **511** Hom. hymn. Merc. 337 πολὺν διὰ χῶρον ἀνύccας cf. 691 ad rem u. T. W. Allen ClQuart. 1930, p. 189 s **513** τοι 𝕮 πρὸς Leutsch cf. ν 20 s **515** τὰ ἄριcτα 𝕮 em. Bekk. Κλεάριcτε? Kai. δέ τις plerique δι ης A **515 s** et **517 s** traiecit Herw. uetant Fraccaroli Friedl. cf. H.-W. ad l. ad rem cf. ο 280 s **516** κατάκεις᾽ 𝕮 διάκειcο explic. Kal. κατερεῖς Peppm. κατάειφ᾽ Sitzl. H.-W. φιλοτητο A **517** μεῖζον det.

ἢν δέ τις εἰρωτᾶι τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·
    ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ᾽ εὖ,
ὥςθ᾽ ἕνα μὲν ξεῖνον πατρώιον οὐκ ἀπολείπειν,
    ξείνια δὲ πλέον ἔςτ᾽ οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὔ ςε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶςι μάλιστα·
    ἦ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖςιν ἔοικεν,
    ἡ πενίη δὲ κακῶι cύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ὦ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
    τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ᾽ ἀπονιςομένης.

Οὐδέ τινα προὔδωκα φίλον καὶ πιςτὸν ἑταῖρον,
    οὐδ᾽ ἐν ἐμῆι ψυχῆι δούλιον οὐδὲν ἔνι.

Αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται, ὁππότ᾽ ἀκούςω
    αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεςςαν ὄπα.

Χαίρω δ᾽ εὖ πίνων καὶ ὑπ᾽ αὐλητῆρος ἀείδων

---

523 s Stob. 4, 31 (ἔπαινος πλούτου), 1 p. 733 H. [SMA corp. Par. 739 Elt.] Θεόγνιδος· 525 s Stob. 4, 31 (ἔπαινος πλούτου), 3[a] p. 734 H., ubi continuat 699—702 [SMA] 527 s Stob. 4, 50 (π. γήρως), 44 p. 1039 H. [SMA] (Θεόγνιδος·) A. P. 9, 118 [Βηςαντίνου]

---

521 ἀποπέμπειν Peppm. 522 πλεόνεςς᾽ det. pauci: uide an recte 523 βροτοὶ: θεοὶ Stob. corp. Par., unde θεῶν ci. Trinc. probat H.-W. 523 s cf. 1117 s 524 ἦ: cὺ Stob. corp. Par. ('ad Theogn. 373'? Hense) 524 s continuat Kal. 525 τοι: Ζεὺς Gesn.[1] ἔοικεν: ἔδωκεν SMA 525 s cf. F. Hübner De Pluto Diss. Hal. 23 (1914), 246 ss 526 κακῶι: cοφῶι Stob. gnomologum secutus, qui stoici cuiusdam uestigia pressit. contulit Hense Chrys. fr. mor. 167 Arn. cύμφορον Stob. 527 Λ 404 ὤ μοι ἐγώ (Theogn. 1107) cf. 768 et Hes. theog. 225 γῆράς τ᾽ οὐλόμενον (γῆρας) οὐλόμενον Hom. hymn. Ven. 247 527 s cf. 271 ss cum adn. 1131 s γῆρας ἐπερχόμενον Sol. 14, 10 528 ἀπονιςςομένης Stob. SM ἀπονιςςαμένης Stob. A 529 οὐδέ τινα Vat. οὐδένα A οὐδένα ⟨πω⟩ B. H.-W. 209 φίλος κ. π. ἑ. π. ἑ. Hom. pass. in fine hexametri cf. Catull. 30, 3 531 ἀκούω Emp. 532 cf. 761 Hom. hymn. Merc. 452 ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν 533 c 408 εὖ δαιςάμενοι ἀείδων Pierson ex 825. 1065 et Archil. 123 B.[4] (ἄιδων ὑπ᾽ αὐλητῆρος): ἀκούων 𝔈, quod def. Friedl. 533 s ad rem cf. Allen l. c. (ad 511) p. 190 et Archil. 51, 51 ss

χαίρω δ' εὔφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

Οὔποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
  ἀλλ' αἰεὶ σκολιὴ καὐχένα λοξὸν ἔχει·
οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐθ' ὑάκινθος,
  οὐδέ ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνήρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὑτῶι,
  εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαΐδη, ὕβρις
  ἥ περ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
  Κύρνε, δίκην ἶσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν, . . .
μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις' ἱεροῖσιν,
  ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῶι δὲ δικαίωι
  τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον.

Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει,
  Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις' ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·

---

535 s Stob. 4, 19 (π. δεσποτῶν καὶ δούλων), 36 p. 428 H. [SMA] Θεόγνιδος· Philo πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον II 469 M. ἐκεῖνα εὖ πεφώνηται·

---

534 cf. Ariston. 1, 15 **535** εὐθεῖα det. Stob. Philo cf. Geyso p. 43 **536** ἀεὶ Stob. Philo cf. Tyrt. 8, 2 **537** οὐδ' Bekk. **538** οὔτε Bekk. H.-W., sed οὐδὲ fortius: Archil. 67[a], 4 μήτε . . . μηδέ et Pind. Pyth. 10, 11 s τε . . . δὲ cont. Friedl. **539** αὑτῶι A αὐτῶι rel. Auson. id. 7 contulit Cr. **540** = 554, unde seclusit Hart. **541 s** cum 1103 s coniunxit Peppm., coniunctos auctor distichi 603 s legisse uidetur Crusio **542** ὀλέσηι det. **543 ss** cf. 805 ss 945 s ante **545** unum distichon uel plura desiderant editor. cf. Pohl. p. 430, 2 Λ 775 ἐπ' αἰθ. ἱ. (μ 362 Hes. op. 755) **546** eodem fere cadit 1378 cf. 508 μέγ' ὄ. ἔ. **547** πω (cf. 1373): πῶς Kal. τοι ci. Cr. παῖ ci. B. **548** εὐγεργεσίης A (i. εὐF-, idem 574) **549** π. π. Γ 165. Χ 487 π. . . . ἔγειρεν Υ 31 **551** ἵππους A Τ 393 s ἐν δὲ χαλινοὺς . . . ἔβαλον

SLUB Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

δήιων γάρ cφ᾽ ἀνδρῶν ἀντιάcειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεcηγύ· διαπρήξουcι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶcι θεοί.

Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖcιν ἐν ἄλγεcι κείμενον ἄνδρα
πρόc τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυcιν ἀθανάτων.

Φράζεο· κίνδυνόc τοι ἐπὶ ξυροῦ ἵcταται ἀκμῆc,
ἄλλοτε πόλλ᾽ ἕξειc, ἄλλοτε παυρότερα,
ὥcτε cε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεccι γενέcθαι,
μήτε cέ γ᾽ ἐc πολλὴν χρημοcύνην ἐλάcαι.

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ᾽ ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖcι φίλοιcιν ἔχειν.

Κεκλῆcθαι δ᾽ ἐc δαῖτα, παρέζεcθαι δὲ παρ᾽ ἐcθλόν
ἄνδρα χρεὼν cοφίην πᾶcαν ἐπιcτάμενον
τοῦ cυνιεῖν, ὁπόταν τι λέγηι cοφόν, ὄφρα διδαχθῆιc
καὶ τοῦτ᾽ εἰc οἶκον κέρδοc ἔχων ἀπίηιc.

Ἥβηι τερπόμενοc παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
γῆc ὀλέcαc ψυχὴν κείcομαι ὥcτε λίθοc
ἄφθογγοc, λείψω δ᾽ ἐρατὸν φάοc ἠελίοιο·
ἔμπηc δ᾽ ἐcθλὸc ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

Δόξα μὲν ἀνθρώποιcι κακὸν μέγα, πεῖρα δ᾽ ἄριcτον·
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουc᾽ ἀγαθῶν.

---

552 cf. Hi. Jb. 1886, 62 **553** πολλὴν . . . κέλ. Br. H.-W. διαπρήccουcα κέλ. sim. Hom. **554** = 540 **555 s** ∼ 1178ᵃ·ᵇ Ε 384 χαλ. ἄλγε(α) cf. Semon. 1, 23 s **557** φράζεο δ᾽ ὁ A alterum hemistichium Κ 173. cf. Herod. 6, 11 **559** ὥcτεccε A ὥcτε cε rel. λῶιcτά cε Geel H.-W. sed uide an plura interciderint **559 s** sui iuris esse uoluit H.-W. **560** ἐλ. intrans. ut Tyrt. 8, 10 **561** αὐτῶν A αὐτῶι ci. B. **563** τ᾽ ci. Kal. παρέξεcθαι A **563 ss** an maioris epigrammatis frustulum? **564** Ο 411 s ὅc ῥά τε πάcηc εὖ εἰδῆι cοφίηc **565** τοῦ c. inf. fin. διδαχθῆι A **567** at ψ 212 ἥβηc ταρπῆναι **567 ss** Mimnermum sapiunt **569** Pind. Ol. 10, 75 cελάναc ἐρατὸν φάοc **570** ex. cf. Ἀίδηc (H.-W.) **571 s** ∼ 1104ᵃ·ᵇ (ubi 1104ᵇ ἀγαθοί)

Εὖ ἔρδων εὖ πάςχε· τί κ᾽ ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεςίης ῥηιδίη ἀγγελίη.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦςιν, ἐπεὶ τόν γ᾽ ἐχθρὸν ἀλεῦμαι
ὥςτε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥήιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ ᾽κ κακοῦ ἐςθλόν.
μή με δίδαςκ᾽· οὔ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι
ςμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουςα νόον.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ᾽ ἄρουραν ἀροῦν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐςτι γενέςθαι
ἀεργά· τὰ δ᾽ ἐξοπίςω, τῶν φυλακὴ μελέτω.

Πᾶςίν τοι κίνδυνος ἐπ᾽ ἔργμαςιν οὐδέ τις οἶδεν,
πῆι ςχήςειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος οὐ προνοήςας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεςεν·
τῶι δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθηςιν
ςυντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυςιν ἀφροςύνης.

Τολμᾶν χρή, τὰ διδοῦςι θεοὶ θνητοῖςι βροτοῖςιν,
ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,

585—590 Stob.[1] 4, 47 (π. τῶν παρ᾽ ἐλπίδα), 16 p. 1006 H. [SMA] Θεόγνιδος· (Stob.[2] cf. Sol. l. c.)

---

574 εὐγεργεςίης A. cf. ad 548 ῥηϊδίαγγελη A **575** exordium redit 861, sim. 813 **576** ειναλιος (o corr. ex ω uel α) A ἐναλίους O, quod def. Friedl. **577** ῥήιδιον 𝕮 (H.-W.) em. O. Schn. θειραι A ᾽κ κακοῦ Vat. κακοι A fuitne ᾽κ κακοῖ᾽? sed cf. 431 **579** s Callim. epigr. 28 contulit Reitz. Ep. u. Sk. p. 69. 76, qui 581 s respondentem inducit **580** κ. . . . ν. 498 **581** cf. Semon. 7, 13 ss Phocyl. 2, 4 Soph. eleg. 3, 4 (de Euripide) **581** s Callim. epigr. 28 contulit H.-W. seclus. Wil.[1] **582** ἀλλοτρίαν A **583** aliter Emped. 12, 1 D. ἀμ. ἐ. γ. **584** ἔργα 𝕮 em. B. Hi. alii (ἀργά) ἐξοςτίςω A **585—590** = Sol. 1, 65—70 cf. Wil. SS. p. 269 s **591** τ. χρ. 1178[a] (555) 1171 θεοὶ θνητοῖςι διδοῦςιν ἄριςτον (Croen.) **591** ss ad rem cf. Archil. 67[a] **592** φέρειν imperat.? Kal. αμφοτερον A (o altera e ras.)

μήτε κακοῖσιν ἀcῶντα λίην φρένα μήτ᾽ ἀγαθοῖcιν
τερφθέντ᾽ ἐξαπίνηc, πρὶν τέλοc ἄκρον ἰδεῖν.

Ἄνθρωπ᾽, ἀλλήλοιcιν ἀπόπροθεν ὦμεν ἑταῖροι·
πλὴν πλούτου παντὸc χρήματόc ἐcτι κόροc.
δὴν. δὴ καὶ φίλοι ὦμεν· ἀτάρ τ᾽ ἄλλοιcιν ὁμίλει
ἀνδράcιν, οἳ τὸν cὸν μᾶλλον ἴcαcι νόον.

Οὔ μ᾽ ἔλαθεc φοιτῶν κατ᾽ ἀμαξιτόν, ἣν ἄρα καὶ πρίν
ἠλάcτρειc κλέπτων ἡμετέρην φιλίην.
ἔρρε, θεοῖcίν τ᾽ ἐχθρὲ καὶ ἀνθρώποιcιν ἄπιcτε,
ψυχρὸν ὃc ἐν κόλπωι ποικίλον εἶχεc ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνηταc ἀπώλεcεν ἔργα καὶ ὕβριc,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Πολλῶι τοι πλέοναc λιμοῦ κόροc ὤλεcεν ἤδη
ἄνδραc, ὅcοι μοίρηc πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

---

605 s Stob. 3, 18 (π. ἀκραcίαc), 9 p. 514 H. [SMA] Θεόγνιδοc· laudat Teles ap. Stob. 4, 32 (π. πενίαc), 21 p. 785 H. (Tel. rel.[2] p. 45 H.) οὐ κακῶc δὲ καὶ Θέογνιc λέγει· π. τ. πλείουc λ. κ. ὤ. ἄνδραc

---

593 ἀcῶ τι B. H.-W. **593 s** ∼ 657 s cf. 989 et Hi. Jb. 1888 p. 149 sui iuris esse uoluerunt B. H.-W. contra Archil. **593** μήτ᾽: μηδ᾽ Friedl. **594** τερφθῆιc δ᾽ A τερφθῆιc rel. em. Bekk. τερφθῆιc (δ᾽ om.) H.-W. Friedl. anacoluthon defendit Kal. τέλοc ἄκρον est θάνατον aliter Simon. 134, 2 cf. A. P. 7, 300, 2 **595** ἄνθρ. ut 1249 παῖ, sed cf. 453 ὤνθρωπ᾽ **596** aliter de Troianis N 636. 639 πάντων μὲν κόροc ἐcτί . . . Τρῶεc δὲ μάχηc ἀκόρητοι ἔαcιν cf. 1158 Sol. 1, 71 **597** = 1243 (praeter ἔπειτ᾽) . cf. Hi. Jb. 1888 p. 149 s καὶ: παῖ B. **597 s** disticho antecedenti quasi respondere docuit Reitz. Ep. u. Sk. p. 76. cf. Anecd. ed. Bekk. 1, 65 Ps.-Diogenian. 8, 50 ad ἄλλ. ὁμ. ἀν. cf. 31 s 597 s 1377 s **599** Meleagr. A. P. 5, 184 contulit H.-W. κ. ἀ. X 146 **600** Ϲ 543 ζεύγεα . . . ἐλάcτρεον **601** cf. κ 72 ss τ᾽ om. A Vat. **602** ὃν . . . εἶχον Sint. probante Crusio ad Babr. fab. 147[a] p. 137 s Cr. **603 s** Hart. errore Callino uindicat. cf. 1103 s cum adn. Mimn. 12, 4 **605 s** cf. 693 s **606** πλέον A πλεῦν᾽ Stob. 𝔈 ἐθέλουcιν ἔχειν Stob., quod defendit Nietzsche RhM. 22, 188, quem refutauit O. Crueger de Theogn. diss. (Regim. a. 1882) p. 43 s

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Ἀρχῆι ἔπι ψεύδουϲ μικρὰ χάριϲ· εἰϲ δὲ τελευτήν
αἰϲχρὸν δὴ κέρδοϲ καὶ κακόν, ἀμφότερον,
γίνεται. οὐδέ τι καλόν, ὅτωι ψεῦδοϲ προϲομαρτῆι
ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθηι πρῶτον ἀπὸ ϲτόματοϲ.

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πληϲίον οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆϲαι. δειλοῖϲ᾽ ἀνδράϲι ταῦτα μέλει.
ϲιγᾶν δ᾽ οὐκ ἐθέλουϲι κακοὶ κακὰ λεϲχάζοντεϲ,
οἱ δ᾽ ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴϲαϲιν ἔχειν.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιοϲ καθορᾶι.

Οὔ τι μάλ᾽ ἀνθρώποιϲ καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέϲϲονεϲ ἀθάνατοι.

Πόλλ᾽ ἐν ἀμηχανίηιϲι κυλίνδομαι ἀχνύμενοϲ κῆρ·
ἄκρην γὰρ πενίην οὐχ ὑπερεδράμομεν.

Πᾶϲ τιϲ πλούϲιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶϲιν δ᾽ ἀνθρώποιϲ᾽ αὑτὸϲ ἔνεϲτι νόοϲ.

607—610 Stob. 3, 12 (π. ψεύδουϲ), 16 p. 446 H. [SMA] Θεόγνιδοϲ· **617** Hesych. καταθύμια· ἀρέϲκοντα τῆι ψυχῆι. ἡδέα. εὔθυμα. ἢ κατὰ νοῦν **617s** Stob. 4, 34 (π. τοῦ βίου ὅτι βραχύϲ), 55 p. 841 H. [MA] Θεόγνιδοϲ· **619—622** Stob. 4, 33 (ϲύγκριϲιϲ πενίαϲ καὶ πλούτου), 15 p. 801 H. [SMA] Θεόγνιδοϲ· **621** Et. Magn. 758, 41 (= Herodian. π. ὀρθογρ. II 592, 12 ss L.) sine poetae nomine, om. πλ. Ael. Dionys. περὶ ἀκλίτων ὀνομάτων ap. Aldum Pium Manutium Θηϲαυρόϲ· Κέραϲ ἀμαλθείαϲ. καὶ κῆποι Ἀδώνιδοϲ Thesaurus Cornucopiae et Horti Adonidis Venetiis 1496 fol. non numerat. 2r med. (cf. Reitz. Gesch. d. gr. Etymol. p. 364), ubi τιᾶι, ἀτιεῖ, πενηχρόν

---

607 μικρὴ det. **608** ἀμφότερα Stob. M^{d}A ἀμφό(τ) S. cf. 980 **609** γίνεται οὐδ᾽ ἔτι Hi. Jb. 1886 p. 63 (H.-W.) προϲομαρτεῖ Stob. AM^{1d} cum Vat. et det. προϲαμαρτῆι A **613s** cf. 419s **615s** cf. 849s Sol. 15 **617** ∼ 139 τι: τοι Stob. 𝕮 cf. P 201 eodem cadit B 330 **618** πολλῶν Vat. Stob. MA (H.-W.) **619** πολλὰ δ᾽ ἀμ. 1114^{a} ἀ. κ. Hom. **619s** = $1114^{a.b}$ **620** ἀρχὴν γὰρ πενίηϲ 1114^{b}, unde ἄκρην . . . πενίηϲ ci. B., qui contulit Eur. fr. 230 $N.^{2}$ Aesch. Eum. 562 **621** cf. Hi. Jb. 1886 p. 63. 1888 p. 150 et Hesych. ἀτίζει· ἀτιμάζει. ἢ ἀφροντιϲτεῖ **622** αὐτὸϲ 𝕮 ὡὐτόϲ Br.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
 παντοῖαι δ᾽ ἀρεταὶ καὶ βιότου παλάμαι.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ᾽ ἄφροσι πόλλ᾽ ἀγορεύειν
 καὶ σιγᾶν αἰεί· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ᾽ ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,
 αἰσχρὸν δ᾽ εἰ νήφων πὰρ μεθύουσι μένει.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
 πολλῶν δ᾽ ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

Ὧιτινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
 Κύρν᾽, ⟨ὅ γε⟩ καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις.

Βουλεύου δὶς καὶ τρίς, ὅ τοί κ᾽ ἐπὶ τὸν νόον ἔλθηι·
 ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

Ἀνδράσι τοῖς᾽ ἀγαθοῖς᾽ ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
 οἳ νῦν ἐν πολλοῖς᾽ ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·

---

623 Hesych. παλάμαι· ... αἱ τέχναι, ἐπεὶ δι᾽ αὐτῶν πολλὰ μαιόμεθα **625** s Stob. 3, 34 (π. τοῦ εὐκαίρως λέγειν), 13 p. 684 H. [SM] Θεόγνιδος· **625** Ps.-Diogenian. 2, 90 Gregor. Cypr. 1, 86 Svid. s. u. ἀργαλέον **627** s Stob. 3, 18 (π. ἀκρασίας), 10 p. 515 H. [SMA] τοῦ αὐτοῦ (Θεόγνιδος)· **629** s Stob. 4, 11 (π. νεότητος), 12 p. 339 H. [SMAL] Θεόγνιδος· **635** s Stob. 3, 37 (π. χρηστότητος), 16 p. 701 H. [S] Θεόγνιδος· **637** s Stob. 4, 46 (π. ἐλπίδος), 11 p. 999 H. [S] Θεόγνιδος·

---

623 s cf. 1027 s **625** π. ἀγ. Hom. saepius diuerso sensu garriendi **626** ἀεὶ Stob. 𝕮 τοῦτο γ. οὐ δ. uncis inclus. H.-W. **627** s cf. 485 ss **627** τοι: τι Vat. Stob. A νήφοσιν ut 481 νήφοσι μεῖναι ci. Leutsch, adsentitur B. **627** s ἐχθρὸν bis Stob. 𝕮 **628** μένη Stob. S μένοι Theogn. unus e det. **630** cf. 386. 404 **631** Π 688 Διὸς κρείσσων νόος (P 176) cf. Eur. fr. 715 N.[2] **632** κυρν (rasur.) A K. ⟨ὅ γε⟩ Br. K. ⟨ἐν⟩ (i. ἔγκειται) Kal. Κύρνε καὶ ⟨ἐν⟩ μ. κ. ἀμηχανίαις B. H.-W. (Kal.) ad 646 **633** cf. Plat. Phil. 59e βουλεύευ Hi.-Cr. **634** contrarium fere η 51 s **635** ∼ 410 **636** οἳ Stob. οὐ Theogn. 𝕮 **637** ὁμοῖα Stob.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι.

Πολλάκι πὰρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ῥεῖν
ἔργ᾽ ἀνδρῶν, βουλαῖς δ᾽ οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὔ τοί κ᾽ εἰδείης οὔτ᾽ εὔνουν οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πράγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ πὰρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίωι πράγματι παυρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὕροις κεν ἑταίρους
κείμενος ἐν μεγάληι θυμὸν ἀμηχανίηι.

Ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἆ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς᾽ ἐπικειμένη ὤμοις
σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ᾽ οὐκ ἐθέλοντα βίηι καὶ πολλὰ διδάσκεις
ἐσθλὰ μετ᾽ ἀνθρώπων καὶ κάλ᾽ ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,

---

639 s Stob. 4, 47 (π. τῶν παρ᾽ ἐλπίδα), 15 p. 1006 H. [SMA] Θεόγνιδος· **647** s Stob. 3, 32 (π. ἀναιδείας), 8 p. 676 H. [SML] Θεόγνιδος· **649—652** Stob. 4, 32 (π. πενίας), 34 p. 792 H. [SMA] Θεόγνιδος· subiuncti sunt et conglutinati 177 s **653** s Stob. 4, 39 (π. εὐδαιμονίας), 12 p. 904 H. [SMA] Θεόγνιδος·

---

639 s cf. 665 s **639** εὖ ῥεῖν Emp. Ahr. εὑρεῖν 𝕮 (ευρεῖν A) Aesch. Pers. 601 ὅταν ὁ δαίμων εὐροῆι **640** βουλαῖο A ἐπέγεντο: ἔπεσεν τὸ Stob. **641** εὔνοον B. Hi.-Cr. τὸν: τοι ci. Emp. sed cf. 424 **642. 644** πρήγματος (-τι) 𝕮 (H.-W.) praeter A **643 s** ∼ 115 s cf. 697 s cum adn. **645** π. κηδ. 360 **646** cf. ι 295 **647** ἢ δὴ mauolt B. **647 s** cf. 291 s **648** οὗτὰρ A ἐπέρχεθ᾽ ὁμῶς Stob. S ἐπιστρέφεται ἐπέρχεσθ᾽ ὅμως Stob. M ἐπιστρέφεται ὁμῶς Stob. L **649** ὦ Theogn. det. pauci Stob. A, sed ἆ δειλέ sim. pass. Hom. idem exordium 351 **649 ss** cf. 383 ss **651** eodem uersus loco οὐκ ἐθ. β. N 572 καὶ πολλὰ Theogn. 𝕮 κακὰ πολλὰ Stob. 𝕮 καὶ ⟨δειλὰ⟩ Ahr. lacuna antiquitus dittographia quadam orta at tamen cf. 388 s 391 'turpia ac multa quidem' Be. cf. H.-W. ad l. **653** κε A defend. B. cf. κ 2 et Wil.Gl. 1, 369

Κύρν᾽· ἀρετῆc δ᾽ ἄλλης οὐδεμιῆc ἔραμαι.

Cὺν τοί, Κύρνε, παθόντι κακῶc ἀνιώμεθα πάντεc·
ἀλλὰ τοὶ ἀλλότριον κῆδοc ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖcιν ἀcῶ φρένα μηδ᾽ ἀγαθοῖcιν
χαῖρ᾽, ἐπεὶ ἔcτ᾽ ἀνδρὸc πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ᾽ ὀμόcαι χρὴ τοῦτ᾽· ʽοὐ μήποτε πρᾶγμα τόδ᾽ ἔcται·᾽
θεοὶ γάρ τοι νεμεcῶc᾽, οἷcιν ἔπεcτι τέλοc·
καὶ πρῆξαι μέντοι τι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐcθλὸν ἔγεντο
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ. καί τε πενιχρὸc ἀνὴρ
αἶψα μάλ᾽ ἐπλούτηcε καὶ ὃc μάλα πολλὰ πέπαται
ἐξαπίνηc ἀπό γ᾽ οὖν ὤλεcε νυκτὶ μιῆι.
καὶ cώφρων ἥμαρτε καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἕcπετο καὶ τιμῆc καὶ κακὸc ὢν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ᾽ ἔχοιμι, Cιμωνίδη, οἷά περ ἤδη,
οὐκ ἂν ἀνιώιμην τοῖc᾽ ἀγαθοῖcι cυνών.
νῦν δέ με γινώcκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ᾽ ἄφωνοc
χρημοcύνηι πολλῶν γνοὺc ἂν ἄμεινον ἔτι,

---

665 s Stob. 4, 42 (π. τῶν παρ᾽ ἀξίαν εὐτυχούντων), 5 p. 951 H. [SMA] Θεόγνιδοc·

---

656 ad ἐφ. cf. 966 **657** s ~ 593 s 401 **659** τοῦτ᾽ οὐ Ahr. τοῦτο τί A τοῦτο Vat. τούτω Marc. τοῦθ᾽ ὅτι Cam. H.-W. ad rem cf. Archil. 74 **660** Hes. op. 741 τῶι δὲ θεοὶ νεμεcῶcι τοι Cam. Herm. τε A Vat. Sol. 1, 58 καὶ τοῖc οὐδὲν ἔπεcτι τέλοc **661** πρῆξαν μέτοπίν τι Heimsoeth πρῆξιc· θάμα τοί τι Sitz. Jb. 1894 p. 137 πρῆξαι ex χρὴ pendere uolt H.-W. ʽan πρ. pro imper.?᾽ Kal. **661** s cf. 431. 189 ss **663** καί: δὲ A πέπαcται ℭ em. Br. **664** ἀπό γ᾽ οὖν ego αποτοῦν A πάντα Vat. πάντ οὖν det. cf. Hi. Jb. 1888 p. 151 **665** s cf. 639 s 1111 s **666** καὶ²: om. Stob. ℭ τιc Gesn.¹ κακῶc Stob. M **667—682** integra elegia. cf. 467 ss Eueni elegiam 1 Alc. 30. 46 Hor. carm. 1, 14 **667** idem C. 469. 1349 περ ℭ πρὶν Ahr. οἷα πάροιθεν Weckiein **668** ἀνιώμην Vat. det. ἀνοίμην A **669** s cf. 177 s 419 s **670** γνοῦcαν A (cf. 682) περ unus e det. H.-W. ἂν nonnulli det. om. rel. cum Vat.

οὕνεκα νῦν φερόμεςθα καθ' ἱςτία λευκὰ βαλόντες
 Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουςιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλαςςα
 ἀμφοτέρων τοίχων. ἦ μάλα τις χαλεπῶς
ςώιζεται. οἳ δ' ἕρδουςι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυςαν
 ἐςθλόν, ὅ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπιςταμένως·
χρήματα δ' ἁρπάζουςι βίηι, κόςμος δ' ἀπόλωλεν,
 δαςμὸς δ' οὐκέτ' ἴςος γίνεται ἐς τὸ μέςον·
φορτηγοὶ δ' ἄρχουςι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
 δειμαίνω, μή πως ναῦν κατὰ κῦμα πίηι.
ταῦτά μοι ἠινίχθω κεκρυμμένα τοῖς' ἀγαθοῖςιν·
 γινώςκοι δ' ἄν τις καὶ κακός, ἢν ςοφὸς ἦι.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουςιν ἀίδριες· οἳ δὲ τὰ καλά
 ζητοῦςιν χαλεπῆι τειρόμενοι πενίηι.
ἔρδειν δ' ἀμφοτέροιςιν ἀμηχανίη παράκειται·
 εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔςτι θνητοῖςι πρὸς ἀθανάτους μαχέςαςθαι
 οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χρὴ πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντέον εἴη,
 οὐδ' ἕρδειν ὅ τι μὴ λώιον ἦι τελέςαι.

Χαίρων εὖ τελέςειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου
 καί ςε Ποςειδάων χάρμα φίλοις' ἀγάγοι.

683—686 Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 44 p. 749 H. [SMA] Θεόγνιδος·

---

671 'ad οὕν. cf. 853 Hom. hymn. Apoll. 2, 198' Be. A 480 ἀνά θ' ἱςτία λευκὰ πέταςςαν ι 77 ἱςτία λεύκ' ἐρύςαντες **672** ν. δ. δν. ο 50. cf. Hes. theog. 107 **675** οἱ δ' 𝔈 οἷα ci. Bekk. (Lav. H.-W.) sed cf. 685 **681** cf. Xenophan. fr. 35 D. (Friedl.) **682** κακὸν 𝔈 em. Br. **683** ss ad rem cf. 1061 s 315 s **684** χαλεποὶ A χ. τ. π. 182. 752 **686** γὰρ τοὺς μὲν: τοὺς μὲν δὴ Stob. **687** Ε 130 ἀθανάτοιςι θεοῖς . . . μάχεςθαι Z 129 οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖςιν ἐπουρανίοιςι μαχοίμην **691** cf. 511 **691** s 'nota propempticon antiquissimum' Kern Friedl. **692** cf. P 636 Sapph. 25, 6

Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεϲεν ἀφραίνοντας·
γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ᾽ ἐϲθλὰ παρῆι.

Οὐ δύναμαί ϲοι, θυμέ, παραϲχεῖν ἄρμενα πάντα·
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔ τι ϲὺ μοῦνοϲ ἐρᾶιϲ.

Εὖ μὲν ἔχοντοϲ ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἢν δέ τι δεινόν
ϲυγκύρϲηι, παῦροι πιϲτὸν ἔχουϲι νόον.

Πλήθει δ᾽ ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
πλουτεῖν· τῶν δ᾽ ἄλλων οὐδὲν ἄρ᾽ ἦν ὄφελοϲ,
οὐδ᾽ εἰ ϲωφροϲύνην μὲν ἔχοιϲ Ῥαδαμάνθυοϲ αὐτοῦ,
πλείονα δ᾽ εἰδείηϲ Σιϲύφου Αἰολίδεω,
ὅϲ τε καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυϊδρείηιϲιν ἀνῆλθεν
πείϲαϲ Περϲεφόνην αἱμυλίοιϲι λόγοιϲ,
ἥ τε βροτοῖϲ παρέχει λήθην βλάπτουϲα νόοιο —

---

693 s Stob. 3, 4 (π. ἀφροϲύνηϲ), 43 p. 230 H. [MA] Θεόγνιδοϲ· **695** s Stob. 3, 19 (π. ἀνεξικακίαϲ), 11 p. 531 H. [MA: S sine lemmate] Θεόγνιδοϲ· **695** adfert Corp. Paris. 641 Elt. **699—702** Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 3 p. 733 s H. [SMA] Θεόγνιδοϲ·

---

693 πολλόϲ Stob.𝕮 cf. 605 s **693** s Soloni uindicauit Hart. **694** μέτρον: παῦρον Stob.𝕮 καιρὸν ci. B. παῦϲον ci. Buech. **695** similia e pictura uascularia contulit Cr. (P. Kretschmer Gr. Vaseninschr. p. 87, 56 GGA 1896 p. 237), qui coni. οὐ δύναμ᾽, οὔ ϲοι, θ. cf. Wil.SS. 120 Bacchyl. fr. 18 (Maas) παραϲχέμεν Us. cf. 275 et 1029 cum adn. (τόλμα, θυμέ) Hes. theog. 639 παρέϲχεθον ἄρμενα πάντα Pind. Nem. 3, 58 ἐν ἀρμένοιϲι πᾶϲι θυμὸν αὔξων **695** s cf. Archil. 67 a **696** οὐχὶ Stob. μόνοϲ boni ad rem cf. Bacchyl. fr. 14 Theocr. 13, 1 ss **697** εὖ: οὐ A **697** s cf. 643 ss 857 ss 929 s **698** ∼ 73 νόου A **699—718** carmen integrum (cf. 699 s ∼ 717 s), quod pridem contulerunt cum Tyrt. 9. cf. Reitz. Ep. u. Sk. p. 78 W. Jaeger Tyrt. p. 544 ss **699** πᾶϲιν δ᾽ ἀνθρώποιϲ᾽ ἀρ. Stob. Aesch. Pers. 432 πλῆθοϲ ... ἀνθρώπων **699** s cf. Alc. 101 **700** Χ 513 οὐδέν ϲοί γ᾽ ὄφελοϲ **701** ἔχοι Stob. **701** s cf. Tyrt. 9, 6 ss **702** εἰδείη Stob. Ν 355 πλείονα ᾔδει Ζ 154 Σίϲυφοϲ Αἰολίδηϲ **702** ss cf. Alc. 73 G. Rathmann Quaestiones Pythagoreae Orphicae Empedocleae Diss. Hal. 1933 p. 141, 26 **703** ψ 77 πολυϊδρείηιϲι νόοιο (β 643) **704** α 56 αἱμ. λόγοιϲιν (Hom. hymn. Merc. 317) **705** 223 νόου βεβλαμμένοϲ ἐϲθλοῦ

ἄλλος δ᾽ οὔπω τις τοῦτό γ᾽ ἐπεφράcατο,
ὅντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψηι,
ἔλθηι δ᾽ ἐς cκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἵ τε θανόντων
ψυχὰς εἴργουcιν καίπερ ἀναινομένας.
ἀλλ᾽ ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἤλυθε Σίcυφος ἥρως
ἐς φάος ἠελίου cφῆιcι πολυφροcύναις —
οὐδ᾽ εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖc ἐτύμοιcιν ὁμοῖα
γλῶccαν ἔχων ἀγαθὴν Νέcτορος ἀντιθέου,
ὠκύτερος δ᾽ εἴηcθα πόδας ταχεῶν Ἁρπυιῶν
καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰcὶ πόδες.
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέcθαι,
ὡς πλοῦτος πλείcτην πᾶcιν ἔχει δύναμιν.

Ἶcόν τοι πλουτοῦcιν, ὅτωι πολὺς ἄργυρός ἐcτιν
καὶ χρυcὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ᾽ ἡμίονοί τε, καὶ ὧι τὰ δέοντα πάρεcτιν,
γαcτρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποcὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ᾽ ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
ὥρη, cὺν δ᾽ ἥβη γίνεται ἁρμοδία.
ταῦτ᾽ ἄφενος θνητοῖcι· τὰ γὰρ περιώcια πάντα

---

717 s Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 8 p. 736 H. [SMA] Θεόγνιδος· cf. Eur. Phoen. 438 ss **719—728** Stob. 4, 33 (cύγκριcιc πενίας καὶ πλούτου), 7 p. 798 H. [SMA] Θεόγνιδος· (cf. Sol. l. c.)

---

706 ∼ 430 **707** ∼ Π 350 δ 180 **708** αποφθιμένος A **709** Ps.-Hes. scut. 249 Κῆρες κυάνεαι παρ. coniunct. **711** κἀκεῖθεν 𝔈 em. Bekk. **713** ∼ τ 203 ψευδέα A **714** λ 512 Νέcτωρ ἀντίθεος **714 ss** cf. Tyrt. 9, 4. 8 cf. A 248 s Ou. met. 13, 63 **715** ex Etym. Magn. 138, 21 Ἀρεπυιῶν Wil.[1] B. olim **717** ταύτην γνώμην πάντας (πάντως A, ut uidetur) Stob. probat Leutsch Phil. 23 p. 472 conl. Ar. eccles. 658 ταύτηι ci. B. **717 s** cf. 699 s **718** an Πλοῦτος? Kern. cf. Add. **719—728** = Sol. 14 **719 ss** cf. Hor. epist. 1, 12, 5 s *(cui rerum suppetit usus, si uentri bene, si lateri est pedibusque tuis)* et epigrammatum auctores apud Kaegi p. 9 ss Reitz. Ep. u. Sk. p. 77 s **720** eodem cadunt 988 X 602 **721** ταλεοντα A τάδε πάντα Stob. contra Horatium (Kai.) **722** eodem cadit 474 **723 s** cf. Add. **724** δ᾽ in apodosi

χρήματ᾽ ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς ᾿Αίδεω,
οὐδ᾽ ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ᾽ ἔχουσαι
μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βιότου.

Ζεῦ πάτερ, εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
ὕβριν ἁδεῖν, καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
θυμῶι, σχέτλια ἔργα †διατά φρεσὶ δ᾽ ὅστις †ἀθήνης
ἐργάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τεῖσαι κακά· μηδ᾽ ἔτ᾽ ὀπίσσω
πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιντο κακόν·
παῖδες δ᾽, οἵ τ᾽ ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἁζόμενοι,
ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ᾽ ἀστοῖσιν φιλέοντες,
μή τιν᾽ ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
ταῦτ᾽ εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ᾽ ὁ μὲν ἕρδων
ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ᾽ ἄλλος ἔπειτα φέρει.

---

726 in ἔρχεται εἰς ᾿Αίδην cadunt Tyrt. 10, 38 Mimn. 2, 14 **727** = 1187 **727 s** cf. 527 s cum. adn. **729** cf. B 215 Sapph. 36, 3 s Hor. carm. 2, 16, 11 s similiter μέριμναι ap. Mimn. 1, 7 **729 s** cf. Hi. Jb. 1886 p. 63 **730** μύρεσθαι Hom. pass. uersus initio **731—742** Solonis elegiam esse ci. B. cf. 203 ss 395 ss 373 ss Sol. 1, 29 ss Eur. Hipp. 1329 ss **731** β 33 s εἴθε ... Ζεὺς ... τελέσειεν, at Χ 41 s αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο, ὅσσον ἐμοί η 316 μὴ τοῦτο φίλον Διὶ ... γένοιτο cf. 741 **731 s** aut corruptos aut contractos esse censuerunt editores: mihi ne ἁδεῖν quidem mutandum uidetur conlata elegia 373 ss (203 ss 44) **732 s** Η 31 s ἐπεὶ ὧς φίλον ἔπλετο θυμῶι ὑμῖν ἀθανάτῃσι **733** σχ. ἔ. ξ 83 al. διατάφρεσι δ᾽ Α μετὰ φρεσὶ δ᾽ (θ᾽ Vat.) plerique μετὰ φρεσὶν (ὅστις) Cam. Br. H.-W. (ἔργ᾽) ἀδινὰ φρ. δ᾽ ci. Kal. ἀθήνης 𝔈 ἀγεννής Kal. ἀπηνής edit. ueter. ἀθειρής (-θηρ-) B. Sauppe H.-W. ex Hesych. et Etym. Magn. s. u. **733 s** Ω 733 ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο ad rem contulit Lav. LXX. Iob 21, 7 ss **734** cf. 1148 μηδέν᾽ Herm. **735** μηδέ τ᾽ 𝔈 explic. Herm. **735 s** cf. Sol. 1, 31 s **737** δ᾽ det. (731 μὲν) τ᾽ Α θ᾽ Vat. **738** παιῶσιν Α **739** τὰ om. Α **740** ὑπερβασίη uox Homerica. cf. 745 **741** cf. 731 ἔρδων Α **742** ἔπειτεν ἔχει ci. Us. Kl. Schr. I 242

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βαςιλεῦ, πῶς ἐςτι δίκαιον,
ἔργων ὅςτις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων
μή τιν' ὑπερβαςίην κατέχων μηδ' ὅρκον ἀλιτρόν,
ἀλλὰ δίκαιος ἐών, μὴ τὰ δίκαια πάθηι;
τίς δή κεν βροτὸς ἄλλος ὁρῶν πρὸς τοῦτον ἔπειτα
ἅζοιτ' ἀθανάτους καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
ὁππότ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάςθαλος οὔτε τευ ἀνδρός
οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος
ὑβρίζηι πλούτωι κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
τρύχονται χαλεπῆι τειρόμενοι πενίηι;

Ταῦτα μαθών, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιοῦ
ςώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀταςθαλίης
αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· εἰς δὲ τελευτήν
αἰνήςεις μύθωι ςώφρονι πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆςδε πόληος ὑπειρέχοι αἰθέρι ναίων
αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοςύνηι
ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ὀρθώςαι γλῶςςαν καὶ νόον ἡμέτερον.
φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός·

743—752 num eidem auctori atque elegia superior tribuenda? cf. Eur. fr. 286. 293. 832 N.² **744** Aesch. Choeph. 1031 s ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι **745** κατέχων: ποτ' ἔχων Sitz. τελέων Hi. μηδ' Bekk. μήθ' 𝔈 an ἀλιτρός? **746** cf. 794 παθεῖν ci. Friedl. **750** ἀλευάμενος Marc. cf. 400 Ε 444 μῆνιν ἀλευάμενος (Π 711) **752** cf. 182. 684 **753** ποιεῦ B.² Hi.-Cr. **753 ss** cf. 29 s 37 s Pohl. p. 425 s **755** cf. A. P. 7, 472, 15 ἀεὶ A **756** cf. 1381 s adn. **757 ss 769 ss 773 ss—792** prooemium poetae Megarensis alterius iunioris homonymi fortasse hymnis 1—38 simile. cf. Jac. p. 107 s 139 s **757 ss** Β 412 Hes. op. 18 Δ 166 Ζεὺς . . . αἰθέρι ναίων Δ 249 αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρςχηι χεῖρα Κρονίων ε 7 al. Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες Γ 308 Ζεὺς . . . καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι (298) α 121 al. χεῖρα . . . δεξιτερήν **759** 834 ἀθ. μ. θ. Υ 54 μάκ. θ. Π 728 αὐτ. Ἀπ. (Χ 538) **761** φόρμιγγ' δ' αυ A em. Br. φθέγγοιςθ' A cum plerisque det. Ϲ 495 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον cf. 532

ἡμεῖc δὲ cπονδὰc θεοῖcιν ἀρεccάμενοι
πίνωμεν χαρίεντα μετ᾽ ἀλλήλοιcι λέγοντεc
μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότεc πόλεμον.
ὧδ᾽ εἴη κε⟨ν⟩ ἄμεινον, ἐύφρονα θυμὸν ἔχονταc
νόcφι μεριμνάων εὐφροcύνωc διάγειν
τερπομένουc, τηλοῦ δὲ κακὰc ἀπὸ Κῆραc ἀμῦναι
γῆράc τ᾽ οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλοc.

Χρὴ Μουcέων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περιccόν
εἰδείη cοφίηc, μὴ φθονερὸν τελέθειν,
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶcθαι, τὰ δὲ δεικνύεν, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
τί cφιν χρήcηται μοῦνοc ἐπιcτάμενοc;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸc μὲν ἐπύργωcαc πόλιν ἄκρην
Ἀλκαθόωι Πέλοποc παιδὶ χαριζόμενοc·
αὐτὸc δὲ cτρατὸν ὑβριcτὴν Μήδων ἀπέρυκε
τῆcδε πόλεοc, ἵνα cοι λαοὶ ἐν εὐφροcύνηι
ἦροc ἐπερχομένου κλειτὰc πέμπωc᾽ ἑκατόμβαc

---

762 ἀρεccόμενοι A Vat. ἀρεccάμενοι det. ad Hom. (Ι 112 al.) θεοῖcι χαριccάμενοι ci. Sitz. 763 Xenophan. 1, 13—24 contulit Jac. 764 των . . . πολεμων A 765 εἴη κεν B. ειν καὶ A εἶναι καὶ rel. ὁμόφρονα Br. ad X 263 Hom. hymn. Merc. 391 Cer. 435. sed cf. 1329 ss 766 1153 ἀπάτερθε μεριμνέων 767 ∼ 13 post τερπ. lacunam statuerunt B. H.-W. Κῆραc Jac. (p. 101) cf. Mimn. 2, 5 ss Π 75 Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι + Μ 402 κῆραc ἄμυνεν (Δ 11) adde Μ 326 s (!) et Eur. fr. 757 N.[2] 768 cf. 527 s cum adn. et A. P. 5, 11 θ. τ. Γ 309 al. 769 Homn. hymn. 32, 20 (ἀοιδοὶ) Μουcάων θεράποντεc cf. Archiloch. 1 Margit. 1 Hes. theog. 100. Ar. au. 909. sim. cadit 1386 769 ss contulit Pohl. p. 438, 3 Plat. Crat. 406[a] τὰc δὲ Μούcαc τε καὶ ὅλωc τὴν μουcικὴν ἀπὸ τοῦ μῶcθαι, ὡc ἔοικεν, καὶ τῆc ζητήcεωc τε καὶ φιλοcοφίαc τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμαcεν et Etym. Magn. 589, 42 Hellad. ap. Phot. bibl. 531a, 2 770 εἰδείη, cοφίηc B. H.-W. 771 μοῶcθαι A δεικνύειν boni δεικνύναι det. H.-W. π. utpote ποιητήc 772 τίc A 773 π. ἄ. X 383 = Megara ad rem cf. Paus. 1, 42, 1 s Ditt. Syll.[3] 653, 22 RE XV 201, 58 ss 774 similiter cadit A. P. 7, 300, 4 776 πόλευc 𝔈 -λεοc Hi.-Cr. cοι: τοι Cr. eodem cadit 1256 777 cf. Alc. 98 Stesich. 14, 3 Η 450 θεοῖcι δόcαν κλειτὰc ἑκατόμβαc (Μ 6)

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

τερπόμενοι κιθάρηι κὰν ἐρατῆι θαλίηι
παιάνων τε χοροῖϲ᾽ ἰαχῆιϲί τε ϲὸν περὶ βωμόν·
ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ᾽ ἀφραδίην ἐϲορῶν
καὶ ϲτάϲιν Ἑλλήνων λαοφθόρον. ἀλλὰ ϲύ, Φοῖβε,
ἵλαοϲ ἡμετέρην τήνδε φύλαϲϲε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰϲ Σικελήν ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ᾽ Εὐβοίηϲ ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ᾽ Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄϲτυ·
καί μ᾽ ἐφίλευν προφρόνωϲ πάντεϲ ἐπερχόμενον·
ἀλλ᾽ οὔ τίϲ μοι τέρψιϲ ἐπὶ φρέναϲ ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτωϲ οὐδὲν ἄρ᾽ ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρηϲ.

Μήποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
ἀντ᾽ ἀρετῆϲ ϲοφίηϲ τ᾽, ἀλλὰ τόδ᾽ αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῶι καὶ ἀοιδῆι
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐϲθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενοϲ ἔργμαϲι λυγροῖϲ
μήτε τιν᾽ ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιοϲ ἐών,
τὴν ϲαυτοῦ φρένα τέρπε· δυϲηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλοϲ τοί ϲε κακῶϲ, ἄλλοϲ ἄμεινον ἐρεῖ.

---

793 HARPOCRAT. p. 150 D. s. u. Θέογνιϲ·

---

778 τερπομένωι B. κιθάρηι καὶ 𝕮 em. Ahr. κ. ⟨τ᾽ ἠδ᾽⟩ Sitz. Phil. Rdsch. 1882 p. 1605 Hi. Jb. 1888 p. 151 κιθάρηι⟨ϲ᾽ ἠδ᾽⟩ B. alii alia λ 603 τέρπεται ἐν θαλίηι **779** ἰαχοιϲί A ἰαχαῖϲι rel. cf. Α 473 Pind. Pyth. 3, 17 Hes. theog. 4 **783** 915 εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ᾽ **783 ss** cf. Beloch F.JJ. 34 p. 730 **784** ἀ. π. Pind. Is. 8, 49 s ad rem cf. Soph. fr. 239 N.^{2} **785** τ᾽ det. δ᾽ boni Eur. Iph. A. 179 ἀπ᾽ Εὐρ. δ. cf. Corinn. 17 Λάδοντοϲ δονακοτρόφω **786** Pind. Pyth. 10, 66 φιλέων φιλέοντ᾽ . . . προφρόνωϲ. cf. 2, 16 **788** ad rem contulit H.-W. ι 29 ss (34) Eur. fr. 6 N.^{2} **789 s** cf. Eur. Herc. 673 ss **791** Hom. hymn. Merc 506 τερπόμενοι φ. eodem cadit Ps.-Hes. scut. 282 Hom. hymn. Apoll. 1, 149 s καὶ ὀρχ. καὶ ἀ. . . . τέρπουϲιν **792** cf. 35 s **793** cf. Hes. op. 225 s **794** cf. 746 **794 ss** contulit Powell PhW. 1932, 623 Cass. Dion. 59, 16,6 **795** Hom. hymn. Merc. 565 ϲὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε **795 s** = Mimn. 7 (ubi ἄλλοϲ τίϲ ϲε) cf. Wil.SS. 285

Τοὺϲ ἀγαθοὺϲ ἄλλοϲ μάλα μέμφεται, ἄλλοϲ ἐπαι-
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία. [νεῖ,

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτοϲ ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδείϲ·
ἀλλ' ὧϲ λώιον, εἰ μὴ πλεόνεϲϲι μέλοι.

Οὐδεὶϲ ἀνθρώπων οὔτ' ἔϲϲεται οὔτε πέφυκεν,
ὅϲτιϲ πᾶϲιν ἁδὼν δύϲεται εἰϲ Ἀίδεω·
οὐδὲ γὰρ ὃϲ θνητοῖϲι καὶ ἀθανάτοιϲιν ἀνάϲϲει,
Ζεὺϲ Κρονίδηϲ, θνητοῖϲ πᾶϲιν ἁδεῖν δύναται.

Τόρνου καὶ ϲτάθμηϲ καὶ γνώμονοϲ ἄνδρα θεωρόν
εὐθύτερον χρὴ ⟨ἔ⟩μεν, Κύρνε, φυλαϲϲόμενον,
ὧιτινί κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήϲαϲ' ἱέρεια
ὀμφὴν ϲημήνηι πίονοϲ ἐξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προϲθεὶϲ οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὕροιϲ,
οὐδ' ἀφελὼν πρὸϲ θεῶν ἀμπλακίην προφύγοιϲ.

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέοϲ οὔ τι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνιηρότατον·
οἵ με φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖϲι πελαϲθείϲ
εἰδήϲω καὶ τῶν ὅντιν' ἔχουϲι νόον.

Βοῦϲ μοι ἐπὶ γλώϲϲηι κρατερῶι ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων
ἴϲχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιϲτάμενον.

---

798 cf. 170 cum adn. **800** λώιον εἰ Cr. ει λώϊον A λώϊον ὃ Vat. cf. Add. **802** μ 383 δύϲομαι εἰϲ Ἀίδαο Hom. δῦναι δόμον Ἄιδοϲ εἴϲω **803** ∼ Μ 242 **804** Ζ. Κρ. Hes. op. 158 **805** θεωρῶν 𝔈 em. Vinetus **805** ss ad rem cf. 543 ss 945 Scol. Att. 9 **806** χρὴ μὲν 𝔈 (χρη μεν A) em. Ahr. **807** 'an κ' ἐν?' H.-W. **808** ad π. ἐξ ἀ. cf. Tyrt. 3ª, 2 **809** N. T. Apoc. 22, 18 s contulit H.-W. **810** οὐδ' A Vat. οὔτ' det. **811** μενοεικέοϲ A cf. Soph. El. 206 eodem cadit 1175 **812** ss cf. 1015 s **813** in. cf. 575. 861 **814** τῶν det. τὸν A Vat. eodem cadit 1016. cf. 366 et Χ 382 νόον ὄντιν' ἔχουϲιν **815** s cf. supra ad 19 s 365 s 504 et Aesch. Ag. 36 s fr. 316 N.² Soph. Oed. Col. 1051 s Philostr. uit. Apoll. 6, 11 p. 111 Theogn. 847 A. P. 12, 48. 5, 267, 4 Apoll. Rhod. 2, 220 Polluc. 9, 61 Zenob. 2, 70 Ν 618 γλώϲϲηϲ 𝔈 praeter A **816** Τ 80 ἐπιϲταμένωι περ ἐόντι

Κύρν᾽, ἔμπης δ᾽ ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔcθ᾽ ὑπαλύξαι·
ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔ τι δέδοικα παθεῖν.

Ἐc πολυάρητον κακὸν ἥκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, cυναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἵ κ᾽ ἀπογηράcκοντας ἀτιμάζωcι τοκῆας,
τούτων τοι χώρη, Κύρν᾽, ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν᾽ αὖξε τύραννον ἐπ᾽ ἐλπίδι κέρδεcιν εἴκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὅρκια cυνθέμενοc.

Πῶc ὑμῖν τέτληκεν ὑπ᾽ αὐλητῆρος ἀείδειν
θυμόc; γῆc δ᾽ οὖροc φαίνεται ἐξ ἀγορῆc,
ἥ τε τρέφει καρποῖcιν ἐν εἰλαπίναιc φορέονταc
ξανθῆιcίν τε κόμαιc πορφυρέουc cτεφάνουc.
ἀλλ᾽ ἄγε δή, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ᾽ εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον.

Πίcτει χρήματ᾽ ὄλεcca, ἀπιcτίηι δ᾽ ἐcάωcα·
γνώμη δ᾽ ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τάδ᾽ ἐν κοράκεccι καὶ ἐν φθόρωι· οὐδέ τιc
αἴτιοc ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων, [ἡμῖν
ἀλλ᾽ ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβριc
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐc κακότητ᾽ ἔβαλεν.

---

817 cf. Μ 326 s + ε 345 **818** μαθεῖν[2] B.[4] **820** cf. 340 Tyrt. 5, 5 Mimn. 6, 2 Sol. 22, 4. 19, 18 **821** s cf. 277 s **821** κ᾽ boni δ᾽ det. H.-W. ἀτιμάζουcι 𝕮 (H.-W.) em. B. cf. Hes. op. 185. 187 et decalogi legem quartam **822** cf. 152 **823** ἐλπίcι 𝕮 em. Bekk. ex 333 **823** s ∼ 1179 ss **824** cf. decalogi legem quintam (?) **825** ex. = 533 **826** in dubium uocauit Wil.[1] **827** ante ἐν irrisionis neglegens lacunam statuit B. **828** nolui ξανθῆιc᾽ ἔν τε **829** s ad rem cf. Plat. leg. 1, 637[e] Anacr. 43, 5 Herod. 6, 84 Athen. 5, 221[a] H.-W. ad l. **829** ἀποπανε A **830** χῶραν A **831** cf. Hes. op. 372. 311 **832** μνήμη ci. Ahr. ἀνγαλεηι γείνεται A **833** ἐc φθόρον Aesch. Sept. 252 Ag. 1267 W. cf. Bacchyl. 14, 61 Thuc. 2, 52 **834** α 32 et Eur. fr. 256 N.[2] contulit H.-W. ἀθ. μάκ. θ. 759 θ. μακ. Α 339 θ 281 **835** ξ 329 ὕβριc τε βίη τε

Διccαί τοι πόcιοc κῆρεc δειλοῖcι βροτοῖcιν,
  δίψα τε λυcιμελὴc καὶ μέθυcιc χαλεπή·
τούτων δ᾽ ἂν τὸ μέcον cτρωφήcομαι, οὐ δέ με πείcειc
  οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

Οἶνοc ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἓν δ᾽ ἀχάριcτον,
  εὖτ᾽ ἂν θωρήξαc μ᾽ ἄνδρα πρὸc ἐχθρὸν ἄγηι.
ἀλλ᾽ ὁπόταν καθύπερθεν ἐὸν ὑπένερθε γένηται,
  τουτάκιc οἴκαδ᾽ ἴμεν παυcάμενοι πόcιοc.

Εὖ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶc θέμεν εὐμαρέc ἐcτιν,
  εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶc κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δήμωι κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρωι
  ὀξέι καὶ ζεύγλην δύcλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ᾽ εὑρήcειc δῆμον φιλοδέcποτον ὧδε
  ἀνθρώπων, ὁπόcουc ἠέλιοc καθορᾶι.

Ζεὺc ἄνδρ᾽ ἐξολέcειεν Ὀλύμπιοc, ὃc τὸν ἑταῖρον
  μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἤιδεα μὲν καὶ πρόcθεν, ἀτὰρ πολὺ λώια δὴ νῦν,
  οὕνεκα τοῖc δειλοῖc᾽ οὐδεμί᾽ ἐcτὶ χάριc.

---

837 μ 341 πάντεc μὲν cτυγεροὶ θάνατοι δειλοῖcι βροτοῖcιν δ. βρ. Hom. saepius **839** eodem fere cadunt 1363 Λ 648 ν 363 **840** ∼ 478 οὔτ᾽ ἔτι alii **841** ἀχάριcτοc Vat. det. H.-W. **841 ss** cf. 507 ss Ps.-Isocr. ad Demonic. 31 **843 s** sui iuris esse uoluit H.-W. **843** γ 170. 172 ἢ καθύπερθε . . . ἢ ὑπένερθε ἐὼν 𝔈 em. Epkema ἐόνθ᾽ Herm. H.-W. ad rem cf. 505 Petron. 64 Iuu. 6, 304 **844** Pind. Pyth. 4, 28 τουτάκι, ut 859 παυράκι secundum πολλάκι **845** ἄνδρα 𝔈 ἀνδρὶ Herm. ἄcτυ B. ad Sol. 4, 21 καλῶc A **846** εὖ θέμεναι δὲ κ. κ. J. L. (Revue de philol. 1901 p. 47) τὸ 𝔈 τι Kal. **847** Ζ 65 λὰξ ἐν cτήθεcι βάc (Ν 618) cf. 19 et 815 cum adn. cf. 233 κενεόφρονι δ. **847 ss** Soloni olim tribuit Hart. re uera a Solone ex Aristotele rediuiuo hi uersus Megarenses carpentes alieni non sunt (fr. 24) **848** cf. 1023 s **849 s** cf. 615 s 168 **851 s** cf. Hipparch. 2 μὴ φίλον ἐξαπάτα et supra 363 εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν **852** Hes. op. 373 s ἐξαπατάτω αἱμύλα κωτίλλουcα **853 s** = 1038$^{a\cdot b}$ (ubi 1038^{a} recte λώιον ἤδη) cf. 955 s cf. Wil. Heracl.[2] 2, 54 **854** οὕνεκα A Vat. τοὕνεκα rel. cf. 956. 1340 Scol. Att. 14

Πολλάκι δὴ πόλις ἥδε δι' ἡγεμόνων κακότητα
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τις ὁρᾶι μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·
ἢν δέ τί μοί ποθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρί,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

'Οἵ με φίλοι προδιδοῦσι καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
ἑσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.'

Πολλοῖς' ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῶι βέλτερος οὐδὲν ἐών
οὔτε φίλοις'. ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ.

Ἔν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν

865—868 Stob. 4, 42 (π. τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχούντων), 6 p. 951 H. [SMA] τοῦ αὐτοῦ (Θεόγνιδος) **868** Hesych. σαοῖ· βοηθεῖ. καὶ σώιζει.

---

855 πολλάκις ἡ 𝕮 (ς eras. A) (H.-W.) em. O. Schn. et Sint. **855s** cf. Sol. 4 cum adn. 3, 1ss 8, 1 **857** μ' ἔτι A **857ss** cf. 299s 697s 929s Eur. fr. 465 N.² Marc. Arg. Anth. Pal. 5, 113 Ou. trist. 1, 9, 5s **859** ad παυράκι cf. 844 **861** idem exordium 575, sim. 813 **861s** με δοῦναι ἀνδρῶν τὠραμένωι Wil.[1] **861ss** loquitur meretricula **863** αὖθις A cum paucis det. εἴσειμι A **865** cf. 149. 321 **865ss** Tyrtaeum uersus condidisse ci. B., auctor non immemor erat Glauci Hectorem castigantis P 140ss **866** οὔτ' αὐτῶι A οὔθ' αὑτῶι plerique αὐτῷ Stob. M αὑτῷ SA οὐδὲν ἐὼν: ἔνδον ἐὼν Sitz. alii alia **866s** contulit B. Xenoph. apol. Socr. 31 οὔτε τῆι ἑαυτοῦ πόλει οὔτε τοῖς φίλοις οὔτε αὑτῶι ἄξιος οὐδενὸς ἐγένετο **867** οὔτε: οὐδὲ Stob. 𝕮 eodem cadunt B 325 H 91 ω 196 cf. Tyrt. 9, 31 Eur. fr. 734 N.² **868** cf. P 144 πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις et Callin. 1, 20 τε om. Stob. SA **869** O 36 al. Hes. theog. 110. 702. 840 οὐρ. εὐρ. ὕπ. **869s** P 425 χάλκεον οὐρανόν ο 329 σιδήρεος οὐρ. **869ss** cf. Hor. carm. 3, 3, 7s

χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἵ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς' ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μέν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμ-
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι. [παν
ἐσθλὸν καὶ κακόν ἐσσι. τίς ἄν σέ τε μωμήσαιτο,
τίς δ' ἂν ἐπαινήσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἥβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινες ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Πῖν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς' ὑπὸ Τηϋγέτοιο
ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευς' ὁ γέρων
οὔρεος ἐν βήσσῃσι θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνας,
θωρηχθεὶς δ' ἔσεαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

---

870 Hom. hymn. Ven. 108 Cer. 353 Hes. theog. 879 χαμ. ἀνθρ. **872** ρ 446 πῆμα . . . δαιτὸς ἀνίην ('Οδυσσέα) nota ἀνΐη **873** αἰνέω Hi.-Cr. in μηδέ σε πάμπαν cadit Υ 108, in οὐδ' ὅ γε π. Μ 406 **874** = 1092 **875** τε boni γε det. **876** ἐπαινήσει Vat. ἐπαινήσῃ A em. Br. contulit H.-W. Aristot. fr. 524 Bekk. χαῖρε, . . . Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης **877** ηβανοι A ἡβάοἱ Vat. em. Ahr. B. cf. Hesych. s. u. ἡβᾶν· . . . εὐωχεῖσθαι (Lav.) **877s** = 1070[a.b] Mimn. sapiunt cf. Phoenic. 3, 17 θυμὸς appellatur 695. 1029 quoque **878** aliter Β 699 eodem cadit A. P. 5, 84, 2 **879** ἀπὸ (ἄπο) 𝔈 em. Hecker ex Hom. hymn. 17, 3 ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς **879** ss Theognis, si re uera auctor est, hospitem Spartanum loquentem inducit cf. Wil. TG. 118 **881** cf. Λ 87 al. Hes. op. 510 οὔρ. ἐν β. + Tyrt. 4, 1 **882** ad Πλ. cf. Paus. 3, 23, 1. 4, 34, 4 **883** cf. 1323 θ 149 Cypr. 7 Hor. carm. 2, 11, 17s A. P. 11, 55, 1 **884** θωρηχθῆς A θ. 508 ἐλαφρότερος edit. cum 𝔈 praeter A (ἐλαφρότερως). sed cf. Kühner-Gerth 1 38 eodem cadit A. P. 9, 259, 2 **885** ω 486 πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω cf. Hübner l. c. (ad 525) p. 262 **886** Ι 64 πολέμου ἔραται

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν᾽ οὖς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατρώιας γῆς πέρι μαρνάμεθα.
ἀλλ᾽ αἰςχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ᾽ ἐςιδεῖν.

Οἴ μοι ἀναλκείης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
Ληλάντου δ᾽ ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον·
οἱ δ᾽ ἀγαθοὶ φεύγουςι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουςιν.
ὡς δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέςειε γένος.

Γνώμης δ᾽ οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὑτῶι
οὐδ᾽ ἀγνωμοςύνης, Κύρν᾽, ὀδυνηρότερον.

Κύρν᾽, εἰ πάντ᾽ ἄνδρεςςι καταθνητοῖς χαλεπαίνειν...
γινώςκειν, ὡς νοῦν οἷον ἕκαςτος ἔχει
αὐτὸς ἐνὶ ςτήθεςςι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
τῶν τ᾽ ἀδίκων, μέγα κεμ πῆμα βροτοῖςιν ἐπῆν.

Ἔςτιν ὃ μὲν χείρων, ὃ δ᾽ ἀμείνων ἔργον ἕκαςτον·

---

891 Hesych. Κήρινθος· ... πόλις Εὐβοίας 892 Hesych. Ληλάντου πεδίον· τῆς Εὐβοίας, ὠνομαςμένον ἀπὸ Ληλάντου βαςιλέως

---

887 ἀν᾽ οὖς plerique ανιοῦςιν A cf. 461 Β 224 μακρὰ βοῶν cf. Proclidae epigr. 182 K. et Tyrt. 6, 18 (Croen.) 889 s cf. 949 ss sui iuris esse uoluit H.-W. Θ 128 s ἵππων ὠκυπόδων ἐπέβηςε cf. Β 383 Ε 255 890 π. δ. Ε 737 al. 891 ἀναλκίης 𝕮 (H.-W.) em. Bekk. ad Hom. ἀναλκείηιςι 891 ss 'loquitur Eretriensis uel Eretriensium socius' Be. 892 Hom. hymn. Ap. 2, 42 ςτῆς δ᾽ ἐπὶ Ληλάντωι πεδίωι οἰν. Ι 579 894 κυψελίζων A explicauerunt Herm. et B. ad rem cf. B. ad l. Busolt Gr. Gesch. 1² 650, 6 Suid. s. u. Κυψελιδῶν ἀνάθημα· ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά δ 668 Ζεὺς ὀλέςειε 895 cf. 1171 s 897 Ζεὺς εἰ π. B. H.-W. χαλέπαινεν Herm. H.-W. 'ingrueret' Kal. 897 s inter se non cohaerere uidit Cam. 898 ∼ 312 cum adn. γινώςκειν ὡς A γινώςκων ὡς rel. γινώςκων καὶ Hart. H.-W. γ. Ζεὺς B.³ 899 s τῶι δὲ δικαίωι τῶι τε (δ᾽) ἀδίκωι fere 𝕮 em. Herm. et B., dat. retinet Kal. 900 κεμ A κεν rel. 901 ἑκάςτου 𝕮 em. Bekk.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιεῖσιν ἔχει.
εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν, ὁπόσον τις
ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἀίδαο περᾶν,
εἰκὸς ἂν ἦν, ὃς μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἔμιμνεν,
φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον.
νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν
καὶ δάκνομαι ψυχὴν καὶ δίχα θυμὸν ἔχω.
ἐν τριόδωι δ' ἕστηκα. δύ' εἰσὶ τὸ πρόσθεν ὁδοί μοι·
φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην·
ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
ἢ ζώω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὃς ἐφείδετο κοὔποτε γαστρί
σῖτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου·
ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄιδος εἴσω,
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὑπιτυχὼν ἔλαβεν,
ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ὧι κ' ἐθέληι τις.

---

902 idem exordium 973. 1364 αὐτὸς plerique αἰστὸς A, unde ἔσθ' ὃς Mein. ad rem cf. Eur. Rhes. 106 s **903—930** Attica haec elegia ('nota δᾰκν-' Us.) aeui fere Platonici a Theognide et argumento et sermone longe differt **903** μετὰ ci. Wil.¹ χρήματ' ἀθύρων ci. Cr. sed audias τηρεῖ, θηρῶν, legas 923 s cf. 912. 914 **904** συνιει A **905** Η 104 Π 787 βιότοιο τελευτή τι A, **905 ss** contulit H.-W. Bacchyl. 3, 78 ss Lucian. A. P. 10, 26 s u. Cataudella Athen. 1928, 249 ss **906** αἴδαω A **907** Α 416 ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ **908** τοῦτο νιν A τοῦτον ἵν' Bekk. H.-W. βίον est βίοτον **909** Α 254 Η 124 μέγα πένθος Λ 658 πένθεος ὅσσον ὄρωρε **910** Plat. conu. 218ᵃ τὴν καρδίαν ... δηχθείς τυχην A τ 524 ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται **911** τὸ πρόσθεν A def. Croen. quoque εἰσί(ν) πρόσθεν edit. **911 s** Plat. leg. 7, 799ᶜ καθάπερ ἐν τριόδωι γενόμενος καὶ μὴ σφόδρα κατειδὼς ὁδόν, ... ἀνέροιτ' ἂν αὑτὸν καὶ τοὺς ἄλλους τὸ ἀπορούμενον. καὶ οὐκ ἂν πρότερον ὁρμήσειε κτλ. 'cf. Xen. mem. 2, 1, 21 ss' Kal. **913** τ 360 ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν **914** τερπνῶν A **917** ψ 252 κατέβην δ. Ἄ. εἴ. **918 s** ὁ ἐπιτυχών et ἄκαιρος Plat. **919** ω κε

εἶδον δ᾽ ἄλλον, ὃς ἧι γαστρὶ χαριζόμενος
χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ᾽· ʽὑπάγω φρένα τέρψας᾽
πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν᾽ ἴδηι.
οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ᾽ ἄριστον ἁπάντων
τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλωι κάματον μεταδοίης,
οὔτ᾽ ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοις
οὐδ᾽, εἰ γῆρας ἵκοιο, τὰ χρήματα πάντ᾽ ἀποδραίη.
ἐν δὲ τοιῶιδε γένει χρήματ᾽ ἄριστον ἔχειν.
ἢν μὲν γὰρ πλουτῆις, πολλοὶ φίλοι, ἢν δὲ πένηαι,
παῦροι, κοὐκέθ᾽ ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ᾽ ἀποκλαίει
οὐδείς, ἢν μὴ ὁρᾶι χρήματα λειπόμενα.

Παύροις᾽ ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ᾽ αὐτόν
χώρης εἴκουσιν τοί τε παλαιότεροι.
γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ᾽ αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῆι λίγ᾽ ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδών·
καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτ᾽ ἐπὶ κῶμον ἔβην.

---

933 s Floril. Monac. 114

θελη τις A ὥς κ᾽ ἐθέλοι τις plerique ὧι κ᾽ ἐθέλοι τις Bekk. H.-W. ὧι κε θέληισιν (?) Wil.[1] **920** cf. 1000 γ. χαριζόμενοι cf. A. P. 9, 249, 4. 573, 2 Iuba A. P. app. 5, 29 **921** ὕπαγ᾽ ὤ, φρένα τέρψας ci. Raderm. ex Eurip. Cyclop. 52 al. **924** Hes. op. 457 τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέσθαι **925** ss cf. Hi. Jb. 1888 p. 152 **927** ο 246 οὐδ᾽ ἵκετο γήραος οὐδόν **929** s cf. 697 s 857 ss cum adn. **933** P 251 τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ. cf. θ 237 **933** s cf. Jüthner Charisteria f. Rzach p. 117 **934** αμφοτερον A **935—938** ∼ Tyrt. 9, 37—42 cf. Reitz. Ep. u. Sk. p. 64[2] sui iuris esse maluit H.-W. **937** γηράσκων ⟨δ᾽⟩ Orelli H.-W. **939** cf. 695 et Kretschmer Vaseninschr. 56 p. 87 ἀδέμεν 𝕮 em. Schnw. 242 s λιγέα ἄισονται κ 254 λίγ᾽ ἄειδεν Alcm. 40 λίγ᾽ ἀείσομαι

οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφαcίζομαι· ἀλλά με γῆρυc
 ἐκλείπει coφίηc οὐκ ἐπιδευόμενον.

Ἐγγύθεν αὐλητῆροc ἀείcομαι ὧδε καταcτάc
 δεξιὸc ἀθανάτοιc θεοῖcιν ἐπευχόμενοc.

Εἶμι παρὰ cτάθμην ὀρθὴν ὁδὸν οὐδετέρωcε
 κλινόμενοc· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.
πατρίδα κοcμήcω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δήμωι
 τρέψαc οὔτ' ἀδίκοιc' ἀνδράcι πειθόμενοc.

Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὣc ἀλκὶ πεποιθώc
 ποccὶ καταμάρψαc αἵματοc οὐκ ἔπιον·
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰc πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
 ζευξάμενοc δ' ἵππουc ἅρματοc οὐκ ἐπέβην·
πρήξαc δ' οὐκ ἔπρηξα καὶ οὐκ ἐτέλεccα τελέccαc·
 δρήcαc δ' οὐκ ἔδρηc', ἤνυcα δ' οὐκ ἀνύcαc.

Δειλοὺc εὖ ἕρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
 χηρώcει πολλῶν καὶ χάριc οὐδεμία.

---

947 s Stob. 3, 39 (π. πατρίδοc), 15 p. 724 H. [SMA] Θεόγνιδοc· **955** s Stob. 2, 46 (π. ἀχαριcτίαc), 12 p. 261 W. [L] Θεόγνιδοc·

---

941 s μ' ἑταῖροc ... ἐπιδευόμενοc 𝔈 em. Emp. **942** sim. cadit A. P. 5, 248, 4 **943** cf. 533. 825 **944** θεοῖc A Vat. eodem cadit 358 cf. 1116 ξ 423 φ 203 ἐπηύχετο πᾶcι θεοῖcιν **945—948** Solonis esse censet B. secutus Geyso p. 59 cf. Sol. 24, 19. 3, 32. 39. 4, 8. 5, 1 ss **945** s cf. 543 ss 805 s **946** cf. 154 **947** s sui iuris esse uoluit H.-W. **948** πρέψαc Stob. 𝔈 **949** Θ 248 νεβρὸν ... τέκοc ἐλάφοιο Ε 299 al. λέων ὣc ἀ. π. cf. Plat. Charm. 155[d] **949** s = 1278[c.d] **949** ss **959** ss uersus erotici. cf. Callim. epigr. 28 Herond. 1, 25 **950** καταιμάρψαc A e corr. 1278[d] Ε 65 Π 598 κατέμαρπτε διώκων λ 96 αἵματοc ... πίω **951** Β 367 πόλιν οὐκ ἀλαπάξειc **952** γ 492 al. ἵππουc τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον Ε 192 ἅρματα τῶν κ' ἐπιβαίην **953** s οὐκ quater Schn. **955** in. cf. 105 αὐτοῦ 𝔈 H.-W. **955** s cf. 853 s **956** χηρώcει Theogn. 𝔈 χήρωcιc Stob. 𝔈 χηρεύcει Br. πολλῶν Theogn. 𝔈 κτεάνων Stob.

Εἴ τι παθὼν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
  χρήιζων ἡμετέρους αὖτις ἵκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
  ἡδύ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ.
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυῖ,
  ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μήποτ' ἐπαινήσηις, πρὶν ἂν εἰδῆις ἄνδρα σαφηνέως,
  ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ἦι.
πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
  κρύπτους' ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἑκάστου.
  καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρὶν σοῦ κατὰ πάντα δαῆναι
  ἤθεα· νῦν δ' ἤδη νηῦς ἅθ' ἑκὰς διέχω.

963—968 Stob. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 65 p. 26 H. [MA] Θεόγνιδος· **963** Orio anth. 8, 11 p. 54, 6 Schn. Floril. Monac. 107

---

958 1333 χρηίζων . . . ἐλεύσεαι ρ 121 ὅττευ χρηίζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν αὖθις A **959** ss cf. H.-W. ClRev. 1925, 101 ss **959** ἀ. κρ. μελ. Π 160 Φ 257 **960** ἐδόκει 𝔈 (H.-W.) em. Herm. ημεν A H.-W. εἶμεν rel. ἔμμεν Herm. **961** ἰλυῖ Ahr. (cf. eiusdem Beitr. z. Etymol. p. 175, 6 et fr. mel. adesp. 84, 16 B[4].) ὕδει 𝔈 ὕληι Cr. ex Aristoph. fr. 879 p. 587 K. (cf. Meister Herodas p. 90) 'an ὕλει ad ὗλις Et. Magn. Herodian. I p. 90?' Cr. **962** cf. A. P. 5, 46. 28 Reitz. Ep. u. Sk. 69 **963** ἐπαινέσηις Stob. Orio Flor. Mon. ἄνδρα ἴδηις Orio Flor. Mon. σαφηνέως Flor. Mon. (cf. Herod. 1, 140) -ς ἀφανέως M[d] Stob. (periit A) σαφηνῶς Theogn. 𝔈 (H.-W.) σώφρονα Orio Flor. Mon. **963** ss cf. 117 ss A. P. 5, 186 (Kaegi p. 44) **964** ῥ.: θυμὸν Stob. ὅστις ἂν ἦι 𝔈 ὅντιν' ἔχει Stob. (H.-W.) Archil. 67 a, 7 γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει. cf. Anacr. 65 et Hesych. ῥυθμός· τρόπος **965** κίβδηλοι ci. Epkema Hes. op. 67. 78 ἐπ. ἦ. **966** Ι 639 ἵλαον ἔνθεο θυμόν ἐφ. ut 656 **967** πάντως Theogn. unus e det., ut Epkema correxit, πάντων Theogn. rel. Stob. **969** σευ Hi.-Cr. **969** s δ 493 δαῆναι ἐμὸν νόον **970** δ' ἤδη: πέτρης Ahr. δ' ἠκῆς Studem. (ex Archil. 43) ατ' A νηύς' ἅτε βὰς ci. Kal.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἆθλον ἑλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾶι καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψηι
εἴς τ' Ἔρεβος καταβῆι, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων
οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐπαειρόμενος.
ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρά
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσηι φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργωι,
χερσίν τε σπεύδοι χρήμασί τ', ἀμφότερα·
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναιτ', ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίηισι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρηι.
αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη·
οὐ δ' ἵππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη,
αἵ τε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν

---

979 Floril. Monac. 147

---

973 idem exordium 901. 1364 N 114 κατὰ γαῖα καλύπτει καλύψει 𝕮 em. Turn. **973** ss cf. fr. chor. adesp. 16 Hor. carm. 1, 4, 17 ss **974** Π 327 βήτην εἰς Ἔρεβος eodem cadit 1296 cf. A. P. 11, 274, 2 **976** διονύσου A δῶρ' ἐσαειράμενος 𝕮 emendaui δῶρον ἀειρόμενος Schae. B. H.-W. cf. 501 **977** ὄφρ' ἔτ' Schnw. H.-W. **977** s cf. Hor. iamb. 13, 3 s **978** ss cf. 63 **980** σπεύδου A σπεύδει Vat. em. det. σπεύδων Hartel et Dreykorn σπεύδειν B. ad ἀμφ. cf. 608 **981** κλητῆρι A κρητῆρσι (-ρα O) rel. em. Bekk. θέλγοις A em. Bekk. σ 282 s θέλγε δὲ θυμόν μειλιχίοις' ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα **983** ss 'fort. Mimnermi sunt' B. **983** θαλίεσσι A θαλίαισι Vat. em. det. **984** an περ ἦι? παρῆι Lav. πέληι ci. Bl. ex Mimn. 2, 12 **985** η 36 νέες ὠκεῖαι ὡς . . . νόημα Hom. hymn. Ap. 186 s ἀπὸ χθονὸς ὥστε νόημα εἶσι Simon. 115, 1 ἀγλαὸν . . . ἥβην Bacchyl. 5, 154 ἀγλαὰν ἥβαν **985** s om. A ad rem cf. 1005 s **986** Hom. hymn. Cer. 383 ἵππων . . . ὁρμήν **987** N 239 al. ἂμ πόνον ἀ.

λάβρως πυροφόρωι τερπόμεναι πεδίωι.

Πῖν᾽ ὁπόταν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμὸν ἀςηθῆις,
μηδεὶς ἀνθρώπων γνῶι σε βαρυνόμενον.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεαι, ἄλλοτε δ᾽ ἔρδων
χαιρήσεις· δύναται ἄλλοτε δ᾽ ἄλλος ἀνήρ.

Εἰ θείης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἆθλον δ᾽ ἐν μέσσωι παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοί τ᾽ εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντοιν,
γνοίης χ᾽ ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ᾽ ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅτου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
χέρνιβα δ᾽ αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ᾽ εἴσω
εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἥδ᾽ ἀρετή, τόδ᾽ ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῶι.

993—996 Athen. 7, 310[b] οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὗτος· λέγει γοῦν· praecedunt 997 ss **996** Evstath. in Il. 1291, 54 **997—1002** Athen. 7, 310[a] ἦν δὲ καὶ ὁ Θέογνις περὶ ἡδυπάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ αὑτοῦ φησιν διὰ τούτων· [997 ss] secuntur 993 ss

---

988 Φ 602 πεδίοιο . . . πυροφόροιο. cf. Sol. 14, 2 **989** δ᾽ ἔτι A explic. Br. Herod. 3. 41 ἐπ᾽ ὧι ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη **992** χαιρῆισι A -ρήσειν rel. em. B. δ. δ᾽ ἄλλ. ἄ. ἀ. ci. B. (H.-W.) ad ἄλλ. ἄλλ. cf. Sol. 1, 76 **993** εἶτ᾽ εἴησα καλὴν μὲν ἐφίμερον ὕ. ἀ Athen. 𝔈 εἴθ᾽ εἴη σ᾽ Ἀκάδ. Turn. ἐφήμερον A (Vat.) em. det. Theocr. 1, 61 ἐφίμ. ὕ. ἀείσηις Apoll. Rhod. 4, 1397 ἐφ. ἀείδουσαι **994** καλὸς Athen. cf. 1007 s **995** σοι τι ειη A δηρισάντων A Vat. (-ησ-) δηρησάντοιν det. quidam δηριόωσι Athen. **996** χ᾽ det. Athen. τ᾽ A θ᾽ Vat. cf. Anan. 2, 3 **999** δὴ Athen. τε Theogn. det. δὲ A Vat. ὅπου 𝔈 ὅσου Athen. (H.-W.) em. Mein. ὅσον ci. Bl. **1000** γ. χ. 920 cum adn. **1002** ῥαδινῆις Athen. 𝔈 cf. 6 **1003—1006** ∼ Tyrt. 9, 13 ss eodem cadit Γ 50 **1004** eodem cadit 120

ξυνὸν δ' ἐcθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμωι,
   ὅcτιc ἀνὴρ διαβὰc ἐν προμάχοιcι μένει.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποιc' ὑποθήcομαι, ὄφρα τιc ἥβηc
   ἀγλαὸν ἄνθοc ἔχων καὶ φρεcὶν ἐcθλὰ νοῆι,
τῶν αὑτοῦ κτεάνων εὖ πacχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
   δὶc πέλεται πρὸc θεῶν οὐδὲ λύcιc θανάτου
θνητοῖc' ἀνθρώποιcι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆραc ἐλέγχει
   οὐλόμενον, κεφαλῆc δ' ἅπτεται ἀκροτάτηc.

Ἆ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιοc, ὅcτιc ἄπειροc
   ἄθλων εἰc Ἀίδεω δῶμα μέλαν κατέβη,
πρίν τ' ἐχθροὺc πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναί περ ἀνάγκηι
   ἐξετάcαι τε φίλουc, ὅντιν' ἔχουcι νόον.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄcπετοc ἱδρώc,
   πτοιῶμαι δ' ἐcορῶν ἄνθοc ὁμηλικίηc
τερπνὸν ὁμῶc καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·
   ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥcπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεccα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
   αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆc γῆραc ὑπερκρέμαται.

Οὔποτε τοῖc' ἐχθροῖcιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήcω

1005 s cf. Tyrt. 7, 29 ss **1006** μένηι Cam. H.-W. **1007—1012** Mimnermo uindicauit B. **1007** ad ὑπ. cf. 27 et 1049 cum adn. **1007** ss cf. 1070 **1008** ἔχων ℭ praeter Marc. (ἔχη) καὶ intensiuum est (Kai.) cf. Hi. Jb. 1888 p. 153 **1009** αὐτοῦ ℭ (H.-W.) **1011** καλὸν B. H.-W. ἐλαύνει Hart. Hi. ἐρείδει Cr. caue ἐφέρπει num κακὸν obi. est? **1011** s κακῶι del. δ'² Ahr. cf. 1022 Mimn. 5, 3 A. P. 11, 25 **1013** ss cf. 377 ss 341 ss **1014** αιδου A em. Bekk καταβῆι Vat. **1015** τ': γ' ci. Bekk. ad ὑπ. cf. 1247 et I 501 πρὸc ἀνάγκην ci. Cr. **1015** s cf. 812 ss **1016** τε: δε A eodem cadit 814 cf. 366 **1017** s cf. Λ 811 al. Hes. op. 447 Sapph. 2, 13 s et u. 6 **1017** ss cf. Schadewaldt Ant. 9, 282 ss **1018** ad πτ. cf. χ 298 ειcορων A ad ὁμ. cf. N 431 **1019** ὤφειλεν boni **1020—1023** ∼ Mimn. fr. 5 cf. Wil. SS 285 ss **1020** s cf. Theocr. 27, 8 **1022** ἐπικρέμαται Hecker ex 1184 **1023** ὑποζύγιον A **1023** s Mimnermo tribuit B. cf. Geyso p. 61 cf. 1357 s ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται δύcμορον et Hes. op. 815 ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι et Hom. hymn. Cer. 217 ἐπὶ γὰρ ζυγὸc αὐχένι κεῖται

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

δύcλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τμῶλος ἔπεςτι κάρηι.

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰcίν,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιες ἰθύτεραι.

Ῥηϊδίη τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα, θυμέ, κακοῖcιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη.
μὴ δὲ cύ γ' ἀπρήκτοιcιν ἐπ' ἔργμαcιν ἄλγος ἀέξων
ἔχθει μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία
μηδ' ἐχθροὺς εὔφραινε. θεῶν δ' εἱμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχηι Τάρταρος ἠερόεις.

Ἄνδρα τοί ἐςτ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆςαι,
ὡς ἐν ἐμοὶ γνώμη, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

1038a Ἤιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώιον ἤδη,
b οὕνεκα τοῖς δειλοῖς' οὐδεμί' ἐςτὶ χάρις.

1029—1034 Stob. 4, 56 (παρηγορικά), 9 p. 1125 H. [SMA] Θεόγνιδος·

1024 δ. 848 **1027** s cf. 623 s Hes. op. 287 ss **1029** K 232 P 68 θυμὸς ἐτόλμα cf. 695 s θυμέ, ... τέτλαθι et 355 τόλμα, Κύρνε et orac. ap. Herod. 5, 56 τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληότι θυμῶι 695 θυμέ 877 φίλε θυμέ ὁμῶς Stob. 𝕮 **1029** ss 'cf. Archil. 67ª 58' Be. **1030** ~ 366 **1031** γ' Theogn. det. Stob. τ' Theogn. boni ἐπ': ἐφ' Stob. 𝕮 P 139 πένθος . . . ἀέξων **1032** ἔχθει Theogn. 𝕮 αὔχει Stob. 𝕮 ὄχθει Emp. B. H.-W. μόχθει Cr. ἄχθου det. ἄχθευ Cr. εχθει A ἄχθει Vat. αἴςχεα Stob. 𝕮 **1033** ευφρηνε A θέλων A **1033** s cf. 1190 et Φ 265 s **1034** οὐκ ἂν: ἃ οὐ (οὔ) Stob. 𝕮 ρηϊδιος A **1035** Eur. Hipp. 744 ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας **1035** s Pind. fr. 207 Schr. Ταρτάρου πυθμήν **1036** αὐτὸς ci. Herm. Θ 13 Τάρταρον ἠερόεντα **1038** ἐμοὶ A ἐμῆ rel. **1038**a. b = 853 s (ubi 853 λώια δὴ νῦν)

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνους᾽ ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.

Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν κείνου κήδεσι τερπόμενοι.

Εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεος φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλης ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.
ναὶ μὰ Δί᾽, εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὕδει,
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἁρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα καλὰ λέγοντες·
ἅσσα δ᾽ ἔπειτ᾽ ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ᾽ ἐγὼ οἷά τε παιδὶ πατὴρ ὑποθήσομαι αὐτός
ἐσθλά· σὺ δ᾽ ἐν θυμῶι καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ·
μήποτ᾽ ἐπειγόμενος πράξηις κακόν, ἀλλὰ βαθείηι
σῆι φρενὶ βούλευσαι σῶι ἀγαθῶι τε νόωι·
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε,
βουλὴ δ᾽ εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει.

Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σύ
αὔλει καὶ Μουσῶν μνησόμεθ᾽ ἀμφότεροι.
αὗται γὰρ τάδ᾽ ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα

1039 cf. 1069 Reitz. Ep. u. Sk. 64[2] **1039 s** cf. Alc. 94 s cum adn. **1040** καὶ: τοῦ Reitz. l. c. **1041 s** humanius sensit 1217 s **1043** πόλεως A πόλευς H.-W. **1043 s** adhibuit Antiphil. A. P. 9, 413. cf. Reitz. Ep. u. Sk. 57 **1045 s** sui iuris esse uoluit H.-W. **1045** τόνδε A Vat. **1048** ἔπειθ᾽ A **1049** σοι δε τω A em. B. cf. μ 217 Hes. op. 107 ὑπ. sicut 27. 1007 **1050** Hom. σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισι **1051** πράξης A Vat. βαθείης A **1051 s** Τ 125 κατὰ φρένα . . . βαθεῖαν **1052** α 444 βούλευε φρεσὶν ἧισιν ὁδόν σω τ (i. σῶι. an = σώωι τ᾽? Kal.) αγαθω τε A γ 266 al. φρεσὶ γὰρ κέχρητ᾽ ἀγαθῆισιν **1053** Eur. Bacch. 332 νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς Δ 309 νόον καὶ θυμόν **1054** β 281 al. βουλήν τε νόον τε νόον ἐσθλὸν 𝕮 νόος ἐ. B. νόος ἐσθλὸς Hart. H.-W. **1055 s** cf. Xenophan. 6, 1 ἐάσ. et μνησ. coniunctiui **1056** μουσέων B. **1057** αὐταὶ Cr. ad Tyrt. 2, 1 Theogn. 773 κεχ. . . . δ. Υ 298 s

coì καὶ ἐμοί, ⟨μελέ⟩μεν δ᾽ ἀμφιπερικτίοcιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι
γινώcκειν χαλεπὸν καίπερ ἐόντι coφῶι.
οἳ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντεc ἔχουcιν
πλούτωι, τοὶ δ᾽ ἀρετὴν οὐλομένηι πενίηι.

Ἐν δ᾽ ἥβηι πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι πάννυχον εὕδειν
ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἱέμενον·
ἔcτι δὲ κωμάζοντα μετ᾽ αὐλητῆροc ἀείδειν·
τούτων οὐδέν τοι ἄλλ᾽ ἐπιτερπνότερον
ἀνδράcιν ἠδὲ γυναιξί. τί μοι πλοῦτόc τε καὶ αἰδώc;
τερπωλὴ νικᾶι πάντα cὺν εὐφροcύνηι.

Ἄφρονεc ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵ τε θανόνταc
κλαίουc᾽ οὐδ᾽ ἥβηc ἄνθοc ἀπολλύμενον.

1070 a Τέρπεό μοι, φίλε θυμέ· τάχ᾽ ἄν τινεc ἄλλοι ἔcονται
b ἄνδρεc, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν᾽ ἔcομαι.

Κύρνε, φίλουc πρὸc πάνταc ἐπίcτρεφε ποικίλον ἦθοc
cυμμίcγων ὀργὴν οἷοc ἕκαcτοc ἔφυ.
νῦν μὲν τῶιδ᾽ ἐφέπου, τοτὲ δ᾽ ἀλλοῖοc πέλευ ὀργήν·
κρεῖccόν τοι coφίη καὶ μεγάληc ἀρετῆc.

1061 s Stob. 4, 33 (cύγκριcιc πενίαc καὶ πλούτου), **9** p. 799 H. [SMA] Θεόγνιδοc·

1058 ⟨μελέ⟩μεν δ᾽ Ahr. μεν δ᾽ A νυν Vat. μὴν rel. μέλομεν δ᾽ Hi. μενέμεν δ᾽ Kal. ἀμφ. Callin. 1, 2 **1059** τιμαγαραπόλλων A em. Cam. Hom. hymn. Merc. 403 ἀπ. ἰδών **1061 s** ad rem cf. 525 s cum adn. 683 ss 1117 s **1062** Hes. op. 717 οὐλομένην πενίην cf. A. P. 9, 367, 12. 169, 2 **1063—1068** Mimnermo tribuerunt B. alii **1064** Hom. ἐξ ἔρον ἕντο **1065** cf. 533. 825. 1041 **1066** τοι det. τι Vat. om. A οὐδέν τοι τούτων Rich. H.-W. ⟨ἔπεc⟩τ᾽ O.Schn. ⟨ἔνεc⟩τ᾽ Cr. cf. Add. **1067** in. = υ 408 Mimn. 1, 5 in. **1069** cf. 1039 **1069 s** cum Mimn. 6 conglutinauit Bl. **1070** cf. 1007 s ἥβηc ἀγλαὸν ἄνθοc N 484 ἤ. ἄ. infra 1131 s **1070**[a. b] = 877 s **1071—1074** ∼ 213—218 cf. 1083 s 1257 s **1073** τῶιδ᾽: τοδ᾽ A ἐφέπευ Hi.-Cr **1074** eodem cadit A. P. app. 3, 39

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν
γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ᾿ ἀμηχανίης.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.

Κύρνε, κύει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκηι ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος·
1082 a ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες, ἡγεμόνες δέ
b τετράφαται πολλὴν εἰς κακότητα πεσεῖν.

c Μή μ᾿ ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ᾿ ἔχε καὶ φρένας
εἴ με φιλεῖς καί τοι πιστὸς ἔνεστι νόος, [ἄλλας,
ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον ἤ μ᾿ ἀποειπών
f ἔχθαιρ᾿ ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος.
οὕτω χρὴ τόν γ᾿ ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλωι.

Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρύ· οὐ γὰρ ἐπίστηι
τοῦθ᾿ ἔρδειν, ὅ τί σοι μὴ καταθύμιον ἦι.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δίηι
ναίετ᾿ ἐπ᾿ Εὐρώται, καλλιρόωι ποταμῶι,
εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλωι κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοί, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.

᾿Αργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·

1078 π. ά. 140 **1081—1082**b = 39 ss cf. Heinem. H. 34, 594 Wil.SS. p. 285 **1081** s N 633 ἄνδρεσσι . . . ὑβριστῆισιν **1082**c—f = 87 ss **1082**e εἴ μ᾿ ἀπ. A **1083** cf. 213 **1083** s cf. 319. 1071 ss ς 215 οὐκέτι σοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα **1084** item incipit π 107 (ἔχων) cf. 319. 317 Hom. hymn. Merc. 462 ἐς τέλος **1085** δημων αξιοι δε πολλα A interpretatus est et emendauit Welck. **1086** = 1238 καταθ. 617. 1283 **1087** γ 326 ν 440 Λακεδαίμονα δῖαν **1089** s ad sententiam cf. Hes. op. 708 ss **1091** ss cf. 1219 ss Catull. 75. 85

οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώcκων χαλεπὸν μέν, ὅταν φίλοc ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ᾽ οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

Cκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔ τιc ἀνάγκη
τοῦθ᾽ ἔρδειν· τῶν μοι πρόcθε χάριν τίθεcο.

Ἤδη καὶ πτερύγεccιν ἐπαίρομαι, ὥcτε πετεινόν
ἐκ λίμνηc μεγάληc, ἄνδρα κακὸν προφυγών
βρόχον ἀπορρήξαc· cὺ δ᾽ ἐμῆc φιλότητοc ἁμαρτών
ὕcτερον ἡμετέρην γνώcηι ἐπιφροcύνην.

Ὅcτιc coι βούλευcεν ἐμεῦ πέρι, καί c᾽ ἐκέλευcεν
οἴχεcθαι προλιπόνθ᾽ ἡμετέρην φιλίην.

Ὕβριc καὶ Μάγνηταc ἀπώλεcε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Cμύρνην. πάντωc, Κύρνε, καὶ ὔμμ᾽ ἀπολεῖ.

1104 a Δόξα μὲν ἀνθρώποιcι κακὸν μέγα, πεῖρα δ᾽ ἄριcτον.
b πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουc᾽ ἀγαθοί.
εἰc βάcανον δ᾽ ἐλθὼν παρατριβόμενόc τε μολύβδωι
χρυcὸc ἄπεφθοc ἐὼν καλὸc ἅπαcιν ἔcηι.

Ὦ μοι ἐγὼ δειλόc· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖc,
τοῖc δὲ φίλοιcι πόνοc δειλὰ παθὼν γενόμην.

1092 = 874 **1093** γινωcκω A **1094** cf. 352 lusit Strato A. P. 12, 203 οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖc με, φιλῶ δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἐθέλοντα. cf. Kaegi p. 40 ss **1095** s ∼ 1160[a.b] cf. 1151. 1237 s et P 652 **1096** πρόcθεν A Eur. Ion. 1104 χάριν θέcθαι **1097** sensu translato 237 s **1098** λίμνηc: λόχμηc ci. Haupt op. 2, 567 et Herm. **1099** βρόκχον Scal. B. ad Hesych. βρύγχοc· βρόχοc(?) eodem cadit 1361 cf. 1379 **1100** ἐπιφρ. Hom. **1101** s = 1278[a.b] cf. 1239. 1262 **1102** προλιπόντ᾽ A post **1102** lacunam statuit H.-W. **1103** s cf. 541 s 603 s 1082 Mimn. 12, 4 Wil.SS. p. 283 RE XI 420 **1104** ss cf. Jüthner Charisteria f. Rzach p. 118 **1104[a.b]** = 571 s (ubi 572 ἀγαθῶν) **1105** = 1164[g] ∼ 417 μολίβδωι 𝕮 (H.-W.) **1105** s sui iuris esse uoluit H.-W. **1106** χρ. ἄπ. 449. cf. Herod. 1, 50 Thuc. 2, 13, 4 al. **1107** οἴ μοι A Τ 54 ὤ μοι ἐγὼ δειλή cf. Γ 51 δυcμενέcιν μὲν χάρμα **1107** s = 1318[a.b] (ubi ὤι μοι A. cf. Herodian. II 610 L.) **1108** φίλοιc ὁ A δειλὰ 𝕮 δεινὰ Cam. ad A 1318[b] γενοίμην A

Κύρν', οἱ πρόcθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρίν
νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐcορῶν,
τοὺc ἀγαθοὺc μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηcτεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐcθλὸc ἀνήρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοιcι γελῶcιν
οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

1114 a Πολλὰ δ' ἀμηχανίηιcι κυλίνδομαι ἀχνύμενοc κῆρ·
b ἀρχὴν γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν.

Χρήματ' ἔχων πενίην μ' ὠνείδιcαc· ἀλλὰ τὸ μέν μοι
ἔcτι, τὰ δ' ἐργάcομαι θεοῖcιν ἐπευξάμενοc.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιcτε καὶ ἱμεροέcτατε πάντων,
cὺν coὶ καὶ κακὸc ὢν γίνεται ἐcθλὸc ἀνήρ.

Ἥβηc μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβοc Ἀπόλλων
Λητοΐδηc καὶ Ζεύc, ἀθανάτων βαcιλεύc,
ὄφρα δίκηι ζώοιμι κακῶν ἔκτοcθεν ἁπάντων
ἥβηι καὶ πλούτωι θυμὸν ἰαινόμενοc.

Μή με κακῶν μίμνηcκε· πέπονθά τοι οἷά τ' Ὀδυccεύc
ὅc τ' Ἀίδεω μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδύc,
ὃc δὴ καὶ μνηcτῆραc ἀνείλετο νηλέι θυμῶι
Πηνελόπηc ἔμφρων κουριδίηc ἀλόχου,
ἥ μιν δήθ' ὑπέμεινε φίλωι παρὰ παιδὶ μένουcα,

1109 an bis οἳ? **1109—1114** cf. 57ss (53) **1111**s cf. 665s **1112** cf. 189s **1114**ᵃ·ᵇ ∼ 619s **1115** cf. 155s μοι ὀνείδιcαc Emp. τὸ μέν μοι Friedl.: τεμεμοι A τὰ μέντοι Vat. **1116** λ 46 al. ἐπεύξαcθαι δὲ θεοῖcιν ad exitum cf. 358 944 **1117** ∼ 1365 cf. Wil.SS. 120 **1117**s cf. 1061s 683ss 699ss 523s sententiam inlustrat praeter ceteros Hor. carm. 3,16 cf. F. Hübner (l. c. ad 525) p. 248. 256 **1119** ἥβ. μ. ἱκέcθαι δ 668 sim. al. Λητοΐδηc primum Hom. hymn. Merc. 158 **1120** eodem cadit 1346 **1121** δικηι A βίον plerique Hes. op. 115 κακ. ἐκτ. ἁπ. **1121**s cf. Hübner l. c. p. 260 **1122** ψ 47 θυμὸν ἰάνθηc **1124** μ 21 ὑπήλθετε δῶμ' Ἀίδαο μετὰ cf. Sitz. ε 438 κύματοc ἐξαναδύc (Ὀδ.) Asius 1, 4 βορβόρου ἐξαναδύc **1125** ἀνείλατο A ι 272 al. ν. θ. **1126** A 113s Κλυταιμήcτρηc . . . κ. ἀλ. εύφρων A recepit H.-W. sim. cadunt Callin. 1, 7 Tyrt. 6, 6 A. P. 5, 515, 4

ὄφρα τε γῆς ἐπέβη δαιδαλέου τε μυχοῦ.

Ἐμπίομαι πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἵ με λέγουσι κακῶς·
ἀλλ' ἥβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ' ἕλκει φάρμακα φυομένωι.

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
ἄλλοι δ' Οὔλυμπόν⟨δ'⟩ ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
ὤιχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ὤιχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη, Χάριτές τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον·
ὅρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἅζεται ἀθανάτους.
εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιται οὐδὲ θέμιστας
οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.

1129—1132 Stob. 4, 50 (π. γήρως), 43 p. 1039 H. [SMA] Θεόγνιδος· **1135** Stob. 4, 46 (π. ἐλπίδος), 12 p. 999 H. [SMA] Θεόγνιδος·

1128 λ 166s 481s οὐδέ πω ἁμῆς γῆς ἐπέβην ait Odysseus δειδαλεους A δειμαλέους rel. H.-W. μυχούς 𝔈 (H.-W.) δαιδαλέου τε μυχοῦ Wassenbergh ad η 87ss **1129** ἐλπίομαι Vat. εἰ πίομαι det. οὔτε γε μὴν Stob. εὖ πίομαι Ahr. **155** πενίην θυμ. Hes. op. 717 οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον οὐ om. Stob. 𝔈 μελεδαίνω Vat. det. Stob. A **1129** ss Mimnermo dedit B. cf. Mimn. 2, 15. 7, 2 **1130** οἵ με: οἶμαι Stob. M **1131** s cf. 527s 1069s Hor. carm. 2, 11, 5ss **1132** Mimn. 1, 10 ἀργ. γ. Theogn. 728 et Sol. 14, 10 κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον **1133** cf. Hi. Jb. 1888 p. 154 Sitz. Jb. 1894 p. 138 παθοῦσι M. Schmidt alii alia καταπ. coniunctiu. **1135** ἀνθρώποις Stob. μούνη Stob. SM **1135** ss cf. Hes. op. 96ss 219ss Eur. fr. 408. 826 N.[2] Babr. 58 RE V 2454 ss **1136** Οὔλυμπον 𝔈 em. Cam. Br. ad A 221 Οὔλυμπόνδε βεβήκει θ 515 ἐκπρ. Aesch. Pers. 18 ἔρκος προλιπόντες ἔβαν **1139** Ὅρκοι Wil.[1] ex Hesiod. δίκαιοι: δίκαι τε Sitz. Jb. 1894 p. 139 **1140** cf. 748 **1141** ἔφθιτο 𝔈 em. Schae. **1141** s ι 215 οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας **1142** εὐνομίας Herw.

ἀλλ᾽ ὄφρα τις ζώει καὶ ὁρᾶι φῶς ἠελίοιο,
  εὐϲεβέων περὶ θεοὺς Ἐλπίδα προϲμενέτω·
εὐχέϲθω δὲ θεοῖϲι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
  Ἐλπίδι τε πρώτηι καὶ πυμάτηι θυέτω.
φραζέϲθω δ᾽ ἀδίκων ἀνδρῶν ϲκολιὸν λόγον αἰεί,
  οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
αἰὲν ἐπ᾽ ἀλλοτρίοιϲ κτεάνοιϲ᾽ ἐπέχουϲι νόημα
  αἰϲχρὰ κακοῖϲ᾽ ἔργοιϲ ϲύμβολα θηκάμενοι.

Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶϲ φίλον ἄλλον ἐρεύνα
  δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμαϲι πειθόμενοϲ.

Εἴη μοι πλουτοῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
  ζώειν ἀβλαβέωϲ μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ᾽ εὔχομαι, ἀλλά μοι εἴη
  ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Πλοῦτοϲ καὶ ϲοφίη θνητοῖϲ᾽ ἀμαχώτατον αἰεί·

1151s A. P. 10, 40 (‘ἄδηλον’) Anecd. Paris. ed. Cram. 4, 374, 13 **1153—1156** Stob. 4, 39 (π. εὐδαιμονίαϲ), 14 p. 905 H. [SMA] Θεόγνιδοϲ· **1155**s A. P. 10, 113 (‘ἀδέϲποτον’) Basil. Magn. libr. gentil. 8, 183. cf. Schol. Lucian. apol. 13 p. 238 R. (Θεόγνιδα) Georgid. in Anecd. graec. ed. Boiss. 1 p. 67 Orac. Sibyll. 2, 109s Geffck. **1157—1160** Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 26 p. 740 H. [SMA] Θεόγνιδοϲ·

1143 ∼ C 61 φῶϲ A φάοϲ rel. **1143**ss sui iuris esse maluit Lav. **1144** Plat. symp. 193ᵃ εὐϲεβεῖν περὶ θ. **1145** εὐχόμενόϲ τε ci. Br. B. Hes. op. 337 cadit in ἀγλ. μηρ. κ. γ 9 θεῶι δ᾽ ἐπὶ μηρία καῖον καὶ 𝕮 κατ᾽ Schae. **1146** Hom. hymn. 29, 5s πρώτηι πυμάτηι τε Ἱϲτίηι ... ϲπένδον μελιηδέα οἶνον **1148** cf. 734 **1151**s = 1238ᵃ·ᵇ cf. 1313 **1151** παρεὶϲ Anecd. **1152** ∼ 1262 Simon. 92, 2 ῥ. πειθόμενοι **1153—1156** alterum distichon alteri obloquitur **1153** πλουτεῦντι Br. μεριμνῶν det. Stob. 𝕮 766 νόϲφι μεριμνάων **1155** ἔραμαι: ἐθέλω Anth. οὐδ᾽: οὐκ Anth. οὔτ᾽ Basil. **1155**s cf. 1191s **1156** cf. Callim. epigr. 26, 1s ἀπὸ: ἐκ Anth. ἔχοντα Anth. **1157** ϲοφίη: πενίη Stob. A **1157**s om. Theogn. 𝕮 inseruit Turn. ex Stob. **1157**ss contulit H.-W. ad syntaxin 1267ss

οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέcαιc·
ὣc δ᾽ αὔτωc cοφίην ὁ cοφώτατοc οὐκ ἀποφεύγει,
1160 ἀλλ᾽ ἔραται, θυμὸν δ᾽ οὐ δύναται τελέcαι.

1160 a Ὦ νέοι, οἳ νῦν ἄνδρεc, ἐμοί γε μὲν οὔ τιc ἀνάγκη
b ταῦθ᾽ ἔρδειν· τῶν μοι πρόcθε χάριν τίθεcο.

Οὐδένα θηcαυρὸν καταθήcειν παιcὶν ἄμεινον·
αἰτοῦcιν δ᾽ ἀγαθοῖc᾽ ἀνδράcι, Κύρνε, δίδου.

1162 a Οὐδεὶc γὰρ πάντ᾽ ἐcτὶ πανόλβιοc· ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐcθλόc
τολμᾶι ἔχων τὸ κακὸν κοὐκ ἐπίδηλον ὁμῶc,
δειλὸc δ᾽ οὔτ᾽ ἀγαθοῖcιν ἐπίcταται οὔτε κακοῖcιν
θυμὸν ὁμῶc μίcγειν. ἀθανάτων τε δόcειc
παντοῖαι θνητοῖcιν ἐπέρχοντ᾽· ἀλλ᾽ ἐπιτολμᾶν
f χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦcιν, ἔχειν.

1163 Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶccα καὶ οὔατα καὶ νόοc ἀνδρῶν
ἐν μέccωι cτηθέων ἐν cυνετοῖc φύεται.

1164 a Τοιοῦτόc τοι ἀνὴρ ἔcτω φίλοc, ὃc τὸν ἑταῖρον
γινώcκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ καcιγνήτου. cὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ᾽ ἐνὶ θυμῶι
d φράζεο καί ποτέ μου μνήcεαι ἐξοπίcω.

e Οὔτιν᾽ ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενοc εὑρεῖν
πιcτὸν ἑταῖρον, ὅτωι μή τιc ἔνεcτι δόλοc·
ἐc βάcανον δ᾽ ἐλθὼν παρατριβόμενόc τε μολύβδωι
h χρυcὸc ὑπερτερίηc ἄμμιν ἔνεcτι λόγοc.

1163 s Stob. 3, **3** (π. φρονήcεωc), 19 p. 198 H. [MA] Θεόγνιδοc·

1158 cf. 596 Sol. 1, 71 ὑπερκορ. Polluc. 7, 23 **1160** τελέcαι: κορέcαι Stob. **1160a. b** ∼ 1095 s **1160b** τῶν relat.? Kal. **1161** παιcὶν καταθήcειν A **1161 s** ∼ 409 s, ubi 410 αἰδοῦc ἤ τ᾽ ... ἕπεται **1162a–f** ∼ 441—446 **1162d** 444 θυμὸν ἔχων μίμνειν **1163** ἀνδρὸc Stob. **1164** ἐν c.: εὐξύνετοc Stob. 𝔈, unde εὐξυνέτοιc Hart. H.-W. **1164a–d** = 97—100 **1164d** μευ Hi.-Cr. **1164e–h** ∼ 415—418 **1164g** = 1105 τ᾽ ἐλθὼν A μολίβδωι 𝔈 H.-W.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Τοῖϲ᾽ ἀγαθοῖϲ ϲύμμιϲγε, κακοῖϲι δὲ μήποθ᾽ ὁμάρτει,
εὖτ᾽ ἂν ὁδοῦ ϲτέλληι τέρματ᾽ ἐπ᾽ ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐϲθλὴ μὲν ἀπόκριϲιϲ, ἐϲθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουϲιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρείηϲ κακὰ γίνεται· εὖ δὲ καὶ αὐτόϲ
γνώϲηι, ἐπεὶ μεγάλουϲ ἤλιτεϲ ἀθανάτουϲ.

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖϲι διδοῦϲιν ἄριϲτον
ἀνθρώποιϲ· γνώμη πείρατα παντὸϲ ἔχει.
ὦ μάκαρ, ὅϲτιϲ δή μιν ἔχει φρεϲίν· ἦ πολὺ κρείϲϲων
ὕβριοϲ οὐλομένηϲ λευγαλέου τε κόρου
ἐϲτι· κακὸν δὲ βροτοῖϲι κόροϲ . . . τῶν οὔτι κάκιον·
πᾶϲα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότηϲ.

Εἴ κ᾽ εἴηϲ ἔργων αἰϲχρῶν ἀπαθὴϲ καὶ ἀεργόϲ,
Κύρνε, μεγίϲτην κεν πεῖραν ἔχοιϲ ἀρετῆϲ.

1178 a Τολμᾶν χρὴ χαλεποῖϲιν ἐν ἄλγεϲιν ἦτορ ἔχοντα,
b πρὸϲ δὲ θεῶν αἰτεῖν ἔκλυϲιν ἀθανάτων.

Κύρνε, θεοὺϲ αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα

1179 s Orio anthol. 3, 5 p. 45 Schn.

1165 ϲυμμιγε A **1166** Hes. op. 646 εὖτ᾽ ἂν ἐπ᾽ ἐμπορίην τρέψαϲ ἀεϲίφρονα θυμόν ὁδουϲτελεῆι A em. B. **1169** καχ᾽ ετεριηϲ A, unde καχεταιρίηϲ H.-W. **1170** Ps.-Hes. scut. 79 s μέγ᾽ ἀθανάτουϲ μάκαραϲ . . . ἤλιτεν Ἀμφιτρύων cf. I 375 **1171** cf. 591 ἀρίϲτην 𝔈 em. Bekk. **1171 s** cf. 895 s **1172** ἄνθρωποϲ boni em. B. cf. Sitz. Jb. 1894 p. 139 **1173** Γ 182 ὦ μ. κρείϲϲων 𝔈 κρέϲϲων B. **1174** cf. Sol. 5, 9 τίκτει γὰρ κόροϲ ὕβριν **1175** lacunam statuit Cr. an τῶν gen. poss.? Kal. ἔϲτι κακὸν δὲ βρ. κ. parenthesin haud inepte interpretatus est H.-W. eodem cadit 811 **1176** τούτου Cam. Ahr. **1177** εἴ κ᾽ = εἴθε? cf. I 141 s Aesch. Sept. 411 αἰϲχρῶν γὰρ ἀργόϲ **1178** μεγίϲτηϲ . . . πείρατ᾽ ci. Hecker. sed cf. 571 Plat. Lach. 189b ἔδωκαϲ ϲαυτοῦ πεῖραν ἀρετῆϲ **1178a. b** ∼ 555 s **1179** αἰδεῦ Cr. ρ 188 τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια δείδιθι Hom.

εἴργει μήθ᾽ ἔρδειν μήτε λέγειν ἀσεβῆ.
δημοφάγον δὲ τύραννον ὅπως ἐθέλεις κατακλῖναι,
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Οὐδένα, Κύρν᾽, αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο
ἄνδρ᾽ ἐφορῶς᾽, ὧι μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

1184a Ἀστῶν δ᾽ οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ὄντιν᾽ ἔχουσιν·
b οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἁνδάνω οὔτε κακῶς.

Νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ᾽ ἐν παύροισι πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ᾽ ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ᾽ ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπηι,
θνητὸς ἀνὴρ δώροις᾽ ἱλάμενος προφύγοι.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῶι βασιληίωι ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλά τί μοι ζῶντι γένοιτ᾽ ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρῶμα θανόντι,
τῶι ξύλον οὐ σκληρὸν γίνεται, οὐ μαλακόν.

Μή τι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

1180 μήθ᾽ ἔρδειν: μήτε παθεῖν Orio **1181** τυρραννον A Α 231 δημοβόρος βασιλεύς ad κατακλ. cf. Sol. 4, 3 **1181 s** aliter iudicat 823 s **1182** cf. 170 cum adn. **1183** β 181 αὐγὰς ἠελίοιο κ 138 et Hes. theog. 958 φαεσιμβρότου ἠ. **1184** cf. H.-W. ad l. **1184$^{a\cdot b}$** = 367 s **1185** δ᾽ B. τ᾽ 𝕮 **1185 s** cf. 504 ss **1187** = 727 (οὐδ᾽ ἂν) **1187 s** cf. Sol. 22, 9 s **1189** δυσφρ. Hes. theog. 528 Simon. ap. Athen. 10, 447^{a} (fr. 73) πέμπει Vat. det. πέμποι ci. B. (H.-W.) **1189 s** quales fugit Prometheus Hes. theog. 528 s **1190** cf. 1033 s cum adn. ⟨ἱλά⟩μενος B. Hi. βουλόμενος fere 𝕮 (-λομαι O) def. Kal. προφύγηι A em. Cam. **1191 s** cf. 1155 s **1194** τὸ ξ. ἢ σκλ. γ. ἢ μ. 𝕮 em. Herm. τῶι ξ. ἢ σκλ. γ. ἢ μαλακόν; Kal. cf. Hi. Jb. 1888 p. 154 ξυνόν γ᾽ εἰ σκληρὸν γ. ἢ μ. J. L. Revue de philol. 1901 p. 49 ad Parmen. 3, 1 D. uersum seclusit H.-W. **1195** ἐπίορκος A probat Kal. Κ 332 ἐπίορκον ἐπώμοσε ἀνυστὸν ci. Emp. ad Eur. Heracl. 961 al. **1196** Α 686 χρεῖος ὀφείλετο

Ὄρνιθος φωνήν, Πολυπαΐδη, ὀξὺ βοώσης
ἤκους᾽, ἥ τε βροτοῖς᾽ ἄγγελος ἦλθ᾽ ἀρότου
ὡραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐ δέ μοι ἡμίονοι κύφων᾽ ἕλκουσιν ἀρότρου
τῆς ἄλλης †μνηστῆς εἵνεκα ναυτιλίης.

Οὐκ εἶμ᾽, οὐδ᾽ ὑπ᾽ ἐμοῦ κεκλήσεται οὐδ᾽ ἐπὶ τύμβωι
οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
οὐδ᾽ ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οὔτ᾽ ἀνιῷτο
οὔτε κατὰ βλεφάρων θερμὰ βάλοι δάκρυα.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
ἀργαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὖτ᾽ ἂν ἀπῆις.

Αἴθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ᾽ εὐτείχεα Θήβην
οἰκῶ πατρώιας γῆς ἀπερυκόμενος.

Μή μ᾽ ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἀργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ᾽ ἄλλα μέν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ᾽, ἐπεὶ ἐκ γῆς

1197 P 89 ὀξὺ βοήσας **1197** ss cf. Alc. 98 Hes. op. 448 ss **1198** B 786 ἄ. ἦλθε ... Ἶρις sim. al. **1198** s Hes. op. 616 s ἀρότου μεμνημένος εἶναι ὡραίου **1199** at N 282 ἐν ... κραδίη ... στέρνοισι πατάσσει Pind. fr. 123 μέλαινα καρδία cf. A 103 φρένες ἀμφιμέλαιναι **1200** εὐανθέας Hi.-Cr. **1201** ἡνίοχοι A κυφὸν ... ἄροτρον boni retinet H.-W. **1202** τῆς μάλα μισητῆς Hertzberg Cr. sed ἄλλης 'peregrinae' uel 'malae' optime de nauigatione, i. de poetae exilio τῆς ἄλλως (i. 'temere') μν. Lav. μυσαρῆς ci. Kal. alii alia tentauerunt Hes. op. 618 εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ **1203** ss reminiscere epitaphii Enniani **1203** κεκλαύσεται ci. Br. οὐδεὶς οὔθ᾽ ὑπ᾽ ἐ. κεκλαύσεται ci. Hi. Jb. 1888 p. 155 **1203. 1205** ἐμεῦ Cr. **1205** τεθνειότος boni **1206** δάκρυα θερμὰ βάλοι ci. Passow probat H.-W. δ 114 δάκρυ δ᾽ ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε P 437 s δάκρυα ... θερμὰ κατὰ βλεφάρων ... ῥέε **1207** καλεῦμεν Hi.-Cr. **1208** ἁρπαλέος ci. B. γὰρ ἐὼν 𝔈 em. Cam. cf. Hi. Jb. 1886 p. 64 **1209** Ἄιων Wil.[1] Λήθων ci. Kal. ex 1216 O 57 πόλιν εὐτείχεα **1210** οἰκέω πατρώιης Hi.-Cr. **1211** ad ἀφ. Solonem ap. Polluc. 1, 29 contulit Wil.[1] παίζους A **1212** σοὶ det.: συ A Vat. δ. ἦ. Hom.

φεύγομεν, ἀργαλέη δ᾽ οὐκ ἔπι δουλοςύνη,
οὐδ᾽ ἡμᾶς περνᾶςι· πόλις γε μέν ἐςτι καὶ ἡμῖν
καλὴ Ληθαίωι κεκλιμένη πεδίωι.

Μήποτε πὰρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάςωμεν
τοῖς᾽ αὑτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν᾽, ἐπιτερπόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυςμενεῖ ἐξαπατῆςαι,
Κύρνε· φίλον δὲ φίλωι ῥάιδιον ἐξαπατᾶν.

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖςι βροτοῖςιν
πταίςματα τῆς γνώμης, Κύρνε, ταραςςομένης.

Οὐδέν, Κύρν᾽, ὀργῆς ἀδικώτερον, ἣ τὸν ἔχοντα
πημαίνει θυμῶι δειλὰ χαριζομένη.

Οὐδέν, Κύρν᾽, ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐςτι γυναικός.
1226 μάρτυς ἐγώ, cὺ δ᾽ ἐμοὶ γίνου ἀληθοςύνης.

1229 Ἤδη γάρ με κέκληκε θαλάςςιος οἴκαδε νεκρός
τεθνηκὼς ζωιῶι φθεγγόμενος ςτόματι.

1221—1226 seruauit Stob. 3, 8 (π. δειλίας), 9 p. 342 H. [SMA] Θεόγνιδος· [1221. 2] 3, 20 (π. ὀργῆς), 1 p. 539 H. [SMA] Θεόγνιδος· [1223. 4] 4, 22 (π. γάμου), 5 p. 495 H. [SMA] Θεόγνιδος· [1225. 6] **1229 s** debentur Athen. 10, 457$^{a. b}$ τοιοῦτόν ἐςτι καὶ τὸ Θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ· [1229 s] ςημαίνει γὰρ κόχλον.

1215 οὐδ᾽ Bekk. οὔθ᾽ 𝕮 ἡμέας Hi.-Cr. **1216** ποταμῶι ci. Br. sed cf. Kern Inscr. Magnes. testim. VIII nr. XV **1217 s** aliter sensit 1041 s **1218** αὐτῶν 𝕮 (H.-W.) **1219** δυςμενῆ 𝕮 em. B. dubitat Friedl. cf. Hi. Jb. 1888 p. 156 **1219 s** cf. 1091 ss **1220** ῥήιδιον B. **1221** λόγος: δέος ci. B. φόβος Heimsoeth **1226** δέ μοι Stob. MA δέ μου S expl. Br. γίνευ Cr. **1227 s** = Mimn. 8 **1229 s** cf. Cleobul. 3 **1230** sim. cadunt Simm. A. P. 7, 193 adesp. A. P. 5, 135. 7, 12 al. (Kaegi p. 80)

[fragm. sedis incertae legisti u. 25 adnot.]

ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β

Cχέτλι' Ἔρωc, μανίαι cε τιθηνήcαντο λαβοῦcαι·
ἐκ cέθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολιc,
ὤλετο δ' Αἰγείδηc Θηcεὺc μέγαc, ὤλετο δ' Αἴαc
ἐcθλὸc Ὀιλιάδηc cῇcιν ἀταcθαλίαιc.

1235 Ὦ παῖ, ἄκουcον ἐμεῦ δαμάcαc φρέναc· οὔ τοι ἀπειθῆ
μῦθον ἐρῶ τῆι cῆι καρδίηι οὐδ' ἄχαριν.
ἀλλὰ τλῆθι νόωι cυνιεῖν ἔποc· οὔ τοι ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τί coι μὴ καταθύμιον ἦι.

1238 a Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶc φίλον ἄλλον ἐρεύνα
b δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμαcι πειθόμενοc·
1239 πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ coῦ λέξουcι μάταια
1240 καὶ παρὰ coὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ cὺ μὴ ξυνίει.

Χαιρήcειc τῆι πρόcθε παροιχομένηι φιλότητι,
τῆc γὰρ ἐπερχομένηc οὐκέτ' ἔcηι ταμίηc.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν· ἔπειτ' ἄλλοιcιν ὁμίλει
ἦθοc ἔχων δόλιον, πίcτιοc ἀντίτυπον.

1245 Οὔποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ cυμμείξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖc
πιcτοὶ ἐπ' ἀλλήλοιc καὶ φίλοι ἐccόμεθα.

Φρόντιcον ἔχθοc ἐμὸν καὶ ὑπέρβαcιν, ἴcθι δὲ θυμῶι,
ὥc c' ἐφ' ἁμαρτωλῆι τείcομαι ὡc δύναμαι.

1231 ss ∼ 1—18 et **1235** ss ∼ 19—38 contulit Jac., qui H.-W. secutus Apoll. Rhod. 4, 445 ss (cχέτλιοc Ἔρωc) huc spectasse censet **1231** Μανίαι Jac. Soph. Oed. Col. 1050 s Πότνιαι cεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη θνατοῖcιν cont. Kern **1233** Α 265 Θ. Αἰγ. **1233** s cf. α 7 **1236** κραδίηι A em. Bekk. **1237** cυνιδειν A em. Lachm. **1237** s cf. 1095 s **1238** = 1086 χ 392 ἔποc εἴπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐcτιν. cf. 1283 **1238**a. b = 1151 s **1240** ξυνιε A (H.-W.) **1242** τηc δε παρερχομενηc A (H.-W.) em. B. sim. cadit 504 cf. Alc. 19 **1243** ∼ 597 ὁμιλεῖν ci. Bekk. **1244** πιcτεωc A πίcτεοc Bekk. H.-W. **1246** επ A ἔτ' Bekk. H.-W. **1247** εχθροc A em. Bekk. cf. 1015

Παῖ, cù μὲν αὖθ᾽, ὡc ἵπποc, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέcθηc,
αὖθιc ἐπὶ cταθμοὺc ἤλυθεc ἡμετέρουc
ἡνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλόν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλcεά τε cκιερά.

Ὄλβιοc, ὧι παῖδέc τε φίλοι καὶ μώνυχεc ἵπποι
θηρευταί τε κύνεc καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

Ὅcτιc μὴ παῖδάc τε φιλεῖ καὶ μώνυχαc ἵππουc
καὶ κύναc, οὔποτέ οἱ θυμὸc ἐν εὐφροcύνηι.

Ὦ παῖ, κιλλούροιcι πολυπλάγκτοιcιν ὁμοῖοc,
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖc᾽, ἄλλοτε τοῖcι φιλεῖ.

Ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφυc καλόc, ἀλλ᾽ ἐπίκειται
καρτερὸc ἀγνώμων cῆι κεφαλῆι cτέφανοc·
ἰκτίνου γὰρ ἔχειc ἀγχιcτρόφου ἐν φρεcὶν ἦθοc
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμαcι πειθόμενοc.

Ὦ παῖ, ὃc εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκαc ἀμοιβήν,
οὐ δέ τιc ἀντ᾽ ἀγαθῶν ἔcτι χάριc παρὰ coί·
οὐδέν πώ μ᾽ ὤνηcαc· ἐγὼ δὲ cὲ πολλάκιc ἤδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦc οὐδεμιῆc ἔτυχον.

Παῖc τε καὶ ἵπποc ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵπποc
ἡνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίηι,

1249 αυτωc A (H.-W.) αὖθ᾽ ὡc Emp. **1249** ss cf. 257 ss 1267 ss Z 506 Anacr. 4. 88 **1252** ἄλοεα A **1253** s = Sol. 13 **1255** s cf. 1253 s **1256** κ 464 s οὐδέ ποθ᾽ ὑμῖν θυμὸc ἐν εὐφροcύνηι cf. 776 **1257** κινδύνοιcι A em. Herw. ad Ael. nat. an. 12, 9 ὃc ἰκτίνοιcι Welck. B. Hi. H. W. (hic om. ὃc) ex 1261 ὁμοιοῖ ci. Wil. Hi. **1257** s cf. 213 ss 1071 ss **1258** φιλεῖν A φίλην Herm. Ahr. φίλ᾽ εἶ ci. B.³ φιλέαι B.⁴ πελᾶιc H.-W. **1260** ἀγνοιῶν ci. Kukula perperam **1261** cf. 1302 **1262** ∼ 1152 (ubi δειλῶν) 1238ᵇ **1263** ss cf. 105 108 253 s 368 s Pohl. p. 425, 1 **1263** cf. Eur. Or. 466 s οἷc ἀπέδωκ᾽ ἀμοιβὰc οὐ καλάc **1264** cf. 1340 **1266** cf. 253 **1267** ss ad syntaxin contulit H.-W. 1157 ss, ad rem legas 257 ss 1249 ss **1268** Π 471 κεῖτο . . . ἐν κονίηιcιν P 427 s ἡνιόχοιο ἐν κονίηιcι πεcόντοc

ἀλλὰ τὸν ὕςτερον ἄνδρα φέρει κριθαῖςι κορεςθείς·
ὣς δ' αὔτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Ὦ παῖ, μαργοςύνηις' ἀπὸ μὲν νόον ὤλεςας ἐςθλόν,
αἰςχύνη δὲ φίλοις' ἡμετέροις' ἐγένου,
ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
ἦκά γ' ἐνωρμίςθην νυκτὸς ἐπειγόμενος.

Ὡραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἡνίκα περ γῆ
ἄνθεςιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη.
τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆςον,
εἶςιν ἐπ' ἀνθρώπους ςπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

1278 a Ὅςτις ςοι βούλευςεν ἐμεῦ πέρι, καί ς' ἐκέλευςεν
b οἴχεςθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην.

c Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς
d ποςςὶ καταιμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον.

Οὐκ ἐθέλω ςε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔςςεται, ὦ καλὲ παῖ.
οὐ γὰρ ἁμαρτωλαῖςιν ἐπὶ ςμικραῖςι κάθημαι·
τῶν δὲ καλῶν παίδων οὔτις ἔτ' οὐκ ἀδικῶν.

Ὦ παῖ, μή μ' ἀδίκει — ἔτι ςοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι — εὐφροςύνηι τοῦτο ςυνεὶς ἀγαθῆι·
⟨οὐ γάρ τοί με δόλωι⟩ παρελεύςεαι οὐδ' ἀπατήςεις·
νικήςας γὰρ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίςω.

1269 s cf. 1249 **1270** eodem cadit 1368 **1271** cf. 1301 μὲν Bekk. μευ A **1273** θελλῶν A **1275** ss cf. Alcm. 35 Hor. carm. 1, 19, 9 ss **1276** B 89 ἀ. εἰαρινοῖςιν (Cypr. 2 cf. Rhiani 3, 4) **$1278^{a \cdot b}$** = 1101 s **1278^{c}** ὑπεξαφοιο A **$1278^{c \cdot d}$** = 949 s **1278^{d}** καταιμάρψας A e corr. cf. 950 **1281** cf. 325 ss κάθημαι rem iudicialem sapere uidit Schnw. **1282** ουτοcε τουτ' αδικων A em. et expl. Welck. οὐ τίςις οὐδ' ἀδίκων Boiss. Hi. H.-W. **1283** καθύμιος A cf. 1238 cum adn. **1285** ⟨ ⟩ A man. rec. απατηcηc A (compendio scr.) em. Bekk. **1285** s ἀπάτηιςι νικήςας γ' ἂν ἔχοις Sitz. Hart. (ποτ' ἔχεις). sed cf. A 132 οὐ παρελεύςεαι οὐδέ με πείςεις

ἀλλά c᾽ ἐγὼ τρώcω φεύγοντά με, ὥc ποτέ φαcιν
Ἰαcίου κούρην, παρθένον Ἰαcίην,
ὡραίην περ ἐοῦcαν ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
φεύγειν· ζωcαμένη δ᾽ ἔργ᾽ ἀτέλεcτα τέλει
πατρὸc νοcφιcθεῖcα δόμων ξανθὴ Ἀταλάντη·
ᾤχετο δ᾽ ὑψηλὰc εἰc κορυφὰc ὀρέων
φεύγουc᾽ ἱμερόεντα γάμον, χρυcῆc Ἀφροδίτηc
δῶρα· τέλοc δ᾽ ἔγνω καὶ μάλ᾽ ἀναινομένη.

Ὦ παῖ, μή με κακοῖcιν ἐν ἄλγεcι θυμὸν ὀρίνηιc,
μηδέ με cὴ φιλότηc δώματα Περcεφόνηc
οἴχηται προφέρουcα· θεῶν δ᾽ ἐποπίζεο μῆνιν
βάξιν τ᾽ ἀνθρώπων ἤπια νωcάμενοc.

Ὦ παῖ, μέχρι τίνοc με προφεύξεαι; ὥc cε διώκων
δίζημ᾽· ἀλλά τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
cῆc ὀργῆc. cὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμόν
φεύγειc ἰκτίνου cχέτλιον ἦθοc ἔχων.
ἀλλ᾽ ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρόν
ἕξειc Κυπρογενοῦc δῶρον ἰοcτεφάνου.

1288 Ps.-Arist. pepl. 44 κούρηc Ἰαcίοιο **1289** s contulit Be. Ar. Lysistr. 785 **1289** ss cf. Hes. fr. 21 Rz. ποδώκηc δῖ᾽ Ἀταλάντη . . . ἀναίνετο φῦλον ὁμοῖ[ον ἀνδρῶν βουλομένη φεύγε]ιν γάμον ἀλφηcτάων **1290** ζωcαμένην A em. Bekk. -cτ᾽ ἐτέλει Blaydes **1292** Π 297 ὑψηλῆc κορυφῆc ὄρεοc Μ 282 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφάc **1293** γ. ἱ. Hom. hymn. Ven. 142 cf. Ε 429 ἱμερόεντα . . . ἔργα γάμοιο eodem cadit Mimn. 1, 1 **1293** s Γ 64 δῶρ᾽ ἐρατὰ . . . χρυcῆc Ἀφροδίτηc **1295** ∼ Ω 568 cf. φ 87 ὀριναιc A em. Bekk. Herm. **1296** eodem cadit 974 **1297** υ 63 s θύελλα οἴχοιτο προφέρουcα κατ᾽ ἠερόεντα κέλευθα cf. Ζ 346 Hom. hymn. Ven. 290 θεῶν δ᾽ ἐπ. μ. ε 146 Διὸc δ᾽ ἐπ. μ. **1298** β. uox Mimnermi v. Callim. fr. 345 Theocr. 25, 263 **1299** ss cf. Anacr. 4 Hor. carm. 4, 10 et Kaegi p. 26 ss 30 Erw. Pfeifer Virgils Bukolika (1933) p. 24 **1301** cηcοιγη A restituit Herm. cf. 1271 λ 562 ἀγ. θ. **1302** φευγοιc A em. Bekk. cf. 1261 **1303** α 309 ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἐπίμεινον A. P. 5, 263, 9 ἀλλὰ κατοικτίραcα δίδου χάριν οὐκέτι δηρόν Hom. pass. **1303** s cf. 1329 1331 s **1304** = 1332 cf. 1383 Hom. hymn. 6, 18 ἰοcτεφάνου Κυ-

Θυμῶι γνούϲ, ὅτι παιδείαϲ πολυηράτου ἄνθοϲ
  ὠκύτερον ϲταδίου, τοῦτο ϲυνεὶϲ χάλαϲον
δεϲμοῦ, μή ποτε καὶ ϲὺ βιήϲεαι, ὄβριμε παίδων,
  Κυπρογενοῦϲ δ' ἔργων ἀντιάϲειϲ χαλεπῶν,
ὥϲπερ ἐγὼ νῦν ὧδ' ἐπὶ ϲοί. ϲὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
  μὴ δέ ϲε νικήϲηι παῖδ' ἀιδῆ κακότηϲ.

Οὐκ ἔλαθεϲ κλέψαϲ, ὦ παῖ· καὶ γάρ ϲε διῶμμαι·
  τούτοιϲ', οἷϲπερ νῦν ἄρθμιοϲ ἠδὲ φίλοϲ
ἔπλευ — ἐμὴν δὲ μεθῆκαϲ ἀτίμητον φιλότητα —
  οὐ μὲν δὴ τούτοιϲ γ' ἦϲθα φίλοϲ πρότερον.
ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων ϲ' ἐδόκουν θήϲεϲθαι ἑταῖρον
  πιϲτόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχοιϲθα φίλον.
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κεῖμαι· ϲὲ δὲ μή τιϲ ἁπάντων
  ἀνθρώπων ἐϲορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.
1318 a ὤι μοι ἐγὼ δειλόϲ· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖϲ,
b   τοῖϲι φίλοιϲ δὲ πόνοϲ δεινὰ παθὼν γενόμην.

Ὦ παῖ, ἐπεί τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεϲϲαν
  Κύπριϲ, ϲὸν δ' εἶδοϲ πᾶϲι νέοιϲι μέλει,
τῶνδ' ἐπάκουϲον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἔνθεο θυμῶι,
  γνοὺϲ ἔροϲ ὡϲ χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένη, παῦϲόν με πόνων, ϲκέδαϲον δὲ μερίμναϲ

θερείηϲ Sol. 7, 4 Κύπριϲ ἰοϲτ. Theogn. 250 Μουϲάων δῶρα ἰοϲτεφάνων 1305 cf. 1348 ο 366 ἥβην πολυήρατον (Hom. hymn. Ven. 225) 1305 ss cf. 985 s A. P. 12, 29, 1 s. 30. 31. 35. 39 (Kaegi p. 20 ss) 1309 οἵ δ' A em. Bekk. οἶδ' B. 1310 παιδαΐδη A π. ἀδαῆ B. π. ὀλοῆ ci. Sitz. 1311 διωμαι A explic. Herm. 1312 φιλοιϲ A em. B. cf. 326 1313 cf. 1151 s 1314 οὐ ... γ' Herm. ϲυ ... τ' A 1314 ss cf. Catull. 72, 1 ss 1315 ϲήϲεϲθαι A em. Seidler 1316 ἔχοιϲθα A 'habeas tibi' Kal. ἔχειϲθα Bekk. cf. Sapph. 18, 2 1317 κειμι A em. Bekk. 1318 παιδαφιλειν A em. Bekk. (ex 1345) παῖδα φιλεῖν Kal. 1318^a. b = 1107 s, ubi cf. adn. 1320 παιϲινεοῖϲι A, sed cf. Hor. carm. 1, 4, 19 s *quo calet iuuentus nunc omnis et mox uirgines tepebunt* 1321 cf. 1366 Ζ 326 χόλον ... ἔνθεο θυμῶι 1323 ex. cf. 883 1323 ss cf. 765 ss

θυμοβόρους, τρέψον δ᾽ αὖθις ἐς εὐφροσύνας·
μερμήρας δ᾽ ἀπόπαυε κακάς, δὸς δ᾽ εὔφρονι θυμῶι
μέτρ᾽ ἥβης τελέσαντ᾽ ἔργματα σωφροσύνης.

Ὦ παῖ, ἕως ἂν ἔχηις λείαν γένυν, οὔποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ᾽ εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

Σοί τε διδοῦν ἔτι καλόν, ἐμοί τ᾽ οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ᾽, ὦ παῖ, ⟨τήνδε⟩ διδοὺς χάριν, εἴ ποτε καὶ σύ
ἕξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου,
χρηίζων καὶ ἐπ᾽ ἄλλον ἐλεύσεαι· ἀλλὰ σὲ δαίμων
δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

Ὄλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε ἐλθών
εὕδειν σὺν καλῶι παιδὶ πανημέριος.

Οὐκέτ᾽ ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ᾽ ἀπελάκτισ᾽ ἀνίας
μόχθους τ᾽ ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἐυστεφάνου Κυθερείης·
σοὶ δ᾽, ὦ παῖ, χάρις ἔστ᾽ οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἁπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ᾽ ἐκφαίνει κοὐκ ἐθέλοντος ἐμοῦ.
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσι⟨α⟩ πολλὰ βίαια·

1324 στρέψον A H.-W. em. Mey cf. Sapph. 1, 25 s **1325** cf. 343 cum adn. Hesych. μερμῆραι· φροντίδες. βουλαί. μέριμναι Hes. theog. 55 ἄμπαυμά τε μερμηράων ευφρόσυν A em. Bekk. **1326** ἥβης μέτρον δ 668 al. cf. 1119 **1327** λιαν A λείαν Bekk. **1329** cf. 1303 s διδοντ᾽ A (H.-W.) em. B. διδοῦν᾽ Herm. διδόντι τι H.-W. adn. p. 251 **1330** Hom. λίσσεσθαι γούνων **1331** παῖ, ⟨τήνδε⟩ Herm. Wil. παι⟨δίσκε⟩ ego: παῖ ⟨καλέ⟩ B. παῖ. ⟨παιδὶ⟩ (διδ. χ. εἴ ποτε) Kal. alii plura excidisse iudicant **1331 s** cf. 1303 s **1332** = 1304 cum adn. seclusit H.-W. **1333** 958 χρήιζων . . . ἵκοιο **1335** cf. 1253. 1375 ⟨δ᾽⟩ ἐλθών Bekk. H.-W. **1336** εὕδειν inf. fin.: εὕδει Bekk. H.-W. **1339** ἐυστ. K. θ 288 Hom. hymn. Ven. 6, 176 A. P. 5, 87 **1340** cf. 854 1264 **1341** ἁπαλ. παιδ. Meleag. A. P. 12, 133 ἁπ. Hes. op. 519 Hom. hymn. Ven. 14 **1343** αεκουσι A em. Welck. et Boiss.

οὐ γὰρ ἐπ᾽ αἰκελίωι παιδὶ δαμεὶς ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεί ποτε καὶ Γανυμήδους
ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἁρπάξας δ᾽ ἐς Ὄλυμπον ἀνήγαγε καί μιν ἔθηκεν
δαίμονα παιδείης ἄνθος ἔχοντ᾽ ἐρατόν.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Cιμωνίδη, οὕνεκα κἀγώ
ἐξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς.

Ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρί·
οὔ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέωι.

Πικρὸς καὶ γλυκύς ἐστι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ὄφρα τέλειος ἔηι, Κύρνε, νέοισιν ἔρως·
ἢν μὲν γὰρ τελέσηι, γλυκὺ γίνεται· ἢν δὲ διώκων
μὴ τελέσηι, πάντων τοῦτ᾽ ἀνιηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλῃσιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνῆμα φιλοξενίης.
χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνωι χεῖρα πυρὶ προσάγειν.

Ναῦς πέτρηι προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτών,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

1344 cf. 1350 **1344** s continuat Kal. **1345** παιδ. 1318 δ᾽ ετι A expl. Bekk. **1345** ss Eueno dedit B., cui adsentitur Jac. cf. 467 ss 667 ss **1346** ἠράσατο Κρ. Heimsoeth B. ex Π 182 Hom. hymn. Ven. 57, obloquitur Croen. conlatis Ditt. Syll.³ 739, 9 IG IV 932, 42 eodem cadit 1120 **1348** cf. 1305 A. P. 12, 151, 1 **1349** ∼ 191 idem C. 469 667 **1350** ἐξεδάην ci. Sauppe Cr. ad Apoll. Rhod. 4, 1565 cf. 1344 **1351** ἀνδρί: μύθωι? Kai. cf. 756. 1207 s et Aesch. Ag. 750 γέρων λόγος (Croen.) **1353** = 301 (cum adn.) cf. Sapph. 137 Ἔρος … γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον Orph. fr. 361 K. A. P. 5, 133 Meleag. A. P. 12, 109. 154. 5, 162 (Kaegi p. 39) **1353** ss cf. 1369 ss Cyrni disticha genuina **1354** τελεος A em. Bekk. **1355** cf. Anacreont. 27 B **1356** cf. 124 cum adn. **1357** s cf. 1023 s **1358** δύσλοφον Ahr. H.-W. φιλοξ. Bacchyl. 3, 16 **1359** s sui iuris esse uoluit H.-W. **1361** eodem cadit 1099. cf. 1379 **1361** s Ar. uesp. 1341 ss contulit Reitz. Ep. u. Sk. p. 83, 2

Οὐδαμά c᾽ οὐδ᾽ ἀπεὼν δηλήcομαι· οὐδέ με πείcει
οὐδεὶc ἀνθρώπων, ὥcτε με μή cε φιλεῖν.

Ὦ παίδων κάλλιcτε καὶ ἱμεροέcτατε πάντων,
cτῆθ᾽ αὐτοῦ καί μου παῦρ᾽ ἐπάκουcον ἔπη.

Παιδόc τοι χάριc ἐcτί· γυναικὶ δὲ πιcτὸc ἑταῖροc
οὐδείc, ἀλλ᾽ αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Παιδὸc ἔρωc καλὸc μὲν ἔχειν, καλὸc δ᾽ ἀποθέcθαι·
πολλὸν δ᾽ εὑρέcθαι ῥήιτερον ἢ τελέcαι.
μυρία δ᾽ ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ᾽ ἐcθλά·
ἀλλ᾽ ἔν τοι †ταύτηι καί τιc ἔνεcτι χάριc.

Οὐδαμά πω κατέμειναc ἐμὴν χάριν, ἀλλ᾽ ὑπὸ πᾶcαν
αἰεὶ cπουδαίην ἔρχεαι ἀγγελίην.

Ὄλβιοc ὅcτιc παιδὸc ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλαccαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντωι νὺξ ἐπιοῦcα μέλει.

Καλὸc ἐὼν κακότητι †φιμον δειλοῖcιν ὁμιλεῖc
ἀνδράcι καὶ διὰ τοῦτ᾽ αἰcχρὸν ὄνειδοc ἔχειc,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ᾽ ἀέκων τῆc cῆc φιλότητοc ἁμαρτὼν
ὠνήμην ἔρδων οἷά τ᾽ ἐλεύθεροc ὤν.

Ἄνθρωποί c᾽ ἐδόκουν χρυcῆc παρὰ δῶρον ἔχοντα

1365 Inscr. uasculi Tanagraei a. fere 500 a. Chr. ap. Vdalric. Koehler Ath. Mitt. 9 (1884) p. 1 s Kretschmer Griech. Vaseninschr. p. 86, 54 Wil.SS. 120 Jac. p. 77

1363 ἀπιὼν ci. Benecke eodem fere cadunt 939 Λ 648 ν 363 **1364** idem exordium 902. 973 **1365** ∼ 1117 **1366** cf. 1321 **1368** eodem cadit 1270 **1369** ss cf. 1353 ss **1371** s cf. Asclep. A. P. 12, 153 **1372** ἐντὸc Kal. ταύτηι uix sanum λύπηι Ahr. **1375** cf. 1335. 1253 Hor. iamb. 2, 1. 5 cum adn. Heinzii **1377** φιμον A φρενῶν Haupt φίλων Bekk. φλιδῶν (φλύων) ego **1377** s cf. 31 s 597 s **1378** eodem fere cadit 546 **1379** sim. cadunt 1099. 1361 **1381** s duo disticha temere coaluisse uidit Bekk., qui idem iterauit Κυπρογενοῦc ex 1304. 1382, negat Kal., qui conectit K., δ. ἰοcτεφάνου. ceterum u. 1304 adn.

ἐλθεῖν Κυπρογενοῦς ⟨...
...Κυπρογένοῦς⟩ δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἂν μὴ Κυπρογενὴς δῶι λύσιν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε, σοί τι περισσόν
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμνᾷς ⟦δ'⟧ ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τίς ἐστιν
οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΑ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς, νόμωι ὡς διάκεινται,
τίμα καὶ σέβου ὅρκον. ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς

---

1 s Iambl. uit. Pyth. 144 περὶ δὲ τοὺς ὅρκους εὐλαβῶς οὕτως διέκειντο πάντες οἱ Πυθαγόρειοι μεμνημένοι τῆς Πυθαγόρου ὑποθήκης τῆς· [1. 2] Procl. in Tim. I 203, 24 ὥσπερ εἰώθασι λέγεσθαι παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις τό· ἀθανάτους—τίμα.

1384 eodem cadit 295 1385 αν A ἦν Schnw. 1386 κυθειρα A em. Bekk. Sapph. 1, 1 s Ἀφρόδιτα ... δολόπλοκε sim. cadit 769 1386 s cf. Hes. theog. 399 s 1388 s spectant prooemium (1231 ss 1235 ss) 1388 δ' del. Hart. Ξ 294 πυκ. φρ. idem fere de Cupidine Hes. theog. 122

de editione recentissima a P. C. van der Horst curata u. praefationis p. II non uidi Fabre d'Olivet I versi d'oro con esame, spiegazione e sviluppo Bari 1931 tit. πυθαγορικὰ χρυσᾶ ἔπη M rubro: π. ἔπη τὰ οὕτως ἐπικαλούμενα χρυσᾶ στοιχείωσιν περιέχοντα τῆς τελειοτάτης τῶν πυθαγορείων φιλοσοφίας V Iamblichum et Alciphronem (3, 55, 7) primos Χρ. ἔ. titulo usos esse recte statuit Nauck p. 219 ss. cf. Lucr. 3, 12 *aurea dicta (Epicuri)* Cic. off. 3, 70 *illa aurea (uerba)* ueteris cuiusdam formulae, sed accuratius Chalcid. ad u. 70 s *Aurei uersus* 1 ss cf. Ps.-Phocyl. 8 cum adn. Plat. rep. 3, 392[a] περὶ ... θεῶν ... καὶ περὶ δαιμόνων τε καὶ ἡρώων καὶ τῶν ἐν Ἅιδου adde Diog. Laert. 8, 23 de Triptolemi praeceptis primis cf. Xenocr. fr. 98 H. (Kern) 1 Ps.-Hes. scut. 20 τὼς γάρ οἱ διέκειτο Herod. 9, 26 ἐπὶ διακειμένοισι διάκειται ci. Cam. probat Horst 2 Eur. Suppl. 594 s τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται Plat. leg. 6, 777[d] ὁ φύσει ... σέβων τὴν δίκην

τούς τε καταχθονίους cέβε δαίμονας ἔννομα ῥέζων
coύς τε γονεῖc τίμα τούς τ᾽ ἄγχιcτ᾽ ἐγγεγαῶτας.
τῶν δ᾽ ἄλλων ἀρετῆι ποιεῦ φίλον ὅcτις ἄριcτος.
πραέcι δ᾽ εἶκε λόγοιc᾽ ἔργοιcί τ᾽ ἐπωφελίμοιcι.
μὴ δ᾽ ἔχθαιρε φίλον cὸν ἁμαρτάδοc εἵνεκα μικρῆc,
ὄφρα δύνηι· δύναμιc γὰρ ἀνάγκηc ἐγγύθι ναίει.
Ταῦτα μὲν οὕτωc ἴcθι, κρατεῖν δ᾽ εἰθίζεο τῶνδε,
γαcτρὸc μὲν πρώτιcτα καὶ ὕπνου λαγνείηc τε
καὶ θυμοῦ. πρήξηιc δ᾽ αἰcχρόν ποτε μήτε μετ᾽ ἄλλου
μήτ᾽ ἰδίηι· πάντων δὲ μάλιcτ᾽ αἰcχύνεο cαυτόν.

---

4 Stob. 4, 5 (ὅτι χρὴ τοὺc γονεῖc κτέ.), 11 p. 621 H. [SMA] Πυθαγόρου ἐκ τῶν Χρυcῶν ἐπῶν· 7s Simplic. in Epict. 30 p. 328 Schw. πειθόμενον τῶι χρυcῶι ὄντωc ἐκείνωι παραγγέλματι· μὴ δ᾽—δύνηι 8 Genes. hist. reg. p. 89, 19 ed. Bonn. τῆc ἀνάγκηc κορυφουμένηc, ἐπεί περ 'δύναμιc ἀ. ἐγγ. ν.' 9—16 Stob. 3, 1 (π. ἀρετῆc), 11 p. 6 H. [M] Πυθαγόρου· κρατεῖν δὲ ἐθίζεο κτλ. 9s Ammon. in Porphyr. isagog. p. 15, 17 Busse καὶ γὰρ καὶ ὁ ἠθικὸc νόμουc τίθηcιν ἑαυτῶι, ὅταν λέγηι· κρατεῖν δ᾽ ἐθίζεο—ὕπνου καὶ φιλότητοc 11s Hierocl. comm. 13 p. 447 M. πρήξηιc δ᾽—cαυτόν 12 Galen. π. διαγνώcεωc καὶ θεραπείαc τῶν ἐν τῆι ἑκάcτου ψυχῆι ἰδίων παθῶν 5 uol. 5, 26 K. cὺ δὲ cαυτὸν αἰδοῦ μάλιcτα πειθό-

---

3 ad κ. δ. cf. A. P. 7, 333, 1 Ε 403 αἴcυλα ῥέζων Hom. epigr. 15, 23 αἴcιμα ῥέζειν 4 coύc τε V det. Hierocl. lemm. Stob. SA (cf. Ps.-Phocyl. 8) τούc τε M Hierocl. comm. (?) Stob. M Herod. 5, 79 τῶν ἄγχιcτα δέεcθαι ἐγγεγαῶταc Hierocl. V lemm. et comm. (οἱ ἀγχιcτεῖc· οἱ ἐγγύτατα τῶν γονέων ὄντεc) ἐγεγ- V ἐκγ- M (κ e corr.) det. Stob. 5 ἄρεcτοc V (errore) Hom. Ἀχαιῶν ὅcτιc ἄριcτοc 6 Plat. leg. 10, 888ª ἐν πραέcι λόγοιc . . . νουθετῶν ἐπωφελίαιcι V det. Hierocl. lemm. et comm. (ἐπ᾽ ὠφελίαι τῆι ἡμετέραι πράττουcιν) 7 ἔχθειρε V Phot. lex. p. 88, 2 Reitz. ἁμαρτάδα Ἡρόδοτοc [1, 91] καὶ οἱ ἄλλοι Ἴωνεc μικρᾶc M det. Simpl. 8 ἐγγ. ν. Hes. op. 288 Chaerem. fr. 18 p. 788 N.² contulit Nauck 9 τ. μ. οὕ. ἴ. = Theogn. 31 ad κρ. cf. 49 εἰθ. redit 35. sed cf. Stob. 10s cf. Tim. Locr. 102ᵉ. 103ª 10 μὲν om. Stob. 11s ad rem cf. Ps.-Phocyl. 76 Democr. fr. 84 D. Musonium Democritum Theophrastum Catonem ap. Stob. 3, 31, 6ss 11 πρήξειc det. Stob. 12 μήτ᾽ αὐτόc Stob.¹ δὲ: δὴ Stob.² SMᵈA αἰcχύναιο M det.

εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργωι τε λόγωι τε,
μὴ δ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε,
ἀλλὰ γνῶθι μέν, ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασιν,
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
ὅσσα δὲ δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
ἣν ἂν μοῖραν ἔχηις, ταύτην φέρε μὴ δ' ἀγανάκτει.
ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθ' ὅσον δύνηι, ὧδε δὲ φράζευ·
οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ Μοῖρα δίδωσιν.
Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε καὶ ἐσθλοί
προσπίπτουσ', ὧν μήτ' ἐκπλήσσεο μήτ' ἄρ' ἐάσηις
εἴργεσθαι σαυτόν. ψεῦδος δ' ἤν πέρ τι λέγηται,

μενος τῶι φάντι· πάντων—σαυτόν. Stob.[2] 3, 24 (π. τοῦ συνειδότος), 2 p. 601 H. [SMA Mac.] Πυθαγόρου· π.—σ. Eliae proleg. philos. 12 p. 34, 10 Busse ἡνίκα ἐπάιδωμεν ἑαυτοῖς τὰ τῶι ὄντι Χρυσᾶ ἔπη Πυθαγόρου τό· π.—σ. 17 s Plvt. consol. ad Apoll. 29 p. 116[e] καλῶς δ' οἱ Πυθαγόρειοι παρεκελεύσαντο λέγοντες· Ps.-Plvt. uit. Hom. 153 p. 424 Bern. παρὰ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Πυθαγορικόν· Stob. 4, 44 (ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα κτέ.), 17 p. 962 H. [SMA] Πυθαγόρου· 21—26. 39 Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 21 p 199 H. [MA Tr.] Πυθαγόρου ἐκ τῶν Χρυσῶν ἐπῶν (ἐκ τ. Χρ. ἐπ. om. Tr.)·

---

13 Herod. 1, 96 δικαιοσύνην ... ἤσκεε cf. Plat. Gorg. 527[e] ἄσκει det. pauci Hierocl. comm. p. 435 Stob. ἔργωι τε καὶ λόγωι Plat. 14 ss cf. Nauck p. 211 s 14 ἀλόγιστον M παρὰ M ad rem cf. 27. 39 Plat. Tim. 87[c] τὰ δὲ ... μέγιστα ἀλογίστως ἔχομεν 15 Γ 309 θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν 15 s cf. Ps.-Phocyl. 109 16 φίλει M det. ἄλλοτε δ' M Stob. cf. Ps.-Phocyl. 27 cum adn. 17 δὲ M det. Stob. ℭ Plut. τε V Hierocl. Ps.-Plut. δαιμονίηισι Plut. Plat. Hipp. mai. 304[b] ἐμὲ δὲ δαιμονία τις τύχη ... κατέχει α 34 ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν 18 ὧν M det. Hierocl. Stob. ἕληις M det. Stob. ταύτην V Hierocl. lemm. Stob. πράως M det. Hierocl. comm. p. 442. 445 καλῶς Hierocl. comm. p. 438. 441 φέρε: ἔχε Plut. Plat. Phaed. 69[d] οὐ χαλεπῶς φέρω οὐδ' ἀγανακτῶ 20 μοῖρα Horst 21 λόγοι om. V Hes. fr. 164 Rz. δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές 21 s Polyb. 4, 85, 5 ὅταν δὲ κατά τινος τῶν φίλων ... προσπέσηι τις αὐτῶι λόγος Plat. rep. 4, 436[a] οὐδὲν ... ἡμᾶς τῶν τοιούτων λεγόμενον ἐκπλήξει 22 ἐκπλήσεο M 23 ὅργεσθαι M δ' ἥν πέρ

πράωϲ εἶχ᾽. ὃ δέ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελείϲθω·
μηδεὶϲ μήτε λόγωι ϲε παρείπηι μήτε τι ἔργωι
πρῆξαι μηδ᾽ εἰπεῖν, ὅ τί τοι μὴ βέλτερόν ἐϲτιν.
Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπωϲ μὴ μωρὰ πέληται·
δειλοῦ τοι πράϲϲειν τε λέγειν τ᾽ ἀνόητα πρὸϲ ἀνδρόϲ.
ἀλλὰ τάδ᾽ ἐκτελέειν, ἅ ϲε μὴ μετέπειτ᾽ ἀνιήϲει.
πρᾶϲϲε δὲ μηδὲν τῶν μὴ ἐπίϲταϲαι, ἀλλὰ διδάϲκευ
ὅϲϲα χρεών, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξειϲ.
οὐ δ᾽ ὑγιείαϲ τῆϲ περὶ ϲῶμ᾽ ἀμέλειαν ἔχειν χρή,
ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ ϲίτου γυμναϲίων τε
ποιεῖϲθαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ᾽, ὃ μή ϲ᾽ ἀνιήϲει.
εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον ἄθρυπτον

---

25 s Hierocl. comm. 18 p. 459 M. **29** Hierocl. comm. 18 p. 459 M. **32—35** Stob. 4, 37 (π. ὑγείαϲ κτέ.), 1 p. 877 H. [SMA] Πυθαγόρου· **34** Hierocl. comm. 18 p. 459 M. μέτρον κτέ.

τι: δῆν (ἦν) τί ϲοι Stob. M[d] Tr. δ᾽ ἄν τϊ ϲοὶ Stob. A δ᾽ ἄν ϲοί τι Gesn. γένηται Stob. **24** εἶχ᾽ V εἶκε Hierocl. lemm. et comm. Stob. 𝕮 ἴϲχι᾽ M εἶκ᾽ et ἴϲχ᾽ det. Β 257 ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται πᾶϲι Stob. **25** λόγοϲ M det. περείπη M Ζ 337 με παρειποῦϲ᾽ . . . μαλακοῖϲ ἐπέεϲϲιν μηδέ τι Stob. A μή τέ τοι Monac. 476 ἔργον M **26** πρῆξεϲ M πρᾶξαι Stob. M[d]A τοι μὴ om. Stob. A μὴ om. Stob. M[d] βέλτ. ἐ. Hom. **27** cf. 14. 39 πωϲ M **27 ss** de uersibus a Stob. omissis cf. Hense l. c. **28** πρήϲϲειν M det. **29 ss** cf. Ps.-Isocr. ad Demonic. p. 12^b (Horst) **29** ἀνιήϲηι V Hierocl. lemm. et p. 459 M. (𝕮) an recte (cf. 34. 39)? **30** πρῆϲϲε M det. μηδὲν ὧν V μηδὲ ἓν ὧν M det. em. Mull. Nauck cum paucis det. διδάϲκου M det. **31** Plat. Epin. 986^c ἄριϲτα . . . εὐτυχέϲτατά τε διάξειν τὸν βίον διάξηϲ M **32** ὑγείαϲ Stob. 𝕮 ὑγιείηϲ M det. Horst περὶ: κατὰ SMA (+τὸ Tr.) **33** ϲίτων M det. **33 s** τε π.: πεποιῆϲθαι Stob. A cf. Ps.-Phocyl. 68 s Ps.-Plat. Anter. 134^c τὰ μέτρια γυμνάϲια τὴν εὐεξίαν ἐμποιεῖν τοῖϲ ἀνθρώποιϲ **34** τόδ᾽: τοῦτο Stob. A τοῦδ᾽ Stob. M ἀνιήϲηι V det. Hierocl. lemm. et p. 459 (𝕮) Stob. A uide an recte cf. 29. 39 **35** εἰθίζευ M ἐθίζου Stob. S ἐθνίζου Stob. M ἐθίζουϲαν Stob. A ἔχεν Stob. M καθάριον Stob. 𝕮 Athen. 3, 74^d ἡ ϲυκῆ . . . ἡγεμὼν τοῦ καθαρείου βίου τοῖϲ ἀνθρώποιϲ ἐγένετο ἄθρυππον M Plut. apopth. 17 p. 180^e ἀθρύπτωϲ διαιτωμένου καὶ αὐϲτηρῶϲ. cf. eiusdem consol. ad Apoll. 5 p. 609^e ἀθρυψίαι τῆι περὶ δίαιταν

καὶ πεφύλαξο τοιαῦτα ποιεῖν, ὁπόςα φθόνον ἴςχει.
μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων
μηδ᾽ ἀνελεύθερος ἴςθι. μέτρον δ᾽ ἐπὶ πᾶςιν ἄριςτον.
πρᾶςςε δὲ ταῦθ᾽, ἅ ςε μὴ βλάψει, λόγιςαι δὲ πρὸ ἔργου.
Μὴ δ᾽ ὕπνον μαλακοῖςιν ἐπ᾽ ὄμμαςι προςδέξαςθαι,

---

37 s Stob. 3, 15 (π. ἀςωτίας), 7 p. 477 H. [SMA Mac.] Πυθαγόρου· 40—44 Hierocl. comm. 19 p. 460 M. 40—44 Arrian. dissert.[1] 3, 10, 2 p. 263 s Sch. ἑκάςτου δόγματος ὅταν ἡ χρεία παρῆι, πρόχειρον αὐτὸ ἔχειν δεῖ· ἐπ᾽ ἀρίςτωι τὰ περὶ ἀρίςτου ... ἐν κοίτηι τὰ περὶ κοίτης· cf. [2]4, 6. 32 ss p. 415 Sch. Ammon. in Porphyr. isagog. p. 15, 23 Busse καὶ δικάζει (ὁ ἠθικὸς) δ᾽ ἑαυτόν, ὅτε φηςίν· 40—42. 44 Eliae proleg. philos. p. 34, 17 Busse ἡνίκα πάλιν ἐπάιδωμεν ἑαυτοῖς τὰ αὐτὰ Χρυςᾶ ἔπη· μηδὲ ὕπνον — οὐκ ἐτελέςθη; αἰςχρὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήςςεο, ἐςθλὰ δὲ τέρπου 40—42 Porph. uit. Pyth. 40 πρὸ μὲν οὖν τοῦ ὕπνου ταῦτα ἑαυτῶι τὰ ἔπη ἐπάιδειν ἕκαςτον· [40—42]. πρὸ δὲ τῆς ἐξαναςτάςεως ἐκεῖνα· (cf. infra ad 39 et Schol. ad l. ταῦτα πάντα ἐν τοῖς Χρυςοῖς ἔπεςιν τὰ παραγγέλματα κεῖται) Avson. 363, 14 ss *non prius in dulcem declinans lumina somnum omnia quam longi reputauerit acta diei: qua praetergressus, quid gestum in tempore, quid non?* cf. Hor. sat. 1, 4, 133 ss Cypr. Gall. gen. 912

---

36 καὶ τις φύλαξο πράττειν ταῦθ᾽ ὅτι ὅςα φθ. ἴ. M τοιαῦτα Monac. 476 det. alii Hierocl. lemm. et p. 458 M. ταῦτα V γε ταῦτα det. 37 δαπανῶν V det. Hierocl. Horst δαπάνα Cob. ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων: ἀπειροκάλως ἔνι ἡμῶν Stob. ℭ ἀπ. ἀνοήμων ci. Buech. ἀπειρόκαλος glossema dictionis καλῶν ἀδαήμων putat fuisse Hense ἀπειρ. uox Platonica μ 208 κακῶν ἀδαήμονες 37 s cf. Ps.-Phocyl. 81 s 37 ss interdicta multa exhibet Hes. op. 707 ss (Kern) 38 Plat. rep. 6, 486^{b} ὁ κόςμιος καὶ μὴ φιλοχρήματος μηδ᾽ ἀνελεύθερος ad μέτρον δ᾽ ἐπὶ πᾶςιν ἄριςτον cf. Theanus epist. ap. Hercher p. 606, 27 καὶ ἐπὶ τοῦτο δεῖ νοεῖν, μέτρον δ᾽ ἐπὶ πᾶςιν ἄριςτον et Ps.-Phocyl. 36 cum adn. et 137, praeterea u. Theogn. 401 cum adn. 39 πρῆςςε M ταῦτα V Stob. M^{d} Tr. ἅ ςε μὴ M det. Hierocl. comm. Stob. ℭ ἃ μή ςε V det. Hierocl. lemm. Stob. Trinc. βλάψηι V det. Hierocl. lemm. et comm. (cf. 29. 34) βλάπτει Stob. M^{d}A βλάπτηι Tr. λόγιςοι M cf. 14. 27 add. M e Porphyr. uit. Pyth. (40) πρῶτα μὲν ἐξ ὕπνοιο μελίφρονος ἐξυπαναςτάς εὖ μάλα πιπνύειν (ποιπνύειν uel μάλ᾽ ὀπιπεύειν Mull. Nauck) ὅς᾽ ἐν ἤματι ἔργα τελέςςεις· cf. Pyth. uers. V p. 230 Nauck 40 K 2 μαλακῶι δεδμημένοι ὕπνωι

πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν·
'πῆι παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;'
ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσεο, χρηστὰ δὲ τέρπευ.
ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἐρᾶν σε·
ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει
ναὶ μὰ τὸν ἁμετέραι ψυχᾶι παραδόντα τετρακτύν,

---

42 Plvt. superst. 7 p. 168[b] προσκρούσας ἐν πολιτείαις καὶ περιπεσὼν ἀδοξίαις ... ἢ διαβολαῖς ... τὴν αἰτίαν ἐξ αὑτοῦ καὶ τῶν περὶ αὑτὸν ἀνασκοπεῖ· curios. 1 p. 515[f] ἑκάστου πρὸς ἑαυτὸν λέγοντος· Diog. Laert. 8, 22 (Svid. s. Πυθαγόρας) λέγεται παρεγγυᾶν αὐτὸν (τὸν Πυθαγόραν) ἑκάστοτε τοῖς μαθηταῖς τάδε λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι· Themist. or. 13, 175[a] εἶτα οὐδὲ ἐπιλέγει αὑτοῦ εἰς τὸν ὕπνον ἰών· ποῖ παρέβην κτλ. Evstrat. in Arist. eth. Nicom. p. 2, 9 Heylb. ἵν' ἐν μηδενί ποτε τοῦ εὖ ἀπολείποιτο, ὡς ἐφ' ἑκάστου λέγειν τῶν πεπραγμένων ὡς Φωκυλίδης· πῆ παρέβην κτλ. Cic. Cato 38 *Pythagoreorumque more exercendae memoriae gratia, quid quoque die dixerim audierim egerim, commemoro uesperi* **43** s Avson. 363, 24 ss *sic dicta et facta per omnia ingrediens ortoque a uespere cuncta reuoluens offensus prauis dat palmam et praemia rectis* **44** Clem. Alex. paed. 1, 94, 1 p. 146 St. καί μοι δοκεῖν συνεὶς τοῦτο ὁ Σάμιος παραγγέλλει Πυθαγόρας· δειλὰ μὲν — τέρπου **45** s Iambl. protr. 3 p. 10 P. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τύπος γνώμαις χρώμενος ..., ὃν ἔχομεν παρειληφότες ἐν ἄλλοις τε καὶ ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἔπεσιν, ὧν ὀλίγα ἄττα δείγματα παραθετέον τὰ τοιαῦτα· Georg. Cedren. synops. 1 p. 274, 18 ed. Bonn. Πυθαγόρας δὲ ὁ Σάμιος ... καὶ τὰ Χρυσᾶ ἔπη ἔγραψεν ... ταῦτα, φησί, πόνει κτλ. Hierocl. comm. prooem. p. 416 M. **47** Ivlian. or. 6 p. 196[c]

---

41 ἡμερίων Arrian. 𝔈 ἔργων λογίσασθαι ἕκαστα Arrian. ἕ. λογ. ἕκαστον Hierocl. comm. p. 461 bis **42** πῆι: τί Ammon. 𝔈 μοι δέον: δέ μοι uel μοι δὲ Ammon. 𝔈 δέον ἐκτετέλεσται Arrian.[1] **43** δ' om. V ἀπὸ τοῦ πρώτου διέξιθι Ammon. 𝔈 ἀπὸ τοῦδε ἐπέξιθι Arrian. αὐτὰρ ἔπειτα Ammon. **44** δειλὰ VM plerique Hierocl. δεινὰ Monac. 476 alii cum det. Arriani αἰσχρὰ Ammon. Elias ἔπρηξας Eliae unus cod. ῥέξας Arrian. 𝔈 ἐσθλὰ δὲ M Elias τέρπου det. Clem. Arrian. Anecd. Hierocl. pars codic. Ammon. Elias add. M al. ταῖς αὐταῖς ἀρεταῖς ποιεῦ φίλον ὅν κ' ἐθέλησθα (cf. 5) **46** θείας det. Iambl. Georg. **47** ναὶ μὰ 𝔈 Hierocl. Dauid Georg. Nicet. οὐ μὰ ceteri ἁμετέραις ψυχαῖς Da-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

παγὰν ἀενάου φύϲεωϲ.

ἄχριϲ οὗ γαϲτὴρ ἄρχει ϲου καὶ τὰ ἔνερθεν γαϲτρὸϲ . . ., οὔπω τῆϲ ἐλευθερίαϲ ἔθιγεϲ οὐδὲ ἐγεύϲω τοῦ νέκταροϲ· οὐ μὰ τὸν ἐν ϲτέρνοιϲιν ἐμοῖϲ π. τ. consilio detorsit Iulianus MACR. somn. Scip. 1, 6. 41 *(numerum) quaternarium quidem Pythagorei, quem* τετρακτύν *uocant, adeo . . . uenerantur, ut ex eo et iuris iurandi religionem sibi fecerint:* οὐ μὰ τὸν ἁμετέραι κτλ. *per qui nostrae animae numerum dedit ipse quaternum* **47 s** DAVID proleg. philos. 15 p. 48, 24 Busse ὁ τέϲϲαρα ἀριθμὸϲ πάνυ ἦν τίμιοϲ παρὰ τοῖϲ Πυθαγορείοιϲ, ὡϲ καὶ αὐτοὶ ὀμνύοντεϲ εἰϲ τὸν Πυθαγόραν δηλοῦϲι λέγοντεϲ· ναὶ μὰ τὸν ἁμετέραιϲ ψυχαῖϲ — φύϲεωϲ, τοῦτ' ἔϲτι· 'ναὶ μὰ τὸν Πυθαγόραν τὸν παραδόντα ἡμῖν τὸν τέϲϲαρα ἀριθμὸν τὴν πηγὴν τῆϲ ἀεννάου φύϲεωϲ' GEORG. CEDREN. synops. 1 p. 275, 2 ed. Bonn. ὅρκωι τὰ λεχθέντα πιϲτοῦται (Πυθ.) λέγων οὕτωϲ· ναὶ μὰ — φύϲεωϲ PROCL. in Tim.[1] I 16, 31 οἱ τὸν ἀριθμὸν ὑμνοῦντεϲ [u. IX p. 234 Nauck]· 'πατέρα μακάρων καὶ ἀνδρῶν καὶ τὴν τετρακτὺν παγὰν ἀενάου φύϲεωϲ' [2] II 53, 5 οὕτω δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τετρακτὺν π. ἀ. φ. ὕμνηϲεν ὁ τῶν Χρυϲῶν ἐπῶν πατήρ. NICET. in Greg. Naz. uol. 2 p. 1227 ed. Colon. ὕμνυον δὲ οὕτωϲ οἱ τούτου (τοῦ Πυθ.) μαθηταί, καθὼϲ ἐν τοῖϲ Χρυϲοῖϲ καλουμένοιϲ ἔπεϲιν αὐτοῦ φηϲι· u. **48** contextum genuinum praebent (cf. Pyth. uers. IV p. 229 s Nauck): AET. placit. 1, 3, 8 ap. Plut. epit. 1, 3 p. 877 (STOB. 1, 10, 12 p. 125 W. [FP]) = DOXOGR. gr. ed. Diels p. 282 (Vorsokrat. I[3] p. 349 Diels Archiv f. Gesch. d. Philos. 3, 457) διὸ καὶ ἐφθέγγοντο οἱ Πυθαγόρειοι ὡϲ μεγίϲτου ὅρκου ὄντοϲ τῆϲ τετράδοϲ· οὐ μὰ τὸν ἁμετέραι ψυχᾶι . . . φύϲεωϲ ῥίζωμά τ' ἔχουϲαν HIPPOL. elench.[1] 6, 23, 4 p. 150 W. ὅθεν καὶ ὅρκοϲ τίϲ ἐϲτι τοῖϲ Πυθαγορικοῖϲ ἡ τῶν τεϲϲάρων ϲτοιχείων ϲυμφωνία. ὀμνύουϲι δ' οὕτωϲ· ναὶ μὰ . . . πηγὴν . . . ἔχουϲαν [2] 1, 2, 9 p. 6 W. ταύτην ὁ Πυθαγόραϲ ἔφη ἱερὰν τετρακτύν· πηγὴν — ῥιζώματα ἔχουϲαν. cf. [3] 4, 51, 7 p. 75 W. [4] 6, 34, 1 p. 162 W. SEXT. EMPIR. adu. math.[1] p. 209, 24 Bekk. p. 22 M. οἱ Πυθαγορι-

---

uid ἁμετέραι κεφαλᾶι Stob. Sext. Empir.[1] Hippol.[1] ἁμετέραϲ ϲοφίαϲ Iambl.[1] ἁμετέραι γενεᾶι Porph. Theol. arithm. ἁμετέρηι γενεῆι Iambl.[2] παραδόντα: εὑρόντα Iambl.[1] **48** πηγὴν Sext. Empir. plerique Hippol.[1.2(4)] Theo Smyrn. αἰενάου M ἀεννάου det. haud pauci et auctorum codic. plerique φύϲιοϲ Aet. cod. Paris. 1734 Porph. Theol. arithm. ϲοφίαν Stob. [adn.: ῥίζωμά τ' Aet. codic. AB Hippol.[4] Theon. Smyrn. cod. A ῥιζώματα testes reliqui et codic. om. Hippol.[1]]

ʼΑλλʼ ἔρχευ ἐπʼ ἔργον
θεοῖϲιν ἐπευξάμενοϲ τελέϲαι. τούτων δὲ κρατήϲαϲ
γνώϲεαι ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τʼ ἀνθρώπων
ϲύϲταϲιν, ἧι τε ἕκαϲτα διέρχεται, ἧι τε κρατεῖται.
γνώϲηι δʼ, ἣ θέμιϲ ἐϲτί, φύϲιν περὶ παντὸϲ ὁμοίην,
ὥϲτε ϲε μήτε ἄελπτʼ ἐλπίζειν μήτε τι λήθειν.
γνώϲηι δʼ ἀνθρώπουϲ αὐθαίρετα πήματʼ ἔχονταϲ
τλήμοναϲ, οἵ τʼ ἀγαθῶν πέλαϲ ὄντων οὔτʼ ἐϲορῶϲιν

κοὶ ποτὲ μὲν εἰώθαϲι λέγειν τό [u. X p. 234 s N.]· ʽἀριθμῶι δέ τε πάντʼ ἐπέοικενʼ, ὁτὲ δὲ τὸν φυϲικώτατον ὀμνύναι ὅρκον οὑτωϲί [B 15 Diels]· οὐ μὰ τὸν—ἔχουϲαν. cf. [2] p. 722, 4 s; [3] p. 723, 27 Bekk., ubi πηγὴν—ἔχ. Porph. uit. Pyth. 20 διʼ αὐτῆϲ (τῆϲ τετρακτύοϲ) ἐπώμνυον ὡϲ θεόν τινα τὸν Πυθαγόραν ἐπιφθεγγόμενοι πάντεϲ ἐπὶ πᾶϲι τοῖϲ ὑπʼ αὐτῶν βεβαιουμένοιϲ· οὐ μὰ .. ἔχουϲαν Iambl. uit. Pyth.[1] 150 ἀναφέρεταί γε μὴν εἰϲ τοὺϲ Πυθαγορικοὺϲ καὶ τοιόϲδε τιϲ ὅρκοϲ, αἰδῶ μὲν ποιουμένων ὀνομάζειν Πυθαγόραν, ... διὰ δὲ τῆϲ εὑρέϲεωϲ τῆϲ τετρακτύοϲ δηλούντων τὸν ἄνδρα· οὐ μὰ τὸν ἁμ. ϲοφίαϲ—ἔχ. [2] 162 εἰϲ ὅρκου ϲχήματα περιίϲτατο (i. Πυθαγόρου πλάϲματα καὶ ποιήματα) τοῖϲ ὁμακόοιϲ· οὐ μὰ τὸν—ἔχουϲαν Theo Smyrn. expos. rer. math. p. 94, 6 Hill. διὸ καὶ ὅρκοϲ ἦν αὐτοῖϲ (τοῖϲ Πυθαγορικοῖϲ)· οὐ μὰ τὸν—ἔχ. Theol. arithm. p. 18 Ast καθά που καὶ ʼΕμπεδοκλῆϲ· οὐ μὰ τὸν—ἔχουϲαν 49—53 Iambl. protr. 3 p. 11 P. εἴϲ γε τὴν θεωρητικὴν ϲοφίαν διὰ τούτων παρακαλεῖ· τούτων δὲ—λήθειν 54 Chrysipp. ap. Gell. 7, 2, 12 [fr. 1000 II p. 294 Arn.] διὸ καὶ ὑπὸ τῶν Πυθαγορείων εἴρηται· [54] ὡϲ τῶν βλαβῶν ἑκάϲτοιϲ παρʼ αὑτοῖϲ (sic siue αὑτοὺϲ 𝕮: αὐτῶν Grot.) γινομένων καὶ καθʼ ὁρμὴν αὐτῶν ἁμαρτανόντων τε καὶ βλαπτομένων καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν διάνοιαν καὶ θέϲιν 54 s Iambl. protr. 3 p. 12 P. αἱ δὲ ἐπὶ τούτοιϲ γνῶμαι ἀπὸ τῆϲ προαιρετικῆϲ ἐν ἡμῖν ζωῆϲ ποιοῦνται τὴν παράκληϲιν οἷον· γνώϲηι δʼ—τλήμοναϲ . . . pergit paulo post: παραπλήϲια δὲ τούτωι καὶ τὰ τοιαῦτά ἐϲτιν· οἵ τʼ ἀγαθῶν—ϲυνιᾶϲιν

---

49 λ 46 ἐπεύξαϲθαι δὲ θεοῖϲιν δὲ om. M ad κρ. cf. 9 50 ω 64 ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τʼ ἄνθρωποι 52 s om. M errore in fine f. 4^{u} 52 δʼ ἧι M plerique Hierocl. Horst θʼ ἣ V Hom. ἣ θέμιϲ ἐϲτί et ἀϲπίδα παντόϲʼ ἐίϲην 54 Soph. Oed. R. 1230 s τῶν δὲ πημονῶν μάλιϲτα λυποῦϲʼ αἳ φανῶϲʼ αὐθαίρετοι 54 ss cf. Horst p. 41 ss Orph. fr. 233 p. 247 K.

οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνιᾶσιν.
τοίη Μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· οἱ δὲ κύλινδροι
ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλα φέρονται ἀπείρονα πήματ᾽ ἔχοντες.
λυγρὰ γὰρ συνοπαδὸς Ἔρις βλάπτουσα λέληθεν
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν.
Ζεῦ πάτερ, ἦ πολλῶν γε κακῶν λύσειας ἅπαντας,
εἰ πᾶσιν δείξαις, οἵωι τωι δαίμονι χρῶνται.
ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
ὧν εἴ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.

58—60 Iambl. protr. 3 p. 13 P. οὐ γὰρ ἀνεκτόν ἐστι κυλινδρίοις ἐοικότας· 'ἀλλ. ἐπ᾽ ἄ. φέρεσθαι ἀπ. π. ἔχοντας' . . . paulo post pergit: ἡ δὲ μετὰ ταῦτα γνώμη ἐστὶ τοιαύτη· λυγρὰ γὰρ — φεύγειν **60** Simplic. in Epict. 2 p. 85 Schw. ὅπερ ὁ τῶν Χρυσῶν ἐπῶν ποιητὴς εἶπεν, εἴκοντα χρὴ φεύγειν ἀπὸ τῶν τοιούτων **61—63** Iambl. protr. 3 p. 14 P. πρός γε μὴν τὴν θείαν τελειότητα . . . αἱ τοιαῦται γνῶμαι παρακαλοῦσι·

---

56 κλύκει M Plat. Phaedr. 244ᵉ λύσιν . . . τῶν παρόντων κακῶν συνιεῖσιν M συνίσασιν Nauck cum det. nonnullis (-σᾶσι(ν)) **57** μοῖρ᾽ αὐτῶν V det. Hierocl. lemm. et comm. Horst Ξ 178 τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐίσας οἱ δὲ MV cum plerisque Hierocl. lemm. ὡς δὲ Nauck Horst cum Hierocl. comm. (οἷον, ὡς) et det. paucis κυλίνδροις V det. Hierocl. lemm. de cylindro cf. Vollgraff Mnemosyne 52 (1924) p. 207 ss *(De lapide cylindro)* **57 s** Ρ 688 πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει. cf. Ρ 99 Λ 347 **59** λυγρὴ M det. Plat. Phaedr. 248ᶜ ψυχὴ θεῶι ξυνοπαδὸς γενομένη **59 s** Ζ 92 ἔριδα προφέρουσαι. cf. Γ 7 **60** ἣ . . . προσάγειν M det. **61** τε libri plerique Hierocl. lemm. et comm. om. det. pauci γε editores quidam κε Mull. Nauck Horst ε 397 τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν παύσειας M det. Iambl. σώσειας Monac. 476 et det. alter **62** εἰ: ἢ M det. Hierocl. lemm. et comm. δείξεις unus e det. Iambl. τω Monac. 113 τῶι cum plerisque editores, δείξειας ὁποίωι ci. Nauck ad rem cf. Horst p. 49 ss **63** ἔστ᾽ ἀνθρώπων M sententiam inlustravit Horst p. 57 s. cf. in primis Orph. fr. 32a, 7 et 32c, 3. 4 e, 3 K. **65 s** κελεύω, ἐξ. ψ. δὲ Horst **66** Hesych. ἀκέουσι· θεραπεύουσι. Phot. lex. p. 59 Reitz. ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι· ἰάσασθαι Marcell. Sidet. pisc. 98 σμαρίδες . . . ἀκροχορδόνας ἐξακέουσιν

ἀλλ' εἴργου βρωτῶν ὧν εἴπομεν ἔν τε Καθαρμοῖϲ
ἔν τε Λύϲει ψυχῆϲ, κρίνων καὶ φράζευ ἕκαϲτα
ἡνίοχον γνώμην ϲτήϲαϲ καθύπερθεν ἀρίϲτην.
ἢν δ' ἀπολείψαϲ ϲῶμα ἐϲ αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθηιϲ,
ἔϲϲεαι ἀθάνατοϲ θεὸϲ ἄμβροτοϲ, οὐκέτι θνητόϲ.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

ΓΝΩΜΑΙ

Ταῦτα δίκηιϲ' ὁϲίηιϲι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδηϲ ἀνδρῶν ὁ ϲοφώτατοϲ ὄλβια δῶρα.

---

67 s Hierocl. comm. 16 p. 456 M. ἀλλ'—κρίνων **69—71** Iambl. protr. 3 p. 15 P. ἐπὶ τέλει τοίνυν πρὸϲ τὴν μετάϲταϲιν τῆϲ ψυχῆϲ προτρέπει καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆϲ τὴν καθ' ἑαυτήν.... λέγει δὲ οὕτωϲ· ἡνίοχον—θνητόϲ. sequitur interpretatio **70 s** Hierocl. comm. 20 p. 463 M. Chalcid. in Plat. Tim. 135 *Pythagoras etiam in suis Aureis uersibus: 'corpore deposito cum liber ad aethera perges, euades hominem factus deus aetheris almi'*

---

67 βροτῶν M **67 s** cf. Orph. fr. 3 p. 82 K. Plat. rep. 2, 364[e] λύϲειϲ τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων διὰ θυϲιῶν ... εἰϲί Phaed. 82[d] τῆι ἐκείνηϲ (τῆϲ φιλοϲοφίαϲ) λύϲει τε καὶ καθαρμῶι 67[d] (θάνατοϲ) λύϲιϲ καὶ χωριϲμὸϲ ψυχῆϲ ἀπὸ ϲώματοϲ **69** ad ἡν. cf. Plat. Polit. 266[e] Phaedr. 246[a] Plut. Galb. 6 **70** ad ἀπολ. cf. Ps.-Phocyl. 77 Ps.-Plat. Axioch. 366[a] ἡ ψυχὴ ... τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ ϲύμφυλον αἰθέρα ϲῶμ' εἰϲ Monac. 481 s. XIIII num ἐλεύθεροϲ Chalcid.? sed cf. Cic. Tusc. 1, 51 *(animus) cum exierit et in liberum caelum quasi domum suam uenerit* et Polluc. 5, 109 ἀέρι ... ἐλευθέρωι **70 s** cf. Ps.-Phocyl. 103 s u. Add. quoque **71** Emped. fr. 112, 4 s D. ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸϲ ἄμβροτοϲ, οὐκέτι θνητόϲ πωλεῦμαι. cf. Suid. s. Πυθαγόραϲ Orph. Thur. 1, 10 (fr. 32 c, 10 K.) θεὸϲ δ' ἔϲηι ἀντὶ βροτοῖο Ps.-Phocyl. 104 ὀπίϲω δὲ θεοὶ τελέθονται

tit. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ (litteris auratis) P: +Φωκυλλίδου γνῶμαι+ L: Φωκυλίδου φιλοϲόφου ποίηϲιϲ ὀφέλιμοϲ sscr. *Focilidis philosophi poesis utilis* M et interpr. lat.: ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΦΙΛΟϹΟΦΟΥ ΠΟΙΗϹΙϹ ΩΦΕΛΙΜΟϹ :: B: tit. graec. deest in V, sed manu recenti praescriptum est *Poema heroic. ethicum* ad tit. cf. Suid. s. Φωκυλίδηϲ quoque ad rem cf. Add. **1 s** damn. Ber. cum V, quo in libro hi uersus una cum titulo uidentur interisse sed cf. 229 et Ro. 25 ss **1** ὁϲίηιϲι M. det. ὁϲίοιϲι BLP (cf. 57 ἄγριον ὀργήν et Kühner-Bl. 1, 536 s) ταῦτ' ἀδίκοιϲ' ὁϲίοιϲ τε ci. Ro. cf. 5. 37 **2** ὁ om. B ad ὄ. δ. cf. ν 41 s

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

μήτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρcενα Κύπριν ὀρίνειν
μήτε δόλουc ῥάπτειν μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκωc, ἀλλ' ἐξ ὁcίων βιοτεύειν.
ἀρκεῖcθαι παρεοῦcι καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεcθαι.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Πρῶτα θεὸν τιμᾶν, μετέπειτα δὲ cεῖο γονῆαc.
πάντα δίκαια νέμειν μὴ δὲ κρίcιν ἐc χάριν ἕλκειν.
μὴ ⟨τ⟩ρίψῃc πενίην ἀδίκωc, μὴ κρῖνε πρόcωπον·

5—79 = Or. Sib. 2, 56—148 codic. Ψ Geffck. (C), qui utriusque Testamenti uberrimos congessit locos similes. cf. Suid. s. Φωκ. ... εἰcὶ δ' ἐκ τῶν Cιβυλλιακῶν κεκλεμμένα 6 Et. Magn. 365, 40 cod. V Ἰώνων γὰρ ἴδιον τὸ τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προcτακτικῶν λαμβάνειν, ὡc τό· [6] ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦ καὶ ἀπέχου. cf. Gregor. Cor. de dial. p. 425 Schaef. uterque sine poetae nomine

---

3 ∼ Or. Sib. 5, 430 (cf. 3, 764) γαμ. uerbum nouom γάμον κλοπέειν MP γάμῳ κλοπέειν B μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν P 4 uersus 4 in cod. P est u. 5 cf. 34 et π 423 u. 5 in cod. P est u. 4 5 in. cf. Theogn. 146 Or. Sib. 2, 109s (Theogn. 1155s) μήτε δόλουc ῥάπτειν μήτ' ἄρcενα Κύπριν ὀρίνειν P 6 παρεοῖcι LP παρ' ἑοῖcι MV Et. Magn. Gregor. Cor. (ἑοῖc). sed cf. Telet. ap. Stob. 4, 33, 31 p. 812 H. ἀρκούμενοc τοῖc παροῦcι, τῶν ἀπόντων οὐκ ἐπιθυμῶν Democr. fr. 191 p. 100, 10 D.[3] τοῖc παρεοῦcιν ἀρκέεcθαι Epictet. diss. 3, 7, 11 p. 254 Sch. εἰ ἀπέχεται τῶν ἀλλοτρίων A. Plan. 193 ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμουc χέραc cf. Ro. 30s καί: τῶν δ' Et. Magn. Gregor. Cor. 7 Herond. 2, 102s εἴ τι μὴ ψεῦδοc ... ἡ παροιμίη βάζει πάντα φυλάccειν + μηδὲ μάτην εἴδωλα cέβου, τὸν δ' ἄφθιτον αἰεί C 8 θεοὺc L τίμα BLPV ∼ Carm. aur. 1ss cum adn. cf. Hesiod. Chiron. hypoth. fr. 170 Rz. cum adn. Guil. Markscheffel et Pind. Pyth. 6, 23ss cum schol. (Be.) Eur. fr. 853, 2 N.[2] θεούc τε τιμᾶν τούc τε φύcανταc γονῆc Xen. mem. 4, 4, 20 Or. Sib. 3, 593s Ro. 31s δὲ sscr. M[2] om. C 8ss e LXX pendere constat. cf. Ro 33 9 πᾶcι ci. B. παντὶ Kal. Or. Sib. 1, 272 τὰ δίκαια νέμοντεc νέμων BLP μηδ' εἰc κρίcιν χάριν M μηδ' εἰc κρ. ἄδικον C ἕλκων LP ἕλκε V ἕλθῃc C 10 ῥίψῃc ℭC em. Sitz. Kr. ex Hes. op. 250s cκολιῇcι δίκῃcιν ἀλλήλουc τρίβουcι. cf. 19, unde θλίψῃc Ber. μηδ' ἴψῃ ci. Ludw. μὴ λάβῃ πρόcωπον (κρινε | *iudica* sscr. interpr. lat.) M πρόcωπα V προcώπῳ C

ἣν cὺ κακῶc δικάcηιc, cὲ θεὸc μετέπειτα δικάccει.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν· τὰ δίκαια βραβεύειν.
παρθεcίην τηρεῖν, πίcτιν δ᾽ ἐν πᾶcι φυλάccειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ᾽ ἐπίμετρον ἁπάντων.
cταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ᾽ ἴcον ἕλκειν.
μὴ δ᾽ ἐπιορκήcηιc μήτ᾽ ἀγνὼc μήτε ἑκοντί·
ψεύδορκον cτυγέει θεὸc ἄμβροτοc ὅcτιc ὀμόccηι.
cπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράcιμοc ὅcτιc ἕληται.
μιcθὸν μοχθήcαντι δίδου, μὴ θλῖβε πένητα.
γλώccηι νοῦν ἐχέμεν, κρυπτὸν λόγον ἐν φρεcὶν ἴcχειν.
μήτ᾽ ἀδικεῖν ἐθέληιc μήτ᾽ οὖν ἀδικοῦντα ἐάcηιc.
πτωχῶι δ᾽ εὐθὺ δίδου μὴ δ᾽ αὔριον ἐλθέμεν εἴπηιc.

---

11 δικάcειc M μετέπειτα θεόc cε C δικάcει MLPVC cf. Sext. Pyth. sent. 183 s p. XIV Elter Lps. 1892 **12** cf. ψευδομαρτυρεῖν et Ro. 33 ἀγορεύειν V (δίκαι᾽): C (δ᾽ ἀγ.). sed cf. Or. Sib. 2, 45 Demosth. 3, 27 Philon. II 718 M. Muson. p. 33, 8 s H. al. **13** παρθεcίην M ‘ni fallor’ (Ludw.) παρθενίην reliqui cum C, quod emend. iam Ber. ex A. P. 7, 37 LXX Leuit. 6, 2. cf. Stob. 3, 28, 21 p. 624, 7. 625, 7 H. πίcτιν: ἀγάπην C ἐν: ἐπὶ BLPV φύλαccε B cf. 218 et Sprüche d. 7 Weisen 144 ed. Wölfflin SBMch. 1886 p. 294 **14** μετανέμειν sscr. τ(ὰ) B μ. ν. τ. δ. redeunt ad LXX (Ro. 34) δ᾽ om. M^1 (add. interpr. lat.) ἐπὶ μέτρα πάντων P ἅπαντα V ἅπαcι PC cf. 36 Carm. aur. 38 cum adn. **15** ad ἑτ. cf. LXX Leuit. 19, 19 Ro. 13 **16** praecedunt in V ἅπαντα μήτ᾽ ἀγνῶc μήτ᾽ ἐθελοντὶ ἑλεῖται (e 14 + 16 + 18 orta) μηδ᾽ C μήτ᾽ 𝕮 μήτ᾽: μήθ᾽ C ἐναγνωc M ἀγνοίαι B ἀγνοία P ἀγνὼc C μήτε L: V e corr. (μήτ᾽ a. corr.) μήτ᾽ M μήθ᾽ PC ἑκὼν τι M ἑκοντή B ἐθελοντί V u. l. **16 s** cf. R. Hirzel Der Eid p. 27. 75 ss 85 s al. Ro. 35 **17** cτυγέει μερόπων θεὸc L in textu, γρ. θεὸc ἄμβροτοc in mg. ἄμβροτον B βροτὸν P θεὸc ὅττι κεν ἄν τιc ὀμόccηι + ἐξ ἀδίκων ἔργων δῶρον χερὶ (χειρὶ codic.) μή ποτε δέξηι C (cf. Or. Sib. 2, 272) ὀμώcηι B ὀμόccει PV ὁμόccει M **18** μὴ om. P ἐπαρώcιμ᾽ P ἐπαρόcιμ᾽ B ἐπαράc. nouom ἕληται L in textu, γρ. ἀρεῖται in mg. ἕληται + εἰc γενεὰc γενεῶν, ⟨εἰc⟩ cκορπιcμὸν βιότοιο. μὴ ἀρcενοκοιτεῖν, μὴ cυκοφαντεῖν, μήτε φονεύειν C **19** cf. Ro. 35 s et Or. Sib. 3, 630 **20** cf. Ro. 36 νοῦν ἔχε μὴ κρ. ci. Ludw. ἴcχει V ἴcχειν + ὀρφανικοῖc χήραιc ἐπιδευομένοιc δὲ παράcχου C post ἴ. lacunam statuit Cr. **21** repetunt BP ante 132 ἐθέλοιc B (BP 132) ἔθελε P. sed cf. 48. 97 οὖν om. MPVC, sed cf. 118 et Kühner-Gerth 2, 158 ἀδικοῦνταc Ber. B. ἀδικεῖν τιν᾽ ἐάcηιc ci. Ludw. **22** πτωχοῖc

πληρώcαc céo χεῖρ' ἐλέου χρῄιζοντι παράcχου.
ἄcτεγον εἰc οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
ναυηγοὺc οἴκτιρον, ἐπεὶ πλόοc ἐcτὶν ἄδηλοc.
χεῖρα πεcόντι δίδου, cῶcον δ' ἀπερίcτατον ἄνδρα.
Κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίοc τρόχοc· ἄcτατοc ὄλβοc.
πλοῦτον ἔχων cὴν χεῖρα πενητεύουcιν ὄρεξον·
ὧν cοι ἔδωκε θεόc, τούτων χρῄιζουcι παράcχου.
ἔcτω κοινὸc ἅπαc ὁ βίοc καὶ ὁμόφρονα πάντα.
⟦Αἷμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεcθαι.⟧
Τὸ ξίφοc ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸc φόνον, ἀλλ' ἐc ἄμυναν.
εἴθε δὲ μὴ χρῄιζοιc μήτ' ἔκνομα μήτε δικαίωc·

(om. δ') C εὐθὺc MP μὴ δ': μη M¹ μήτ' C **23** ἱδρῶcι (-ώcηι Mendelssohn) cταχύων χειρὶ χρ. π. C πληρώcειc BP -cει MV an πλήρηc εἰ céo χείρ aut πληρωθεὶc céo χεῖρ'? sed cf. 28 χεῖρεc P ἐλέου P, quod ci. B. (cf. 29) ἐλέουc V ἔλεον MLB ad rem cf. Ro. 37 παράcχου + ὃc δ' ἐλεημοcύνην παρέχει, θεῶι οἶδε δανείζειν. ῥύεται ἐκ θανάτου ἔλεοc, κρίcιc ὁππόταν ἔλθηι. οὐ θυcίην, ἔλεοc δὲ θέλει θεὸc ἀντὶ θυcίηc. ἔνδυcον ⟦οὖν⟧ γυμνόν, μετάδοc πεινῶντ' ἄρτων cῶν C **24** ∼ LXX Ies. 58, 7 καὶ πτωχοὺc ἀcτέγουc εἴcαγε εἰc τὸν οἶκόν cου. cf. Ro. 37s οἴκουc LP **25** ναυαγοὺc B ναυπηγοὺc V cf. Dion. Prus. 7, 52 (I 199 Arn.) οἴ. ὁ γὰρ πλοῦc C **26**ss ordinem turbatum 28. 29. 26. 27. 30 litteris α' (26), β' (27), γ' (28), δ' (29), ϵ' (30) restituit L **26** δ' om. M contulerunt Ber. LXX Leuit. 25, 35 et B. Ps.-Isocr. ad Demonic. 29 Philon. tom. 6, 207 Lps. ad ἀπ. ἄν. cf. Epictet. diss. 4, 1, 159 p. 385 Sch. et Stoicorum illud (III 49, 206 Arn.) δὸc περίcταcιν καὶ λαβὲ τὸν ἄνδρα (Procl. in Tim. I 57, 1s) **27** in. cf. 59 πάθη om. P ὁ βίοc: βίοτοc C ὁμόc P singula inlustrauit Ro. 38s cf. 10s et Carm. aur. 16 **28** πενητεύοντι M. cf. ad 23 **29** τοι ex cοι corr. P τοι V (cf. 224. 161) τούτων: καὶ αὐτὸc C χρῄζουcι M χρῄζοντι sscr. ουcι Paris. 1630 χρῄζοντι LPVC cf. 23 **30** ὁ om. M cf. Ro. 39s κοινὸc πᾶc ὁ βίοc μερόπων, ἄνιcοc δὲ τέτυκται + μή ποτε ἄνδρα πένητα ἰδὼν cκώψηιc ἐπέεccιν μηδὲ κακῶc γε προcείπηιc μωμητόν τινα φῶτα. τὸ ζῆν ἐν θανάτωι δοκιμάζεται· εἴ τιc ἔπραξεν ἔκνομον ἢ δίκαιον, διακρίνεται εἰc κρίcιν ἐλθών. μηδὲ φρέναc βλάπτειν οἴνωι μηδὲ πίνειν ἄμετρα C **31** interposuerunt unus e det. (Vat.) et C δ' ἀπέχεcθαι C **32** αμφιβαλεῖc sscr. οῦ L μὴ: οὐ L φόνον: φίλον C εἰc BLPV ἐπ' C ἄγαλμα M e corr. interpretis lat., qui sscr. *in ornamentum* **33** χρῄζαιc V χρῄζηc M χρήcηι C ἔκνομα LC ἐκνομω P (sic) ἔννομα MV εὔνομα B μήτε δικ.: μήτε ἀδίκωc det.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἢν γὰρ ἀποκτείνηις ἐχθρόν, ϲέο χεῖρα μιαίνειϲ.
Ἀγροῦ γειτονέοντοϲ ἀπόϲχεο μὴ δ' ἄρ' ὑπερβῆιϲ.
⟦πάντων μέτρον ἄριϲτον, ὑπερβαϲίαι δ' ἀλεγειναί.⟧
⟦κτῆϲιϲ ὀνήϲιμόϲ ἐϲθ' ὁϲίων, ἀδίκων δὲ πονηρά.⟧
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήϲηι ἀρούρηϲ.
Ἔϲτωϲαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδεϲ ἐν πολιήταιϲ·
πάντεϲ γὰρ πενίηϲ πειρώμεθα τῆϲ πολυπλάγκτου,
χώρηϲ δ' οὔ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποιϲιν.
Ἡ φιλοχρημοϲύνη μήτηρ κακότητοϲ ἁπάϲηϲ.
χρυϲὸϲ ἀεὶ δόλοϲ ἐϲτὶ καὶ ἄργυροϲ ἀνθρώποιϲιν.

---

36 Paroemiogr. app. 1, 461 adn. Schol. Lucian. p. 5, 9 R. (Didymum secutus Cleobulo Lindio dat) Evst. in Il. 1318, 8 Schol. Hor. serm. 1, 1, 106 Anal. gramm. ed. Keil 12, 13 Anecd. ed. Bachm. 2, 97 καὶ τὸν Φωκυλίδην πάντων μ. ἄρ. φάμενον Choerob. in Hephaest. p. 179, 11 πᾶν μ. ἄ. (Et. Gvd. 658, 16) Clem. Alex. strom. 1, 61, 2 p. 38s St. (Δίδυμοϲ ἀνατίθηϲιν) Κλεοβούλωι τό· μέτρον ἄριϲτον Longin. in Hephaest. p. 84, 1 καὶ γὰρ τὴν 'εὐμετρίαν' μέτρον προϲαγορεύομεν ὡϲ ὁ εἰπών· μέτρον ἄριϲτον **42** Paroemiogr. app. 1, 461 adn.

---

34 ἢν: ἦν B: κἂν C ϲεῖο P ϲὴν χ. μιαίνηϲ (η uid. corr. ex ει) V μιανεῖϲ C cf. 4 **35** γειτονεύοντοϲ C ἀπόϲχου MC μὴ τὸν δ' ἄρ' C δ' ἂν V cf. LXX Exod. 22, 5 Deuter. 19, 14 al. Or. Sib. 3, 240 **36** = 69ᵇ exhibent BMC πᾶϲ ὅροϲ ἐϲτὶ δίκαιοϲ C ὑπερβαϲίην δ' ἀλέγειον 69ᵇ B in text. ὑπερβαϲίη δ' ἀλεγεινή C cf. 98.14 Carm. aur. 38 Hes. op. 694. 828 Theogn. 401s Macr. sat. 5, 16, 6 Ro. 55 Dikaiomata Halens. p. 66s **37** praebent unus e det. (χρῆϲιϲ) et C **38** λωβήϲηι καρπόν C λοβήϲηιϲ ειϲ B **39** δ' VC om. MBLP cf. Ro. 41 **40** ξενίηϲ πειρήϲϲονται (πειρήϲονται Rzach) πολυμόχθου + ὡϲ ξένοι ἀλλήλων· ξεῖνοϲ δέ γε οὔτιϲ ἐν ἡμῖν (ὑμῖν edit.) ἔϲϲετ', ἐπεὶ πάντεϲ βροτοὶ αἵματοϲ ἐξ ἑνόϲ ἐϲτε C πολυπλ. Hom. ξενίηϲ Ber. cum C ξενίηϲ πειρ. γῆϲ πολύπλαγκτοι ci. Ludw. **40s** cf. Ro. 41s **41** χώρηϲ MPV χώρη B χωρὶϲ sscr. γρ. χώρη L χάριϲ M¹ χήροιϲ ci. Ludw. ἔχειν τόπον C παίδον M ἀνθρώποιϲιν + μηδὲ θέληιϲ πλουτεῖν μηδ' εὔχεο· ἀλλὰ τόδ' εὔχου ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδέν τε ἔχοντα ἄδικον (∼ Theogn. 1155s) C **42** cf. Orac. ap. Diod. 7, 12, 5s (Tyrt. 3¹) Or. Sib. 8, 17. 3, 235s 641s I. Tim. 6, 10 Caton. ap. Gell. 11, 2, 2 φιλοχρηματίη sscr. μοϲύνη L ἁπάϲηϲ + μὴ πόθοϲ εἰϲ χρυϲὸν ἢ εἰϲ ἄργυρον. ἐν δ' ἄρα καὶ τοῖϲ ἔϲϲεται ἀμφήκηϲ θυμοφθόροϲ ἔνθα ϲίδηροϲ C **42ss** cf. Geffcken Kynika u. Verw. Heidelb. 1909 p. 40 Ro. 42ss

Χρυϲέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
εἴθε ϲε μὴ θνητοῖϲι γενέϲθαι πῆμα ποθεινόν·
ϲεῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε λεηλαϲίαι τε φόνοι τε,
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦϲιν ἀδελφειοί τε ϲυναίμοιϲ.
Μὴ δ' ἕτερον κεύθηιϲ κραδίηι νόον ἄλλ' ἀγορεύων
μηδ' ὡϲ πετροφυὴϲ πολύπουϲ κατὰ χῶρον ἀμείβου.
πᾶϲιν δ' ἁπλόοϲ ἴϲθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆϲ ἀγόρευε.
῞Οϲτιϲ ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸϲ ἀνήρ· ἢν δ' ὑπ' ἀνάγκηϲ,
οὐκ ἐρέω τὸ τέλοϲ. βουλὴ δ' εὐθύνεθ' ἑκάϲτου.
Μὴ γαυροῦ ϲοφίηι μήτ' ἀλκῆι μήτ' ἐνὶ πλούτωι·
εἷϲ θεόϲ ἐϲτι ϲοφὸϲ δυνατόϲ θ' ἅμα καὶ πολύολβοϲ.
Μὴ δὲ παροιχομένοιϲι κακοῖϲ τρύχου τεὸν ἦπαρ·

---

44 Zonar. 1842 Theodor. Prodr. ap. La Porte du Theil Notices et extraits 8 (1810) p. 88 [44] ὡϲ ὤφελον, ὕδωρ καὶ γαῖα γενόμενοϲ, εἰϲ τὰ ἐξ ὧν ϲυνέϲτηκαϲ ἀνελύθηϲ 44—46 Anecd. gr. ed. Boiss. 1, 97 44—47 Et. Magn. 321, 45 ἕκητι·

---

44 βιοφθόρε nouom χαλ. δ 423 45 ϲε M sscr. interpr. lat. om. Anecd. πῆμα ποθηνὸν ἐγεγόνειϲ Anecd. 46 ϲεῦ V ϲοῦ rel. cum C eodem cadit Or. Sib. 13, 87 47 ἀδελφιοί B ἀδελφοὶ M (-φοι) LPC (u. l.) ἀδελφειόϲ V ϲύναιμοί τε Et. Magn. cf. 206 ϲυναίμοιϲ + μὴ δὲ δόλουϲ ῥάπτειν (= 4 in.), μὴ πρὸϲ φίλον ἦτορ ὁπλίζειν C 48 μήθ' C κεύθηϲ MC κεύθοιϲ B κεύθων sscr. οιϲ L κεύθων PV probat Ro. κραδίην V ἀγόρευε M^1 ut uid.: ἀγορεύων M e corr. interpr. lat.: ἀγορεύϲειϲ (in mg. -εύειϲ) L: ἀγορεύειϲ B: -ϲηϲ V: -ϲαϲ P: ἀγορεύοιϲ ci. Ro. sed cf. 21. 97 49 ὥϲπερ φυ.ὴϲ M^1 corr. interpr. lat. χῶραν B χροιὰν (sscr. χώραν) et in mg. κατὰ χῶρον L χώραν C χροιαν V ἀμείβειν C cf. Theogn. 215 s Ro. 44 s 50 om. B ἁπλοῦϲ LP τά τ' ἐκ C cf. Theogn. 87 ss 51 ἔϲτιν ἑκὼν ἀδικεῖν κακοὺϲ B (ἑκὼν): M^1 (κακῶϲ): ὅϲτιϲ . . . ἀδικεῖ κακὸϲ M e corr. interpr. lat. cum rel. ἢν δ' LP εἰ δ' V ἀλλ' MB ὃϲ δ' C 51 s cf. Ro. 45 s 52 βουλὴν MLV δ' om. M^1 add. interpr. lat. εὐθύνεθ' C εὐθύνεϲ B εὔθυνεϲ M^1 εὔθυνε M (e corr.) LV εὐθύνεται P 53 ἀλκὴν L μήτ' [2]: μηδ' ci. Kal. ἐνὶ: ἐπὶ ci. Schaef. (μητ)ε τι Ludw. cf. Eur. fr. 92. 662 N.[2] Ro. 47 53 s cf. LXX Ier. 9, 23 s Sir. 1, 8 54 cf. Xenophan. fr. 19 D. Or. Sib. 3, 11 et infra Add. θ' LVC om. M^1P δ' B τ' M e corr. interpr. lat. ad πολ. cf. Ro. 13 55 παροιχομένοιϲ MB κακοῖϲι B τρύχε P τρύχηϲ L ἦπαρ M (e corr. interpr. lat.): B ἦμαρ M^1 ἦτορ LPVC cf. Theogn. 1031. 689 Ro. 47 s

οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν·
πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσεν.
Ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ·
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκετ' ἔρωτας·
ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
θυμὸς ὑπερχύμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δ' ὑπέρογκος.
τόλμα κακῶν ὀλοή, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῦντα.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς, ὁ δὲ Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.
μέτρωι ἔδειν, μέτρωι δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεύειν.

---

57. 58 Paroemiogr. app. 1, 461 adn. **60—62** Paroemiogr. app. 1, 461 adn.

---

56 ἀτύκτων M¹ ἄτ. nouom cf. Theogn. 583 s **57** προπετεῖς M εἰς PV ῆς sscr. γρ. εἰς L προπετήσῃς Kr. cum uno e det. προπέσῃς ἐς Ber. ὀργὴν C Paroemiogr. ἄρην sscr. ὀργὴν LV ἄρην MBP cf. Ro. 48 s **58** πολλάκις M¹C ἑκὼν M¹ (α add. interpr. lat.) ἐξετέλεσε C ἐξετέλεσ(σ)ας boni Paroem. em. det. cf. Didach. 3, 2 **59—69** pendere ex stoicorum doctrina docuit Ro. 49 ss **59** in. cf. 27 ὑπέροφρυ V probauit B. conlato Hesych. s. u. ὑπέροπλον O 185 P 170 **60** οὐδ' Ber. πλεονεξίη P **61** ἡ om. M τροφὴ Paroem. ἀσέμνους in text. (ex u. 67), ἀμέτρους in mg. V ἕλκει LP Paroem. **62** cf. Sol. 5, 9 s Theogn. 153 s δὲ P εἰς MB **62** ss in substantiuis et attributis auctorem lusisse quodam modo puto (uelut πολὺς πλοῦτος, θυμὸς ... -χύμενος, ὀργὴ ... ὄρεξις (ab ὀρεγ-), ζῆλος ... ἐσθλός, τόλμα ... ὀλοή) **63** ὑπερχεόμενος L, unde uerum inuenit B. ὑπερχόμενος MB ὑπαρχόμενος C ὑπερεχόμενος P ἐπερχόμενος V ὀλ. Hom. ὀλοόφρενα B τεύχη C **64** ὀργῇ P δ' om. B **65** ἐσθλῶν ἀγαθὸς PV ἐσθλῶν ἀγαθὸν L φαῦλον δ' ὁ πονηρῶν L φαύλων δέ γε φαῦλος C δ' om. M ὑπέρογκος M ὑποεργὸς (ὑπό-) BP: V (ἀίδηλος sscr.) cf. Ro. 52 **66** ὀλ. ἀγαθῶν δέ γε κῦδος ὀπάζει C. cf. Euen. 4 δ' om. B πονεῦντας LPV **69. 67. 68** hoc ordine L **67** s cf. Ro. 53 s **68** ἀγανόφρων BL C ἀγαννόφρων M ἀγαλεόφρων P ἀγωνόφρων V em. B., qui totum uersum seclusit ἀγὼν ci. Ludw. κικλήσεται L ἡδυπαθῶν ἄφρων ci. Geffck. **69** μέτρωι φαγεῖν

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ᾽ ἀλεγειναί.
Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψηις.
ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν·
οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς,
οὐ χθὼν οὐρανίοις᾽ ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα,
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν. ἀεὶ δ᾽ ὁμόνοιαν ἔχουσιν·
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
Σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ᾽ ἔργων ἀπέχεσθαι.
μὴ μιμοῦ κακότητα, Δίκηι δ᾽ ἀπόλειψον ἄμυναν.
Πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, Ἔρις δ᾽ ἔριν ἀντιφυτεύει.
μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένηι ἀνδρὶ πένητι.
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω,

---

79 Paroemiogr. app. 1, 461 adn. **83** adfert Schol. Ar. nub. 240. cf. Phocyl. 6 et Ro. 26 s

---

sscr. εδειν M μέτρωι φαγεῖν PV μετροφαγεῖν B μέτρω (sscr. δὲ) πιεῖν, μέτρω δὲ φαγεῖν L ordine β΄ et α΄ sscr. sanato ἐν μέτρωι φαγεῖν πιέειν C δὲ om. M cf. Carm. aur. 33 s μυθολ. μ 450 **69b** = 36 ὑπερβασίην δ᾽ ἀλέγειvε (ε eraso) B in textu, ὑπερβασίαι δ᾽ ἀλεγειναί in mg. ὑπερβασίη δ᾽ ἀλεγεινόν C δ᾽ om. M ἀλεγεινόν + μὴ φθονερός, μὴ ἄπιστος ἔσηι, μὴ λοίδορος ἴσθι, μηδὲ κακογνώμων, μὴ ψευδαπάτης ἀμέτρητος C ad rem cf. 36 **70—75** om. C **70** φθονέης B ἑτάρους B ἑτέροις L ἀνάψηι M[1], sed cf. β 86 **71** ἀλλήλοισι V **71 ss** cf. Ro. 55 ss **72** σελήνη V **73** ad ὕψ. cf. Ro. 14 νέοθεν M[1] **75** ἔρις om. V **75. 78—80. 76 s. 81** hoc ordine exhibet P **76** σωφροσύνην δ᾽ MP: L (δ᾽ sscr.) δ᾽ om. MB cf. 145 Carm. aur. 11 **77** μηδὲ μιμοῦ C ἀπάλειψαι sscr. ον L ἀπάλειψον VC. cf. Carm. aur. 70 **78** πυθὼ V ὄνειαρ C det. ὄφελ(λ)ος MBPV ὄφελος sscr. ὄνειαρ L ὀφέλλει ci. B. **79** C hoc uersu explicit cf. Theogn. 125 s **80** ἔρδοντες M ἐπὶ 𝕮 ἔτι B. ἀνήκει sscr. V **81** καλὸν: μᾶλλον ci. Ludw. ξενίζειν ML λιτέσι M **81 s** cf. Carm. aur. 37 s **82** θαλίαισι Br. δολίαις(ι) 𝕮 θοίναισι B. βραδυνουσαι M κερόν M **83** πικρὸς sscr. κακὸς V **84 s** cf. Ro. 61 nota τις … ἑλέσθω et ἐκπρολίποις **84** ὄρνιθος καλεῆς B

μητέρα δ᾽ ἐκπρολίποις, ἵν᾽ ἔχῃς πάλι τῆςδε νεοςςούς.
Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάςῃς.
[[μηδὲ δίκην δικάςῃς, πρὶν ⟨ἂν⟩ ἄμφω μῦθον ἀκούςῃς.]]
τὴν cοφίην cοφὸc εὐθύνει, τέχνας δ᾽ ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκουή·
οὐ γὰρ δὴ νοέουc᾽ οἵ μηδέποτ᾽ ἐcθλὰ μαθόντες.
Μὴ δὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖcθαι ἑταίρους·
πολλοὶ γὰρ πόcιος καὶ βρώcιός εἰcιν ἑταῖροι

---

87 Ar. uesp. 725 s ἦ που cοφὸc ἦν ὅcτις ἔφαcκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούcῃc, οὐκ ἂν δικάcαιc. Schol. ad l. Ps.-Plat. Demod. $383^{b \cdot c}$ cὺ δέ μοι δοκεῖc οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηκοέναι. τὸ ποῖον; ἔφη· [87], καίτοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶc ἐλέγετο καὶ ὡc προcήκει Plvt. Stoic. rep. 8 p. 1034^{e} Lvcian. de calumn. non tem. cred. 8 ποιητήν μοι δοκῶ τὸν ἄριcτον ἐπάγειν τῶι λόγωι εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήcαντα. φηcὶ δέ· [87] Schol. ad l. Φωκυλίδηc uel Φωκυλίδου uel τὸν Φωκυλίδην ποιητήν μοι δοκεῖ. Schol. Aesch. Eum. 424 Schol. Eur. Andr. 957 (II 308 Schw.) παρὰ τὴν παροιμίαν· Schol. Thuc. 1, 44 ʽἀκούcαντεc ἀμφοτέρων·ʼ Paroem. 2, 759 Gott. Δημοκρίτου ἡ ὑποθήκη cf. Schol. Eur. Hipp. 264 (II 39 Schw.) ὁ δὲ Θεόφραcτοc· ʽὡc τὰ Cιcύφου λεγόμενα καὶ Πιτθέωc, οἷον· Μηδὲν ἄγαν. Μηδὲ δίκαν δικάcῃcʼ Cic. Att. 7, 18, 4 *ego autem, etsi illud* Ψευδηcιόδειον — *ita enim putatur — obseruo,* μηδὲ δίκην **88** Schol. Lucian. p. 8, 20 R.

---

85 μὴ πέρα P ἐκ//// λείποιc B (nihil uidetur excidisse in lacuna) θ 515 λόγον ἐκπρολιπόντεc ἔχειc M ἔχοιc ci. B. πάλϊ M e corr.: L πάλιν M (ante corr.) BPV τῆδε M^{1} c sscr. interpr. lat. νεοττούc B **87** exhibent duo det. πρὶν ℭ: πρὶν ἂν Ar. cum Schol. ἀμφοῖν testes uersus si genuinus esset, carmen esset saec. a. Chr. V. **88** εὐθύνει MB Schol. Lucian. ἰθύνει LPV **89** in mg. exhibet L ad χωρεῖ contulit Ro. Eu. Matth. 19, 12 ὁ δυνάμενοc χωρεῖν χωρείτω δὲ δίκην sscr. γρ. διδαχὴν L ἀκοὴ PV ἀκοῦcαι B ἀκούειν L **90** οὔ ποτε γὰρ κλύουc᾽ οἱ P: L, qui sscr. γρ. οὐ γὰρ δὴ νοέουc᾽ νοέουcιν M μήποτ᾽ PV **91** τραπεζοφόρουc sscr. κ L τραπεζοφόρουc MBPV τραπεζοκ. nouom ποιεῖcθε P (ε corr. ex αι) ἑτάρουc P ad rem cf. Ro. 63 **92** πόcιοc et βρώcιοc e ras. M (man. interpr. lat.) βρόcιοc καὶ πόcιοc V ∼ Theogn. 115 sim. congessit Ro. 64

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέcαcθαι ἔχωcιν,
ἀχθόμενοι δ᾽ ὀλίγοιc καὶ πολλοῖc πάντεc ἄπληcτοι.
Λαῶι μὴ πίcτευε, πολύτροπόc ἐcτιν ὅμιλοc·
λαὸc ⟨γὰρ⟩ καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάcχετα πάντα.
Μὴ δὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίcαc μινύθηιc φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεῦχε γόοιcι· τὸ γὰρ μέτρον ἐcτὶν ἄριcτον.
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶcθαι ἀταρχύτοιc νεκύεccιν.
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξηιc μηδ᾽ ἀθέατα
δείξηιc ἠελίωι καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρcηιc.
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο·
καὶ τάχα δ᾽ ἐκ γαίηc ἐλπίζομεν ἐc φάοc ἐλθεῖν
λείψαν᾽ ἀποιχομένων· ὀπίcω δὲ θεοὶ τελέθονται.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουcιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοιcιν.
πνεῦμα γάρ ἐcτι θεοῦ χρῆcιc θνητοῖcι καὶ εἰκών·
cῶμα γὰρ ἐκ γαίηc ἔχομεν κἄπειτα πρὸc αὐτήν

93 quasi Καιρόν ἔχουcιν M **94** ὄγκοιc B πολλάκιc P πολλάκϊ sscr. οῖc V **95** λαῶ corr. in λαὸν L πολύτρ. Hom. **95 s** cf. fr. iamb. adesp. 29 cum adn. et Ro. 65 **96** λαὸc ⟨γὰρ⟩ (siue ⟨ὡc⟩) ego λαόc ⟨τοι⟩ B. utrumque negat Kal. ad ἀκατάcχ. cf. Ro. 11 **97** πυρκαῖηc ci. Ludw. καθίcηc MBL μηνύθιc M ante corr.: μηνύθηc B: μινύθειc L: μὴ μύθοc P: μινυθῆιc Kal. sed cf. 21. 48 φίλον: τεὸν LV: τεὴν P κ 485 s οἵ μευ φθινύθουcι φίλον κῆρ ἀμφ᾽ ἔμ᾽ ὀδυρόμενοι **98** ε- γόοιcι Ber. -ε θεοῖcι(ν) 𝔈 -᾽ ἐλέοιcι ci. Cr. -᾽ ὀτέοιcι ci. Kal. ἐcτὶν: ἠτὶν M^1 **98 ex.** cf. 36 cum adn. 69^b **99** ἐπὶ μοίραcθαι P ἐπιμοίραcθαι V ἐπιμύραcθαι B cf. Mosch. trag. fr. 6, 31 $N.^2$ ἀτάρχ. Lycophr. Alex. 1326 **100** φθιμένου B νεκύων P: L (sscr. φθινομένων) Plut. Num. 9 ἀθέατα τοῖc ἄλλοιc ἱερά **100 s** cf. Hor. iamb. 16, 14 **101** καὶ: μὴ B. ἄρηc sscr. ὄρcηc L **102** ἐνὶ ἀνθρώποιc V ἐcτὶν ἀνθρώποιc P cf. Ro. 66 s **103** ἐc: ἠc M^1: εἰc M (man. interpr. lat.) B **103 ss** ad rem cf. Carm. aur. 70 s cum adn. CE 975, 4 Ro. 67 ss **104** ἀπ᾽ οἰχομένων B δὲ: τε M manu interpr. lat.: om. M^1B τελέθουcι L **104 s** cf. Φ 465 s **105** ἀκήριαι P Hom. hymn. Merc. 530 ἀκήριον ἥ cε φυλάξει (i. ἄνευ κηρὸc καὶ θανάτου) φθιμένοιcι B **106 ex.** cf. LXX Gen. 1, 27 **107** γὰρ: MLPV μὲν B ἐκ om. M^1: add. interpr. lat. κἄπειτα δὲ BP: L (in textu) κἄπειτα δαὲν (δοcὲν?) V καὶ πάντα L in mg. πρὸc αὐτὴν P πρὸc αὐτῆν M (τ ex γ corr.) *ad ipsam* interpr. lat. πρὸc αὖ γῆ· P πρὸc αὖ γῆν V καὶ πυρὸc αὐγὴν B πρὸc γῆν L, in mg. (καὶ πάντα) πρὸc

λυόμενοι κόνις ἐςμέν· ἀὴρ δ᾽ ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Πλούτου μὴ φείδου· μέμνης᾽ ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις·
οὐκ ἔνι εἰς Ἅιδην ὄλβον καὶ χρήματ᾽ ἄγεσθαι.
πάντες ἴςον νέκυες, ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ πατρὶς Ἅιδης,
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ᾽ ἐπίκαιρον·
ψυχὴ δ᾽ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῆι διὰ παντός.
[[οὐδεὶς γινώσκει, τί μετ᾽ αὔριον ἢ τί μεθ᾽ ὥραν.
ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.]]
Μήτε κακοῖς᾽ ἄχθου μήτ᾽ οὖν ἐπαγάλλεο χάρμηι·
πολλάκις ἐν βιότωι καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον

---

111. 113 Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 27 p. 202 H. (Trinc. Voss. fol. 102ʳ) Φωκυλίδου·

αὐτήν **107** s cf. Xenophan. 23 Eur. fr. 195 N.² Stob. 1, 49, 46 p. 414 W. Hor. carm. 4, 7, 16 Ro. 70 s temere seclus. B. **108** δ᾽ om. M¹ add. interpr. lat. δ᾽ ἄρα P: L (sscr. δ᾽ ἀνὰ) **108** s inlustrauit Ro. 71 **109** πλούτου LV πλούτου siue πλούτω M manu interpr. lat. πλούτων sscr. ου L πλουτῶν M¹BP μὴ γαυροῦ M μέμνηςο δ᾽ ὅτι V μέμνηςο δὲ (δὲ deleta, ᾽ ὅτι sscr.) L ὑπάρχειν (sscr. εις) L **109** ss cynicorum doctrinam redolere docuit Ro. 71 s. cf. Carm. aur. 15 s **110** ἐνιεις M manu interpr. lat., qui inseruit ι prius, sscr. alterum: explic. B., qui ἔνι ⟨δ᾽⟩ εἰς scripsit: ἔν᾽ (ἐν᾽) ἐς B: L e corr.: ἐς L a. corr.: PV ὄλβον ἔχειν (ἔχεις V) καὶ 𝔈: em. B. cf. Sol. 14, 7 s **111. 112. 113** hoc ordine PV: 112. 111. 113 MB Stob.: 113. 112. 111 L, qui sscr. γ′ (113), α′ (112), β′ (111) **111** ἶςον B ἴςοι (ῑ-) LPV **112** μὲν ἄρθρα δομων αἰ. M (δομ et αιω e ras. man. interpr. lat.) μὲν ἄ. δ. γωνίςματα B δωμάτων P καὶ—ἅδης M e ras. man. interpr. lat. **113** ξοινὸς M κοινὸς V Stob. βασιλεῦσι· B **114** in mg. L ἐπὶ καιρὸν B. Hi.-Cr. cum M (ἐπὶ in ras.) **114** s insiticii uidentur Bergkio **115** Θ 539 al. ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα **116** s exhibet solus V: interpositionis causam et originem inlustrauit Ro. 73 **116** τί μεθώριον ἢ τί V em. B. **117** ex. cf. Demosth. 15, 21 Ro. 74 **118** ἀχθοῦ B οὖν om. V. cf. 21 ad rem u. Archil. 67ᵃ Ro. 74 ἐπαγάλλεο M in ras. interpr. lat. ἐπαγέλλεο V χάρμην M¹ χάρβη P **119** ἐν: ἐς M¹(?): εἰς B βιωτῶι B ἄπιστοι· P ἄπιτον M¹ e corr. απιτουν (sscr. υ) M a. corr. **119** s cf. Theogn. 639 s

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

πῆμα καὶ ἀχθομένοιϲι κακοῦ λύϲιϲ ἤλυθεν αἴφνηϲ.
καιρῶι λατρεύειν, μὴ δ' ἀντιπλέειν ἀνέμοιϲιν.
Μὴ μεγαληγορίηι φυϲῶν φρένα λυϲϲωθείηϲ.
εὐεπίην ἀϲκεῖν, ἥτιϲ μάλα πάνταϲ ὀνήϲει.
ὅπλον τοι λόγοϲ ἀνδρὶ τομώτερόν ἐϲτι ϲιδήρου·
ὅπλον ἑκάϲτωι νεῖμε θεόϲ, φύϲιν ἠερόφοιτον
ὄρνιϲιν, πώλοιϲ ταχυτῆτ', ἀλκήν τε λέουϲιν,
ταύροιϲ δ' αὐτοχύτοιϲ κεράεϲϲιν, κέντρα μελίϲϲαιϲ
ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποιϲιν.
⟦τῆϲ δὲ θεοπνεύϲτου ϲοφίηϲ λόγοϲ ἐϲτὶν ἄριϲτοϲ.⟧
βέλτεροϲ ἀλκήεντοϲ ἔφυ ϲεϲοφιϲμένοϲ ἀνήρ·
ἀγροὺϲ καὶ πόλιαϲ ϲοφίη καὶ νῆα κυβερνᾶι.
Οὐχ ὅϲιον κρύπτειν τὸν ἀτάϲθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον,

125—130 Stob. 3, 3 (π. φρονήϲεωϲ), 28 p. 203 H. (Trinc. Voss.) coniunxit cum 111. 113. cf. Hense p. LXXII **132. 133** Anecd. gr. ed. Boiss. 1, 119

---

120. 121 PV **121. 120** rel. **120** πῆμα καὶ: πῆ γὰρ M ἦλθεν (sscr. υ man. interpr. lat.) M ἄφνω MBLP **121** in. cf. Ro. 74 s et Καιρόϲ καί ῥα M^1 ἀντιπνέειν 𝕮 em. Lob. ἀνέμοιο L **122** φυϲῶν B. φυϲϲῶν V τρυφῶν rel. **123** ad εὐεπ. ἀϲκ. cf. Ro. 75 s ἥτι M^1 ϲ sscr. interpr. lat. μᾶλλον πάντων c' V πάγχυ c' ὀνήϲει ci. Ludw. ὀνείϲει ex ὀνήδει corr. P **123** ss cf. Cic. inuent. 2 ss **124** τοι in ras. M^1 τομώτερόϲ LP ϲτομώτερόϲ B ϲιδήρω M Hebr. 4, 12 LXX Psalm. 51, 4. 54, 22 al. contulit Ro. 76 **125** νεῖμε in ras. man. interpr. lat. M νεῖμαι sscr. ε V ἠεροφοιτων M^1 ἱερόφοιτον (altero ι sscr.) B **125** ss cf. Ro. 76 s **126** ὄρνιϲι(ν) (-νηϲι B) 𝕮: λαγωοῖϲ Stob. πολλοῖϲ BP (μὲν) πολλὴν (-ῆν) M (e corr.) LV cum Stob. πολλὺν M^1 em. Sylb. ταχύτητ' (α) BP τε MBP cum Stob. δὲ L (in textu, in mg. τε): δὲ V **127** ταύρουϲ B δ' αὐτοχύτοιϲ (-τωϲ) κεράεϲ(ϲ)ι(ν) 𝕮 Stob.: δ' αὐχήεϲϲι κέρα καὶ ci. Buech.: δ' αὖτ' ἐφύτευϲε κεράατα ci. B. Hi. an αὐτοφύτοιϲ? (ταύρουϲ) δ' αὖξ' αὖ τοῖϲ κ. Kal. κέντρον V **128** ἔφυτον (μ sscr. interpr. lat.?) M ἄλκαρ Hom. ἔδωκεν ἔρημ' (om. λόγον δ') L λόγον ex λόγων corr. M λόγοϲ P δ' ἔρυμ' ἀνθρώποιϲιν PV δὲ ὅϲ ἐϲτιν ἄριϲτοϲ MB + ἀνθρώπω νεῖμεν Stob. (λόγοϲ) δ' εἷϲ ἐϲτιν ἄριϲτοϲ ci. Buech. (λόγοϲ) δ' ἔρυμ' ἐϲτὶν ἄριϲτον ci. Hense **129** iure om. MB Stob. **130** βέλτεροϲ δ' Voss. Aretae. π. χρονίων παθῶν 5 p. 125 Ermer. ἀνὴρ ... ἀλκήειϲ ἔφη ML ad rem cf. Ro. 77 s **131** post hunc uersum inserunt 21 BP **132** ἀτάϲθαλοϲ M^1 ἄνδρ' ἀνέλεγκτον

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτρωπᾶcθαι ἀνάγκηι.
πολλάκι cυνθνήιcκουcι κακοῖc᾽ οἱ cυμπαρεόντεc.
Φωρῶν μὴ δέξηι κλοπίμην ἄδικον παραθήκην·
ἀμφότεροι κλῶπεc, καὶ ὁ δεξάμενοc καὶ ὁ κλέψαc.
Μοῖραν πᾶcι νέμειν, ἰcότηc δ᾽ ἐν πᾶcιν ἄριcτον.
ἀρχόμενοc φείδου πάντων, μὴ τέρμ᾽ ἐπιδεύηιc.
μὴ κτήνουc θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἕληαι.
κτῆνοc κἢν ἐχθροῖο πέcηι καθ᾽ ὁδόν, cυνέγειρε.
πλαζόμενον δὲ βροτὸν καὶ ἀλήμονα μήποτ᾽ ἐλέγξηιc.
βέλτερον ἀντ᾽ ἐχθροῦ τυχέειν φίλου εὐμενέοντοc.
Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν ἕλκοc τ᾽ ἀκέcαcθαι.
⟦ἐξ ὀλίγου cπινθῆροc ἀθέcφατοc αἴθεται ὕλη.
Ἐγκρατὲc ἦτορ ἔχειν, καὶ λωβητῶν δ᾽ ἀπέχεcθαι.
φεῦγε κακὴν φήμην, φεῦγ᾽ ἀνθρώπουc ἀθεμίcτουc.⟧

V Anecd.: P (ἄνδρα): ἄ. ἀνάδεκτον B ἄνδρα ἄδεκτον M ἄνδρα διάδεκτον (sscr. ᾽ἄτιτον) L **132** ss cf. Ro. 78 s **133** χρὴ: τὸν Anecd. κακόεργον L κακοεργὸν P κακὸν (subsequentibus et iuxta et supra rasuris) M κακῶν B ταλαεργὸν V κακότεχνον cod. Heidelb. 43 s. XIIII ἀποτροπάαcθαι B ἀποτρωπᾶcθαν sscr. ἀποτροπάαcθαι L ἀποτροπάcθαι P ἀποτρωπ*cθαι M κακοτροπάαcθαι V **134** πολλάκιc P κακοῖc᾽: αὐτοῖc B cυμπαρόντεc P **135** φωρῶν L φωρων M φῶρον B φωρὸc PV κλοπίμων M κλοπήμων B ἄδικον PV ἄδικον sscr. ἀδίκων L ἀδίκων MB παρακαταθήκην V cf. Plat. rep. 4, 442[e] παρακαταθήκην ... δεξάμενοc **137** μοῖραν (μοί-) LPV μοίραc M μοίραιc B πᾶcι LPV παιcὶ M: B (πεcὶ) ad rem cf. Anon. Heid. κατὰ αἰcχροκερδ. 36 Ro. 79 ἰcότητοc M[1]P ἀρίcτη PV cf. Democr. fr. 102 D.[3] Carm. aur. 38 **138** ἐπιδεύη(ι)c BLPV ἐcτι M[1] ἐπι M[2] δευειc sscr. η M[1] (sic Ludw., ἐπιδεύειc Ro.) ‘num mente addendum δάκρυcι?’ Kal. **139** κτείνουc M cf. Ro. 82 **139** ss hoc ordine exhibet L: 139—143. 147—154. 156. 157. 158 **140** κτεῖνοc M κἢν sscr. δ᾽ ἣν L δ᾽ ἣν (ἥν) MB ἐχροῖο (θ add. interpr. lat.) M cf. LXX Exod. 23, 5 cυνέγειρον LP **141** δὲ: τε MB βροτὸν (ο prius ex ω corr.) B ἀλήμονα LPV ἀλίτροπον (ἁ-) MB μήποτ᾽ ἐλέγξηιc P: L (sscr. ἀλύξηc): οὔποτ᾽ ἐλέγξηιc B οὔποτ᾽ ἀλύξηc M in ras. man. interpr. lat. μήποτ᾽ ἀλύξηc V, id quod probat Ro. **141** s damn. B. **142** ἐχθροῖο BL τ᾽ ἔχειν B τυχεῖν MLPV φίλον εὐμενέοντα MB **143** ἕλκοc κόπτειν MB τ᾽ om. M[1] add. interpr. lat. cf. Theogn. 1133 s Ou. rem. 91 Ro. 80 **144—146** solus V **144** cf. Sol. 1, 14 Pind. Pyth. 3, 36 s Eur. fr. 411 N.[2] Ro. 80 s **145** cf. 76 **146** cf. Ro. 81 s

Μὴ δέ τι θηρόβορον δαίcηι κρέαc, ἀργίποcιν δέ
λείψανα λεῖπε κυcίν· θηρῶν ἄπο θῆρεc ἔδονται.
Φάρμακα μὴ τεύχειν, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεcθαι.
Νηπιάχοιc ἁπαλοῖc μὴ μάρψηι⟨c⟩ χεῖρα βιαίωc.
Φεῦγε διχοcταcίην καὶ ἔριν πολέμου προcιόντοc.
Μὴ κακὸν εὖ ἔρξηιc· cπείρειν ἴcον ἔcτ' ἐνὶ πόντωι.
Ἐργάζευ μοχθῶν, ὡc ἐξ ἰδίων βιοτεύcηιc·
πᾶc γὰρ ἀεργὸc ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
⟦τέχνη ⟨γὰρ⟩ τρέφει ἄνδρα, ἀεργὸν δ' ἴψατο λιμόc.⟧
μὴ δ' ἄλλου παρὰ δαιτὸc ἔδοιc cκυβάλιcμα τραπέζηc,
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίοτον διάγοιc ἀνύβριcτοc.
εἰ δέ τιc οὐ δεδάηκε τέχνην, cκάπτοιτο δικέλληι.
ἔcτι βίωι πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέληcθα.
ναυτίλοc εἰ πλώειν ἐθέλειc, εὐρεῖα θάλαccα·
εἰ δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.

---

147 θηριοβόρον δέcη B θηρόβροτον (sscr. θηριβόρον δαίcη) L ἀργηποcὶν δὲ M ἀργείποcι δέ B ἀρτίποcιν (sscr. ἀργί) L **147 s** cf. Ro. 82 s **148** θῆρεc δ' ἀπὸ θηρὸc PV: L (sscr. θηρῶν ἄπο θηρεc) **149** cf. Ro. 83 γαμικῶν P an ⟨δ'⟩ ἀπέχεcθαι? **150** ἀταλοῖc M: B (-οιc) νηπιάχουc ἀταλοὺc ci. B. νηπίαχ. Hom. μάρψη V cum plerisque det. μάψη B: M^1 (sscr. ρ interpr. lat.): μὴ ἅψη P: L in textu: μὴ μάρψη (χεῖρα) L in mg. em. B. χειρὶ L, quod ci. B. Ber. χεῖρα L in mg. **151** cf. Eur. Suppl. 949 ss Theogn. 885 s Ro. 84. 12 παρεόντοc V in textu, προcιόντοc V in mg. **152** om. MB: add. in mg. super. interpr. lat. M cf. Theogn. 105 s κακῶ P: L sscr. ὸν ἔρξηc sscr. ῥέ L ἔcται P **153** ἐργάζου M ἐργάζεο PV βιοτεύcηc (cη in ras. man. interpr. lat.) M βιωτεύειc (ω ex o corr.) B βιοτεύcοιc L **153 s** cf. Ro. 85 **154. 156** in mg. super. add. L **154** ἀνὴρ om. M^1 add. interpr. lat. ζώη M^1BV **155** exhibet solus V ⟨γὰρ⟩ Kal. ⟨τοι⟩ B. ἴψ- V **156** ἔδοιc B ἔδη V ἔδη P cκυβάλ. nouom **157** ἀλλ' ἀπὸ in ras. man. interpr. lat. M βιότων φάγοιc M διάγοιc βιότων L διάγοιc βροτῶν P μιcθῶν φάγειc B ἄγειc βίοτον V em. B. sed cf. Ro. 85 s ad ἀνύβρ. cf. Ro. 11 ἀνυβρίcτωc M **158** δέ τι coῦ δεδάικε B δεδάητο P τέχνηc MBP cκάπτοιο B μακέλλη (sscr. δϊ) LP **159** βίοc B. Ro. ἐπὰν M ἐπὶ sscr. ἐπὰν L ἐφ' ὧι B **160** εἶ L in textu: probat B., sed cf. 161 εἶ πλείειν L in textu, in mg. εἰ πλώει πλώει P ἐθέληc M^1 -οιc M^2 ἐθέλοιc BLP cf. Telet. rel. p. 52 H. Ro. 86 **161** γεηπονέην M γεωπονίην (sscr. η) L γεωπονίην B μεθέπειν (sscr. ἐθέλειν) L τοι: τε M

οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράcιν εὐπετὲc ἔργον
οὐδ᾽ αὐτοῖc μακάρεccι· πόνοc δ᾽ ἀρετὴν μέγ᾽ ὀφέλλει.
μύρμηκεc γαίηc μυχάτουc προλελοιπότεc οἴκουc
ἔρχονται βιότου κεχρημένοι, ὁππότ᾽ ἄρουραι
λήια κειράμεναι καρπῶν βρίθωcιν ἁλωάc.
οἱ δ᾽ αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲc ἄχθοc ἔχουcιν
ἢ κριθῶν, αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
ἐκ θέρεοc ποτὶ χεῖμα βορὴν cφετέρην cυνάγοντεc
ἄτρυτοι· φῦλον δ᾽ ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
κάμνει δ᾽ ἠεροφοῖτιc ἀριcτοπόνοc τε μέλιccα
ἠὲ πέτρηc κοίληc κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεccιν
ἢ δρυὸc ὠγυγίηc κατὰ κοιλάδοc ἔνδοθι cίμβλων
cμήνεcι μυριότρητα κατ᾽ ἄγγεα κηροδομοῦcα.

Μὴ μείνηιc ἄγαμοc, μή πωc νώνυμνοc ὄληαι·

---

162 Syrian. in Hermog. π. ἰδεῶν uol. 1, 6, 12 s R. ἐν Μιλήτωι ὁ θεόc· **171—174** Schol. Nic. Alex. 448

162—165 om. M cf. Hes. op. 289 s **162** καμάτων B ad Branchidarum oraculum cf. RE III 809 ss Ro. 87 **163** om. B ad μέγ᾽ ὀφ. cf. 66 **164** μυχάτοιc . . . οἴκοιc B (in mg. schol. cκοτεινοῖc καὶ βαθέcι τόποιc) Eur. Hel. 189 μύχατα γύαλα προλελοίπαcιν V **165** βίοτον P: L (sscr. οιο) **166** κηράμεναι B κηράμενοι L καρπον M¹ -ων interpr. lat. βριθωcιν L βρίθουcιν PV πλήθωcιν MB cf. Hes. op. 307 ἀλ- BV **167** οἱ δ᾽ V οὐδ᾽ MBLP αὐτοὶ 𝔈 αὐτὸν L αὐτοῖc ci. Kal. αὔτ᾽ ἢ ci. B. Hi.-Cr. ἤτοι ci. Kr. πυροῖο (οῖο in ras. man. interpr. lat.) M πυροὶ P νεοτριβ. nouom νεοτριχέεc P ἄγουcιν ci. Ro. **168** ἀεὶ 𝔈 fere omnes δὲ: καὶ P φέρω V **168 ss** cf. Add. **169** ἐcάγοντεc B ἐπάγοντεc MLP. sed cf. Eu. Matth. 3, 12 cυνάξει τὸν cῖτον . . . εἰc τὴν ἀποθήκην **170** ἄτρυτον M (υ e ras.): BLP. cf. Ro. 12 φίλον M¹P: φυλον M man. interpr. lat.: φύλλον L: φύλων V τ᾽ ἐθέλει M τεθείλει B **171** ἠεροφοίτηc M¹ ἠερίφοιτιc V (δ)ϊεροφοίτηc B ἠερόφοιτοc M man. interpr. lat. Schol. Nic. det. praefert Ludw. Ι 571 al. ἠεροφοῖτιc Ἐρινύc ἀριcτοπόνοιc B Pind. Ol. 7, 51 ἀριcτοπόνοιc χερcί τε om P **172** Φ 494 s κοίλην . . . πέτρην, χηραμόν χιράδοc (χοιρ-) Schol. Nic. u. l. χηραμῶν B **173** ὀγυγίηc B **174** cμήνεccι (νεccι in ras. man. interpr. lat.) M cμηcὶ B μυριότρ. nouom μυριότητα M: B (μυρη-) Schol. Nic. ἄνθεα 𝔈 em. Ruhnken κηροδοκοῦcα (sscr. μ) L κηροδομ. nouom post κ. lacunam haud paruam statuit Ro. **175 ss** cf. Carm. aur. 37 ss cum adn. **175** μή πωc: μή πώc ποτε L:

δόc τι φύcει καὐτόc, τέκε δ᾽ ἔμπαλιν, ὡc ἐλοχεύθηc.
Μὴ προαγωγεύcηιc ἄλοχον cέο τέκνα μιαίνων·
οὐ γὰρ τίκτει παῖδαc ὁμοίουc μοιχικὰ λέκτρα.
μητρυιῆc μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆοc·
μητέρα δ᾽ ὧc τίμα τὴν μητέροc ἴχνια βᾶcαν.
μηδέ τι παλλακίcιν, πατρὸc λεχέεccι, μιγείηc.
μηδὲ καcιγνήτηc ἐc ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
μηδὲ καcιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
μηδὲ γυνὴ φθείρηι βρέφοc ἔμβρυον ἔνδοθι γαcτρόc,
μηδὲ τεκοῦcα κυcὶν ῥίψηι καὶ γυψὶν ἕλωρα.
μηδ᾽ ἐπὶ cῆι ἀλόχωι ἐγκύμονι χεῖρα βάληαι.
μηδ᾽ αὖ παιδογόνον τέμνειν φύcιν ἄρcενα κούρου.
μηδ᾽ ἀλόγοιc ζώιοιcι βατήριον ἐc λέχοc ἐλθεῖν.
μηδ᾽ ὕβριζε γυναῖκα ἐπ᾽ αἰcχυντοῖc λεχέεccιν.
μὴ παραβῆιc εὐνὰc φύcεωc ἐc Κύπριν ἄθεcμον·

ὅπωc V νώνυμοc LPV Senec. fr. 58 *liberorum causa uxorem ducere, ut uel nomen nostrum non intereat* contulit Ro. 89 s **176** τι: τῇ M[1] a. corr.: B τῆι P (δόc) τῇ V cf. Ro. 19 ὡc ἄρ᾽ ἐτέχθηc in textu, in mg. ὡc ἐλοχεύθηc L **177** προαγωγεύcειc B ἄλογον V cεῦ M[1] **178** μυχικὰ M[1] μοιχικὴ V λέκτα B cf. Hes. op. 235 Theocr. 17, 43 ss **179** μητρυῆc B ψαύετε M: L (om. τὰ): PV ψαύεται (om. τὰ) B em. Br. Kr. ψαῦ᾽ ἅτε B. λέκτρα: λέκτρα (sscr. τέκνα) L: τέκνα M **179** ss cf. Ro. 91 s **180** μητέρα cεῖο τίμα κρεῖccον γὰρ ἂν ἴχνια βάccαν M **182. 181** hoc ordine 𝕮: traiec. editores **181** μηδ᾽ ἐπὶ (ἐπι-) 𝕮 praeter B, qui praebet μηδέ τι, quod probat Ro. παλλακῆcι V recte contulit Ro. Manethon. 1, 113. 2, 189. 6, 195 s πατέροc L λέχεccι sscr. ρη supra χε M[1], ε supra cc M[2] (Ludw.) **182** s cf. Manethon. 5, 206. 6, 204 **183** exhibent 𝕮 ante 195: reuocauit in suum locum Ber. καcιγνήτων ἀλόχων (-ων ἀ- in ras. man. interpr. lat.) M καcιγνήταιc λοχῶν B φαίνειν (sscr. β) B βαῖνε· P **185** ῥίψηc B cf. Manethon. 6, 97 s ἕλωρ et ἑλώρια Hom. **186** μηδέ τι cῆι B μὴ δὲ τῇ cῇ M a. corr. μηδέ τι (sscr. τῇ, quod deletum est) cῇ L cf. ad 191 ἐγκύμονα P **187** τέμνειν φύcιν ἄρcενα κούρου V ποτὲ τέμνειν ἄρcενα κοῦρον MBP ποτε τ. ἄ. κούρου L cf. Ro. 93 **188** βατήρ. nouom εἰc MBP **189** γυναῖκαc P ἐπ᾽ αἰcχυντοῖc L ἐπεcχυντοῖc M ἐπ᾽ αἰcχυντικοῖc BP ἐπ᾽ αἰcχυντῆρ (sscr. οῖc) V αἰcχ. nouom ἔπεεccιν M (sic) χειλέεccι P ad rem cf. Ro. 93 s **190** κύπριν in ras. man. interpr. lat. M

οὐδ᾽ αὐτοῖϲ θήρεϲϲι ϲυνεύαδον ἄρϲενεϲ εὐναί.
μηδέ τι θηλύτεραι λέχοϲ ἀνδρῶν μιμήϲαιντο.
μηδ᾽ ἐϲ ἔρωτα γυναικὸϲ ἅπαϲ ῥεύϲηιϲ ἀκάθεκτοϲ·
οὐ γὰρ ἔρωϲ θεόϲ ἐϲτι, πάθοϲ δ᾽ ἀίδηλον ἁπάντων.
Cτέργε τεὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἥδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέηι φίλα γήραοϲ ἄχριϲ
καὶ πόϲιϲ ἧι ἀλόχωι, μηδ᾽ ἐμπέϲηι ἄνδιχα νεῖκοϲ;
Μὴ δέ τιϲ ἀμνήϲτευτα βίηι κούρηιϲι μιγείη.
Μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἴκαδ᾽ ἄγεϲθαι·
λατρεύϲειϲ ἀλόχωι λυγρῆϲ χάριν εἵνεκα φερνῆϲ.
ἵππουϲ εὐγενέαϲ διζήμεθα γειαρόταϲ τε
ταύρουϲ ὑψιτένονταϲ, ἀτὰρ ϲκυλάκων πανάριϲτον·
γῆμαι δ᾽ οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντεϲ.

191 post u. 186 exhibent 𝔈 fere omnes αὐτὸϲ B ϲυνεύαδον L det. pauci: ϲυνεύαδεν M (ϲυν in ras. man. interpr. lat.): BP: ϲυνεύαδ᾽ V cf. Apoll. Rhod. 3, 30 ϲυνεύαδε ἄρϲενοϲ P **192** μὴδ᾽ ἔτι V ἀνδρὸϲ M μιμήϲαιντο (ι sscr. ω) M **193** om. P ἅπαν (ν in ϲ corr. interpr. lat.) M ῥύϲηϲ V ῥέψηϲ (sscr. εύϲηϲ) L ἀκάθεκτον MBP ἀκαθέκτωϲ ci. B. cf. Ro. 11 **194** δ᾽ om. M[1] (add. interpr. lat.) cf. Clem. Alex. strom. 2, 107, 3 p. 171 St. **195** ss cf. 182 ss Eur. Med. 14 ss al. Ro. 94 s ϲτέργετε τὴν B ϲτέργε τέκνων ἄλοχον in textu, in mg. τεὴν L **196** φρονέει M φρονέοι BLPV em. det. φίλα: καλα M (κα in ras. man. interpr. lat.) ἄχρι M a. corr.: BP **197** ἐμπέϲοι L ἄνδιχα Hom. ἄνδρα V **197** s om. MB **198** add. L in mg. infer. ἀμνήϲτευτα αἴη κούρηιϲι P κούρη L cf. Eur. fr. 818 N.[2] LXX Exod. 22, 16 Ro. 95 **199** πολυχρήματον V om. MBLP οἴκαδ᾽ V ϲοῖϲιν οἴκοιϲιν M ϲοῖϲ οἴκοιϲιν L ϲοῖϲ οἴκοιϲι δ᾽ B οἴκοιϲιν ϲοῖϲιν P fort. recte (om. πολυχρ.) **199** ss (—**204**) ∼ Theogn. 183 ss. cf. Varr. Men. 236 Ro. 95 s **200** λατρεύϲειϲ P λατρεύϲειϲ δ᾽ V λατρεύειϲ M (δ᾽ add. interpr. lat.): B λατρεύοιϲ δ᾽ L an λατρεύϲαϲ? **201** ἵππουϲ: κάπρουϲ MB δ᾽ εὐγενέαϲ L δίζεϲθαι MBL γειαρόταϲ τε P γειαρόπαϲ τε (sscr. κατ᾽ οἶκον) V μὲν κατὰ οἶκον MBL γειαρ. A. P. 9, 23 A. Plan 4, 94 **202** ταύρουϲ δ᾽ LPV ὑψιτέν. nouom ὑψιταίνονταϲ P ὑψιτέονταϲ B πᾶν ἄριϲτον PV παναγρίουϲ BP: L (sscr. ταναγραίουϲ) ἀγρίουϲ (sscr. παν interpr. lat.) M, unde Cr. πανάριϲτον (conl. Hes. op. 293) sscr. γρ. ουϲ lectionem primariam enucleauit **203** ἀγαθη M (sscr. ν interpr. lat.): ἀγαθῆ BP ἀφρονέοντεϲ M in ras. man. interpr. lat.: om. V in lacuna: ἀλλαφέροντεϲ M[1]B: P (ἀλλὰ)

BIBL. UNIVERS. LIPS.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

οὐ δὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ᾽ ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.
μηδὲ γάμωι γάμον ἄλλον ἄγοις ἔπι, πήματι πῆμα.
μηδ᾽ ἀμφὶ κτεάνων cυνομαίμοcιν εἰc ἔριν ἔλθηιc.
 Παιcὶν μὴ χαλέπαινε τεοῖc᾽, ἀλλ᾽ ἤπιοc εἴηc.
ἢν δέ τι παῖc ἀλίτηι cέο, κρινάτω υἱέα μήτηρ
ἢ καὶ πρεcβύτατοι γενεῆc ἢ δημογέροντεc.
 Μὴ μὲν ἐπ᾽ ἄρcενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμηίδα χαίτην,
μὴ κορυφὴν πλέξηιc μήθ᾽ ἅμματα λοξὰ κορύμβων.
ἄρcεcιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαναῖc δὲ γυναιξίν.
 Παιδὸc δ᾽ εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήcιον ὥρην·
πολλοὶ γὰρ λυccῶcι πρὸc ἄρcενα μεῖξιν ἔρωτοc.
παρθενικὴν δὲ φύλαccε πολυκλείcτοιc θαλάμοιcιν,
μὴ δέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἐάcηιc.
κάλλοc δυcτήρητον ἔφυ παίδων τοκέεccιν.
 ⟦Cτέργε φίλουc ἄχριc θανάτου· πίcτιc γὰρ ἀμείνων.⟧

---

204 ἄνδρ᾽ om. P ἄνδρα ἀπαναίνετ᾽ ἔτ᾽ M ἀφνειὸν PV ἀφνεὸν (ε del.) L ἐόντα LP **205** cf. Ro. 96s **206** ante **205** exhibet L, deest in MB κτεάτων cυναίμοcιν V τε cυναίμοcιν P γε cυναίμοcιν L pertinet ad **47** **207** εἴηc MB ἦcθα V ἴcθι LP. cf. Ro. 97 **208** ἀλίτη cέο P ἀλιτήcαιο V ἀλίτη (om. cέο) BL ἀλιτῆ M (manu interpr. lat.) ηλητῆ fort. M[1] (om. cεο) ἀλίτηι cε B. κρινάτω V κιρνάτω P ἐcκρινέτω L κολυέτω M: B (κωλ-) κολαζέτω ci. Hi. κολουέτω ci. B. υἱέα ex ὑγιέα corr. M ὑγέα B uersum in dubium uocauit R. Keydell Jahresb. Fortschr. d. A.-W. 230 (1931) p. 93 **209** ἢ: εἰ B δημογέρ. Hom. cf. Tyrt. 3[ab], 5 Ro. 98 **210** πλοκαμηίδα χαίτην L e testimonio N. Festa (cf. Ro. 99) πλοκαμίδα χαίτην cod. Heidelb. 43 s. XIIII πλοκάμουc ἐπὶ (ἐπι-)χαίτηc MBP, quod probant Kr. Ro. πλοκάμουc ἐπιχάρτουc V **210** ss cf. Ro. 98s **211** μήθ᾽ ἅμματα P μὴδ᾽ ἅ. V μὴ θαύματα MP μὴ θαύματα sscr. μήθ᾽ ἅμματα L λοξὰ (in ras. man. interpr. lat.) M post u. 211 explicit L **212** κύμαι MB χλιδαὶ (sscr. cδὲ interpr. lat.) M χλιδαὶ δὲ B χρὴ δὲ ταῖc P (ταῖc eras.): V: em. B. γυναιξὶν δε M **213** δ᾽ om. B ὥραν MB **213** ss cf. Theogn. 409s Ro. 99 **214** λυccώουcι P λυccόουcι V ἐρῶντεc M ἔρωτεc B **215** παρθενίην B φύλαττε M πολύκλ. nouom ut Danaae Sophocleae **216** μέχρι M[1](?) γάμου P ὠφθημεν M explic. B. ὀφθήμεναι B ὀφθῆναι rel. **217** δυcτήρ. Plut. Ag. et Cleom. 57, 4 τοκέεccι· B **218** exhibet solus V. cf. 13 ἄγχῖ V em. B.

Cυγγενέcιν φιλότητα νέμοιc ὁcίην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖcθαι πολιοκροτάφουc, εἴκειν δὲ γέρουcιν
ἕδρηc καὶ γεράων πάντων· γενεῆι δ' ἀτάλαντον
πρέcβυν ὁμήλικα πατρὸc ἴcαιc τιμαῖcι γέραιρε.
Γαcτρὸc ὀφειλόμενον δαcμὸν παρέχειν θεράποντι.
δούλωι τακτὰ νέμοιc, ἵνα τοι καταθύμιοc εἴη.
cτίγματα μὴ γράψηιc ἐπονειδίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλάψηιc τι κακηγορέων παρ' ἄνακτι.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντοc.
῾Αγνείη ψυχῆc, οὐ cώματόc εἰcι καθαρμοί.
Ταῦτα δικαιοcύνηc μυcτήρια, τοῖα βιεῦντεc
ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραοc οὐδοῦ.

---

219 cυγγενέεcι P cυγγενέεccι V θ' om. M δ' B **220** Θ 518 πολιοκροτάφουc τε γέρονταc **220** s cf. Tyrt. 9, 37 ss Theogn. 935 ss Herod. 2, 80 Plut. quo modo adulat. 15 p. 58^{bc} Ro. 100 γέρουcι B **221** γηράων M ἁπάντων PV γενεην M^1 δ' om. M^1 (sscr. interpr. lat.) ἀτάλαντοc M^2V ἀτ. Hom. **222** πατρὸc om. V τιμαῖc BP **223** γαcτρὸc in ras. interpr. lat. M παράcχου PV θεράποντα M^1B -πουcι(ν) M^2V **224** δοῦλε M^1 corr. interpr. lat. (δούλω) τακτά: τὰ καὶ τὰ M^1 cf. P 201 al. Ro. 14 **225** cτίγμα et ἐπονειδίζον M θεράποντι PV cf. CE 95 Ro. 100 s **226** πλάψηιc B γράψηc V τι om. MB κατηγορέων M παρ' ἄνακτοc V παρ' ἄνακτα P **227** παρ' PV παρά ⟨γ'⟩ B. εὐφρονέοντοc M fort. recte **228** ἁγνείηc (c eras.) M ἁγνεῖαι P οὐ BV cου M τοῦ P uncis saepserunt Ber. B. ad rem cf. Ro. 101 Dieterich Nekyia p. 161 Weinreich SBHeid. 1919 Abh. 16 p. 64 s (Kern) **229** βιοῦντεc MB **229** s cf. 1 s et Phocyl. 10 **230** οὐδῶ PV ὁδοῦ M^1 ὀυδοῦ M^2 ἅδου B ο 246 οὐ δ' ἵκετο γήραοc οὐδόν

ADDENDA

Theogn. p. 4 de Jacobyi studiis egit E. Harrison Cl. R. 46 (1932) 252 ss, nuperrime de Theognidis elegiis disputauit W. Jaeger SBBerl. 1933 p. 835, Theognidea passim tetigerunt et explicauerunt Fr. Hübner de Pluto Diss. Hal. 23 (1914) et Wil. Gl. uol. 1 et 2. ceterum repetere nolui bibliographiam q. d., quam exhibuit Hudson-Williams p. XI ss

u. **19** ss sphragida uerum sigillum Θεόγνιδός ἐμι interpretatus est Immisch RhM. 82 (1933) 298 ss

27 adn. cf. Iambl. uit. Pyth. 144 quoque et Apthonii progymn. 26 p. 8. 17 R. addit Kern: Ὑποθῆκαι τῆς Νυκτός Orph. fr. 160. 166 K. et Musaei Ὑποθῆκαι Εὐμόλπωι τῶι υἱῶι ἔπη δ′

29 errauit W. Schulze Quaest. ep. 323 adn. 2 de codicis A ras. in πέπνυο defendendo

34 ἵζεο χἄνδανε legit Friedl. (uelut 160 νὺξ χἠμέρη al.)

93 de ὀρώιης dubitat Specht, potes ὁρᾶι σε al.

175 s **181** s cf. Apthon. l. c. p. 8, 12 ss quoque

207 nota ap. Pind. Ꞓ quoque exhibere ἀναιδέα θάνατον contulerunt Kern et Wil. Gl. (1, 356⁰) Kai. Epigr. Add. 463 a, 1 p. 527 (saec. a. Chr. VI)

215 s ad carmen epicum Ἀμφιαράου ἐξέλασιν, ut uidetur, cf. Powell Collectan. Alexandr. p. 246

276 ss inter se respondere censet Friedl. ἐγκαταθῆις ('domi') et ἐσερχόμενον ('domum'), qui ad syntaxin contulit Z 286 ss et Kühner-Gerth 2, 1, 219 quoque

323 'debuit προφάσι ut 831 πίστι et 444 s numero plurali retento δόσιες' Specht

449 cf. Sapph. fr. 141. 142 B.^{4} p. 67 s, 88 Lobel

715 Ἀρεπ. iterum postulat Wil. Gl. 1, 267

718 cf. 1117 cum adn.

757 ss noui prooemii uice quodam modo fungi negant Pohl. p. 427 Harrison p. 254

800 nondum sanatus: ὦ (ὡς, ὁ) λῶιον οὗ det.: ὡς λώιον ἧι Wil. Heracl.^{2} 2 p. 54 alii alia conati sunt

806 idem Ahr. Kl. Schr. 1 p. 159 ⟨ἵ⟩μεν ex 945, nisi χρῆμεν scrib. cum Specht (cf. Ahr. Beitr. z. gr. u. lat. Etymol. p. 53 ss)

832 de γνώμη cf. Jaeger Paideia 1, 264

833 contulit Friedl. Callim. hymn. 2, 113 Vahlen Kl. Schr. 2, 463

907 πλέονος χρόνου Hart. χρόνου B.^{2}

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

919 cont. Friedl. Hes. op. 354 καὶ δόμεν, ὅς κεν δῶι, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῶι

1013 de εὐδαίμων adi. cf. Wil.Gl. 1, 369

1066 ἔπι τερπνότερον cum uno e det. et Turn. Friedl.

1115 τὰ μέν μοι edit. prior. cum det.

1175 an interpret. est: 'malum est mortalibus κόρος ex iis malis quibus „nullum peius est"'? Friedl.

Ps.-Phocylides p. 96 ad rem contulit Kern Praecepta Delphica Miletopolitana ap. Ditt. Syll.^{3} III 1268

54 ad εἷς θεός u. O. Weinreich Neue Urkunden zur Serapisreligion Tüb. 1919 p. 30 Beil. 2 (Kern) E. Peterson Heis Theos Götting. 1926

168 ss cf. Fr. Hübner De Pluto Diss. Hal. 23 (1914) 267

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

NOTAE

Mous. = *Μουσεῖον*, Rivista di antichità
Mue. = Mueller
Museon = Museon, Revue d'études orientales
Musur. = Musurus

N. = Nauck
NGG = Nachrichten der Gesellschaft d. Wiss. zu Gött.
NJb. = Neue Jahrbücher für Wissenschaft und Jugendbildung
NPhUnt. = Neue Philol. Unters. herausgg. von W. Jaeger

OestJ
Öst
stit

Par. =
Pepp
Phil.
PhU
hrs
Wi
PhW
Wo

RE(
Wi
P.-
ly
me
kic
Rad
Rei.

Reitz. = Reitzenstein (inprimis Epigr. und Skol. Gießen 1893)
RevEtA. = Revue des Études anciennes
RevEtGr. = Revue des Études Grecques
RhM. = Rheinisches Museum
Rich. = Richards
RIGI = Rivista Indo-Greca-Italica di filologia, lingua, antichità
RivFil. = Rivista di filologia et d'istruzione classica

SBBerl. = Sitzungsber.

Trinc. = Trincavell
TrProc. = Transactions and Proceedings of the American Philological Association
Turn. = Turnebus

Us. = Usener

Valck. = Valckenaer
Vat. = Vaticanus
Ven. = Venetus

Wack. = Wackernagel
Welck. = Welcker
Wess. = Wessely
Wil. = Wilamowitz
Wil.[1] = Wilamowitzii notae marginales et interlineares Lyricorum Graecorum editioni tertiae Bergkianae adscriptae
Wil.Gl. = Wilamowitz, Glaube der Hellenen
Wil.HD. = Wilamowitz, Hellenist. Dichtung
Wil.TG. = Wilamowitz, Textgesch. der griech. Lyriker
Wil.SS. = Wilamowitz, Sappho und Simonides
WSt. = Wiener Studien
WklPh. = Wochenschrift f. klass. Philologie
Wytt. = Wyttenbach

Xyl. = Xylander

ZvSpr. = Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung

SLUB
Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG